

Η Χαραυγή

μελετητῶν τῆς Βίβλου

2009

ΕΚΔΟΣΙΣ ΜΕΛΕΤΗΤΩΝ
ΤΗΣ ΒΙΒΛΟΥ
Η ΧΑΡΑΥΓΗ
THE DAWN (GREEK)

EAST RUTHERFORD, NEW JERSEY 07073 — U.S.A.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

76ον- ΕΤΟΣ- ΙΟΥΛΙΟΥ-ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2009

Η ΠΙΣΤΙΣ ΙΣΧΥΡΑ.....	2
ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΖΩΗ ΚΑΙ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ..	10
ΠΡΟΦΗΤΕΙΑ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑ.....	20
ΣΕΙΡΑΙ ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ.....	40
ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ.....	51
ΤΟ ΑΒΑΠΤΙΣΤΟ ΠΑΙΔΙ.....	54
Ο ΚΑΙΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ.....	64

---000---

Η ΧΑΡΑΥΓΗ

THE DAWN (GREEK)

EAST RUTHERFORD — N. J. — U. S. A.

— † † —

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΖΩΗ ΚΑΙ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ

---οοο---

Η ΠΙΣΤΙΣ ΚΑΘΙΣΤΑΜΕΝΗ ΙΣΧΥΡΑ ΜΕΣΩ
ΔΟΚΙΜΑΣΙΩΝ

ΙΣΤΙΣ εἶ
ναι ἱκα-
νότης τὸ
νὰ πιστεύῃ τις
ὅ,τι ὁ Θεὸς λε-
γει. Εἰς Β.ΘΕΣ-
ΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ ὁ
Παῦλος ζητεῖ ἐκ
τῶν ἀδελφῶν νὰ
προσεύχωνται, λέ-
γων,

" Διὰ νὰ ἐλευθε-
ρωθῶμεν ἀπὸ τῶν
παραλόγων καὶ

πονηρῶν ἀνθρώπων, διότι ἡ πίστις ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΕΙΣ
ΠΑΝΤΑΣ." Ἄνθρωποι τοιοῦτου εἶδους δὲν πιστεύου-
σι τὰς ἀφηγήσεις τῆς Γραφῆς, ὅτι ἡ δικαιοσύνη τε-
λικῶς θ' ἀνταμειφθῇ, καὶ οἱ κακοποιοὶ θὰ τιμωρηθῶ-
σι. Ἀπλῶς δυσπιστοῦσιν εἰς τοὺς λόγους τοῦ Θεοῦ.

Ἐξ ἄλλης ἀπόψεως ὁ Ἀβραὰμ εἶχε πίστιν. Ἦτο ἱκανὸς νὰ πιστεύῃ τὶ ὁ Θεὸς ἔλεγε. Καθὼς τὸ ἄνω θεῖμα δεικνύει, ὁ Ἀβραὰμ ἦτο πλήρως πεπεισμένος, ὅτι, "ἐκείνο τὸ ὅποιον ὁ Θεὸς ὑποσχέθη, εἶναι δυνατόν καὶ νὰ ἐκτελέσῃ."

Πλείσται ὅσαι τῶν ὑποσχέσεων καὶ ἐκθέσεων τοῦ Θεοῦ ἔχουσι νὰ κάμωσι μὲ τὰ μέλλοντα πράγματα ἅτινα φαίνονται ἀπίθανα -ὡς ἀπίστευτα- κατὰ τὸν παρόντα καιρὸν. Π.Χ, ἡ ἐκθεσις ἣτις μᾶς λέγει,

" Δὲν θέλουσι κακοποιεῖ οὐδὲ φθείρει". ΗΣ. ια:9.

Φαίνεται τώρα ὅτι τοῦτο, οὐδέποτε θὰ γέινῃ. "Ὅταν παρατηρήσωμεν τὸν κόσμον, φαίνεται πολὺ δυσκόλον νὰ πιστεύσῃ τις, ὅτι προσεχῶς θὰ ἤρχετο καιρὸς ὁπότε οὐδεὶς θὰ κακοποιῇ οὐδὲ θὰ φθείρῃ εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Χριστοῦ." Ἐπειτα πάλιν ὑπάρχει ἐκείνη ἡ ἀφήγησις τοῦ Λόγου τοῦ Θεοῦ ἣτις λέγει, ὅτι,

" ἡ γῆ θέλει εἶσθαι πλήρης τῆς γνώσεως τοῦ Κυρίου, καθὼς τὰ ὕδατα σκεπάζουσι τὴν θάλασσαν."

ΗΣΑΙΑΣ ια:9.

Καθὼς φαίνονται τὰ πράγματα τώρα, τοῦτο οὐδέποτε θὰ ἐπαληθεύσῃ. Κ' ἐπειδὴ φαίνονται κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, οἱ ἔχοντες ἔλλειψιν πίστεως δὲν δύναται νὰ πιστεύσωσι. Οἱ ὀλίγοι οἵτινες δύναται νὰ πιστεύσωσι τὶ ὁ ὁ Θεὸς λέγει, ἔχουσι μεγάλα πλεονεκτήματα. Ἐχουσι πρωτίστως τὴν εὐνοίαν τοῦ Θεοῦ. "Ἄνευ πίστεως εἶναι ἀδύνατον νὰ εὐαρεστήσῃ τις τὸν Θεόν." ΕΒΡ. ια:6. Ἐπομένως οἱ ἔχοντες πίστιν εὐαρεστοῦσιν εἰς τὸν Θεόν. Ἐπιπροσθέτως ἔχουσι μεγάλην ὑπόσχεσιν ἀνταμοιβῆς, κατὰ τὸ γεγραμμένον,

" Μὴ ἀποβάληται λοιπὸν τὴν παρρησίαν σας-πεποιθήσιν σας- ἣτις ἔχει μισθαποδοσίαν μεγάλην."

ΕΒΡ. ι:35.

Τρίτον, ἔχουσι τὸ μέγα πλεονέκτημα τῆς ἀπολαύσεως εἰρήνης τοῦ νοός. Ἰκανοῦνται νὰ πιστεύσωσιν εἰς τὰς θαυμαστάς ὑποσχέσεις τοῦ Θεοῦ καὶ νὰ βλέ-

πωσι πέραν τοῦ παρόντος πονηροῦ κόσμου.

Θὰ ἔλθῃ καιρὸς, ὁπότε οἱ μὴ ἔχοντες ἤδη τὴν ἀπαιτουμένην πίστιν θὰ λάβωσιν εὐλογίας. Θὰ ἔλθῃ καιρὸς ὁπότε ταῦτα τὰ πράγματα τὰ ὅποια ὑπόσχεται ὁ Θεὸς καὶ τὰ ὅποια οἱ δυσπιστοῦντες τώρα δὲν πιστεύουσι, θὰ γίνωσι πραγματικότητες, δηλ. θὰ ἐπαληθεύωσι.

" Δὲν θέλουσι κακοποιεῖ, ἡ γῆ θέλει εἶσθαι πλήρης τῆς γνώσεως τοῦ Κυρίου."

Μὲ πολλοὺς ἐκ τῶν ἀνθρώπων, "Τὸ βλέπειν εἶναι καὶ πιστεῦειν."—"Ὅπως ὁ Θωμᾶς, ἐὰν δὲν βάλῃ τὴν χεῖρα μου εἰς τὴν πλευρὰν Αὐτοῦ... δὲν θὰ πιστεύσω." ΙΩΑΝΝ.κ:24.—Ἐὰν οἱ τοιοῦτοι, τότε, πιστεύσωσι καὶ μάθωσι τὴν ἐγκάρδιον ὑπακοὴν, θὰ λάβωσιν εὐλογίας. Ἐκεῖνοι οἵτινες ἤδη δύνανται νὰ ἐξασκήσωσι πίστιν κατὰ τὸν παρόντα καιρὸν, ὁπότε αἱ μέλουσαι καλαὶ ὑποσχέσεις τοῦ Θεοῦ φαίνονται ἀπίστευτοι καὶ ὅτι εἶναι δυνατόν ἀκόμη νὰ συμβῶσι, ἔχουσιν ἰδιαιτέρας εὐλογίας καὶ πλεονεκτήματα. Εἶναι ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι θὰ χρησιμοποιηθῶσιν ὑπὸ τοῦ Κυρίου νὰ δώσωσιν εὐλογίας καὶ ἄλλα καλὰ πράγματα εἰς τὸν κόσμον τῆς ἀνθρωπότητος. Ὁ Ἰησοῦς εἶπε,

"Μακάριον εἶναι νὰ δίδῃ τις μᾶλλον παρὰ νὰ λαμβάνῃ." ΠΡΑΞ.κ:35.

Ἐπομένως ἐκεῖνοι οἵτινες θὰ χρησιμοποιηθῶσιν, ἵνα ἐπιδιδώσωσιν ἐκείνας τὰς μελλούσας εὐλογίας ἔχουσι μεγαλειτέραν μερίδα, παρὰ ἐκεῖνοι οἵτινες θὰ λάβωσιν αὐτὰς εἰς τὸν Χίλιετῇ Αἰῶνα.

Ἀλλὰ κατὰ τὸν παρόντα καιρὸν ἡ πίστις των πρέπει νὰ δοκιμασθῇ. Πρέπει νὰ ἔχωσι πείρας ἐν ταῦθα εἰς τὴν γῆν, αἵτινες πείραι πολλάκις καθίστωσι πολὺ δύσκολον νὰ πιστεύσῃ τις τὶ ὁ Θεὸς λέγει. Ἐὰν ἱκανωθῶσι νὰ συγκρατηθῶσιν εἰς ταύτην τὴν πίστιν, ἱκανοὶ ἀκραδάντως νὰ κρατήσωσι τὴν ἐμπιστοσύνην των μέχρι τέλους, βεβαίως θὰ λάβωσι ταύτας τὰς ἰδιαιτέρας μεγάλας εὐλογίας. Τὸ σπου-

δαῖον δι' ἡμᾶς εἶναι νὰ κρατῶμεν σφικτὰ καὶ περά-
σωμεν ἐπιτυχῶς διὰ μέσου τῶν ποικίλων δοκιμασιῶν
τῆς πίστεως ἃς ἔχομεν ἐντεῦθεν τοῦ καταπετάσματος
-εἰς τὴν γῆν- καθὼν χρόνον φέρομεν εἰς πέρας τὴν
ἐπὶ θυσίας συνθήκην με τὸν Κύριον. ΨΑΛΜ.ν:5.

Ἡ Γραφὴ δεικνύει, ὅτι ὁ Ἀβραὰμ ἦτο παράδειγ-
μα πίστεως καὶ δυνάμεθα ν' ἀντλήσωμεν θαυμαστὰ τι-
να μαθήματα ἐκ τῶν πειρῶν του. Δυνάμεθα ν' ἀρυσθῶ-
μεν μεγάλην βοήθειαν ἐν τῇ στενῇ ὁδῷ, παρατηροῦν-
τες πῶς ὁ Ἀβραὰμ συμπεριεφέρθη εἰς τὰς πείρας του
καὶ τὶ ὁ Θεὸς ἔκαμε χάριν αὐτοῦ. Εἰς τὸν Ἀβραάμ ἐ-
γένετο ὑπόσχεσις κληρονομίας γῆς ὡς ἀναφέρεται εἰς
ΕΒΡ.ια:8-10. Ἀλλὰ ἀναγραφαί, ὅτι θὰ καθίστατο
μέγα ἔθνος. Αὗται αἱ ὑποσχέσεις ἦσαν τῶντι λαμ-
πραὶ, ἀλλ' ἐξηρτῶντο ἐκ τῆς ὑπακοῆς τοῦ Ἀβραὰμ νὰ
μεταναστεύσῃ εἰς χώραν ἣν δὲν ἐγνώριζε, τούτεστι
αἱ καλαὶ αὗται ὑποσχέσεις ἐστηρίζοντο ἐπὶ ὄρων,
καὶ ὁ Ἀβραὰμ ἔπρεπε νὰ κάμῃ τὸ μέρος του. Πράγματι
ὁ Ἀβραὰμ μετέβη εἰς χώραν ἣν δὲν ἐγνώριζεν, ἐμπι-
στευόμενος εἰς τὰς ἐπαγγελίας τοῦ Θεοῦ.

Ὑπακοὴ εἶναι ἡ ὁξύτης τῆς δοκιμῆς περὶ τῆς
γνησιότητος τῆς πίστεως. Ἐὰν πιστεύσωμεν ὅ,τι ὁ
Θεὸς λέγει, θὰ ἐνεργήσωμεν ἐν ἀρμονίᾳ με ἐκείνην
τὴν πίστιν. Ἐὰν δὲν τὸ πιστεύωμεν, θὰ εὕρωμεν κά-
ποιαν δικαιολογίαν, ὑπεκφυγῇ τινά, ὥστε νὰ μὴ ὑ-
πακούσωμεν.

Σήμερον εἰς τὸν λαὸν τοῦ Θεοῦ, βεβαίως δὲν
παρέχονται ἐπίγειοι ἐπαγγελίαι, ἐπίγειοι εὐλογίαι.
Εἰς ἡμᾶς χορηγοῦνται πνευματικαὶ εὐλογίαι. Ὅφεί-
λομεν νὰ κατευθυνθῶμεν πρὸς τὰς ὑποσχέσεις τοῦ Θε-
οῦ τὰς σχετιζομένας με τὴν "ἐπομένην δόξαν" τὴν
θεϊαν φύσιν. ΛΟΥΚ.κδ:26, Α.ΠΕΤΡ.α:11, Β.ΠΕΤΡ.α:4.
Ἀλλὰ πρέπει νὰ κάμωμεν τὴν κλησιν καὶ τὴν ἐκλογὴν
μας βεβαίαν. Β.ΠΕΤΡ.α:10. Τινὲς ἐκ τοῦ λαοῦ τοῦ Κυ-
ρίου ἔπρεπε νὰ ἀφήσωσι τὸν οἶκον τους, ἐπειδὴ ἀ-
πητεῖτο νὰ ἐκλέξωσι μεταξὺ οἴκου καὶ τοῦ Κυρίου.
Ἄλλοι ἔπρεπε ν' ἀφήσωσι διαφόρους ὁργανώσεις καὶ
ἀπλῶς νὰ ἐμπιστευθῶσιν εἰς τὰς ὑποσχέσεις τοῦ Κυ-
ρίου. Ὡφείλον νὰ ἐγκαταλείψωσι ταύτας τὰς ὁργανώ-

σεις, μὴ γνωρίζοντες ποῦ νὰ ὑπάγωσι. Ὀφείλομεν νὰ πράξωμεν ὡς ὁ Ἀβραάμ, καὶ νὰ ἐξαρτώμεθα ἐκ τοῦ Κυρίου εἰς τὰς ὑποσχέσεις Του ἀναφορικῶς μὲ τὸ ἐνδεχόμενον καὶ τὰς λεπτομερείας, τὰς προκυπτούσας ἐκ τῆς μεθ' ὑπακοῆς καθιερωμένης ζωῆς εἰς τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου.

Εἰς ΡΩΜ. η:28 εὐρίσκομεν μίαν τῶν μεγίστων ὑποσχέσεων,

"Ἐξεύρομεν δὲ ὅτι τὰ πάντα συνεργοῦσι πρὸς τὸ ἀγαθὸν εἰς τοὺς ἀγαπῶντας τὸν Θεὸν, εἰς τοὺς κεκλημένους κατὰ τὸν προορισμὸν αὐτοῦ."

"Ὅταν ἐπέλθῃ συμφορὰ τις ἀπροόπτως καὶ τυγχάνει νὰ ἔχωμεν ἔρκετὰ χρήματα εἰς τὴν τράπεζαν, πιθανόν νὰ εἴπωμεν κατὰ νοῦν, "Τὸ ποσὸν τῶν χρημάτων θὰ φροντίσῃ δι' ἐμὲ παρ' ὅλην τὴν συμφορὰν ἥ τις μου συνέβῃ." Ὁ τριτοῦτος συλλογισμὸς φανερώνει ἐμπιστοσύνην εἰς ὑλικά πράγματα. Ὁ πρῶτος συλλογισμὸς διὰ τὸν χριστιανὸν εἶναι "Ὁ Θεὸς ὑπεσχέθη νὰ φροντίσῃ δι' ὅλα τὰ χρειώδη τῆς ζωῆς, καὶ ἐὰν ἔχω χρεῖαν τινος πράγματος ὁ Θεὸς θὰ προμηθεύσῃ." Ὅσον δὲ διὰ τὴν συμφορὰν, πιστεύω "ὅτι τὰ πάντα συνεργοῦσι πρὸς τὸ ἀγαθόν." Πρέπει πάντοτε νὰ κατευθυνώμεν τὰς σκέψεις μας εἰς τὰς ὑποσχέσεις τοῦ Θεοῦ, εἴτε διὰ πνευματικὰ εἴτε δι' ἐπίγεια, δηλ. ὅτι Ἐκεῖνος εἶναι ἰκανὸς καὶ "νὰ ἐκτελέσῃ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ὑπεσχέθη" καὶ τοῦτο κατὰ τὸ θέλημά Του.

Ὁ Ἀβραάμ ἐδοκιμάσθη ποικιλοτρόπως, ἡ δριμυτέρα τῶν ὁποίων ἦτο νὰ θυσιάσῃ τὸν ἀγαπητὸν τοῦ υἱὸν Ἰσαὰκ. Δι' αὐτὸν ἦτο σκληρὰ δοκιμασία σκεπτόμενος τὴν ἀπώλειαν τοῦ υἱοῦ του. Δὲν ἦτο ἀπλῶς ἰδιότης τοῦ ἀπώλεια, ἀλλὰ καὶ ἡ ὑπόσχεσις τοῦ Θεοῦ ἐμπεριεκλείετο δι' ὅλον τὸν κόσμον, ἐπεὶ δὲ εἰς τούτῳ τὸν υἱὸν συνεκεντροῦντο αἱ ὑποσχέσεις τοῦ Θεοῦ. Ὁ Ἀβραάμ περιέμενε τόσα ἔτη νὰ γεννηθῇ ὁ Ἰσαὰκ, τώρα ὁ Θεὸς εἶπεν εἰς τὸν Ἀβραάμ νὰ προσφέρῃ αὐτὸν εἰς θυσίαν. Μήπως ὁ Θεὸς ἥλλαξε τὸ σχέδιόν Του; Ἐνταῦθα ἦτο ἀκριβῶς ἐκεῖνος διὰ τοῦ ὁποίου τὸ

Σπέρμα θὰ ἤρχετο, καὶ τώρα ἐλέχθη εἰς αὐτὸν νὰ προσφέρῃ τὸν υἱὸν τοῦ εἰς θυσίαν, Οὕτως ὁ Ἀβραὰμ εἶχε "διττὴν δοκιμασίαν", δοκιμασίαν φιλοστρογγυλῆς ἀγάπης διὰ τὸν υἱὸν τοῦ καὶ ὡσαύτως δοκιμασίαν πίστεως εἰς τὰς ὑποσχέσεις τοῦ Θεοῦ.

Εἰς ΕΒΡ. ια:19 ἀναγινώσκομεν πῶς ὑπερενίκησε ταύτην τὴν δορμεῖαν καὶ ἰδιάζουσιν κατὰ τὸν χαρακτῆρα δοκιμασίαν, δηλ. ὅτι "ὁ Θεὸς εἶναι ἱκανὸς νὰ ἐγείρῃ τὸν Ἰσαὰκ ἐκ νεκρῶν". Ὁ Ἀβραὰμ κατενόησεν, ὅτι οὐδὲν εἶναι ἀδύνατον εἰς τὸν Θεόν. Ἐὰν προσέφερε τὸν υἱὸν τοῦ εἰς θυσίαν, ὁ Θεὸς ἠδύνατο νὰ ἐγείρῃ αὐτὸν ἐκ νεκρῶν. Κατὰ ποῖον ἐξαίσιον τρόπον ὁ Ἀβραὰμ ὑπερενίκησεν! Ἐνεπιστεύετο εἰς τὸν Θεόν, ἀνεξαρτήτως κόσου ἀδύνατον ἐφαίνετο! Ὁ Θεὸς ἔκαμε τὴν ὑπόσχεσιν Του εἰς αὐτὸν καὶ ἐπίστευεν ἀσχέτως τὶ ἐμπεριεκλείετο.

Τότε εἰς κατάλληλον στιγμήν ὁ Θεὸς ἐπενέβη. Ὁ Ἀβραὰμ ἐστράφη καὶ εἶδε κριὸν περιπλεχθέντα εἰς θάμνον καὶ προσέφερε τοῦτον τὸν κριὸν εἰς τὴν θέσιν τοῦ υἱοῦ τοῦ. Ὁ Ἰάκωβος παρέχει ἐξαίρετον ἔκθεσιν περὶ τῆς πίστεως τοῦ Ἀβραὰμ, ὅταν λέγῃ

"Ὁ Ἀβραὰμ ὁ πατὴρ ἡμῶν δὲν ἐδικαιώθη ἐξ ἔργων, ὅτε προσέφερεν Ἰσαὰκ τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον;"

Βεβαίως οὐδεὶς δύναται ν' ἀρνηθῇ, ὅτι ἡ πίστις τοῦ Ἀβραὰμ εἶχε γίνεῖ ἰσχυροτέρα ἐξ αὐτῆς ταύτης τῆς πείρας.

Καὶ ἡμεῖς ἔχομεν δοκιμασίας. Βεβαίως οὐχὶ νὰ θυσιάσωμεν τὰ τέκνα μας. Τοῦτο δὲν εἶναι ἡ διάταξις τοῦ Κυρίου. Ἀλλ' ἔχομεν δοκιμασίας διαφόρου εἶδους. Καλούμεθα νὰ θυσιάσωμεν τὴν ἰδίαν ἡμῶν ἀνθρωπότητα. Καλούμεθα νὰ χρησιμοποιήσωμεν τὰ τάλαντα ἡμῶν καὶ τὴν ἰδίαν ἡμῶν ἀνθρωπότητα, εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Κυρίου. Καλούμεθα νὰ πράξωμεν τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ νὰ βοηθήσωμεν ἄλλους- χρησιμοποιούντες τὸν καιρὸν μας, τὴν ἐνέργειάν μας, τὰ τάλαντά μας, καὶ τὰς οἰκονομικάς μας δυνάμεις, καθιστάμενοι οἰκονόμοι τοῦ Θεοῦ εἰς ὃ,τι ἔχομεν καὶ εἴμεθα, ἐπεὶ δὴ πάντα καθιερώσαμεν εἰς τὸν Θεόν

καὶ ἀνήκουσιν εἰς Αὐτὸν. Πιθανὸν τὸ μέγιστον πρᾶγμα ὅπερ πρέπει ν' ἀφήσωμεν εἶναι τὸ θέλημά μας, τὴν ἐλευθερίαν τῆς ἐκλογῆς μας. Τὴν συνθήκην ἐπὶ θυσίας εἶναι δύσκολον νὰ φυλάξῃ τις. Μερικὰ πράγματα εἶναι εὐκολον νὰ ἐγκαταλείψωμεν, ἀλλὰ εἶναι δύσκολον. Εἴμεθα διάκονοι τῆς συμφιλιώσεως, ἵνα κάμωμεν τὸ φῶς ἡμῶν νὰ λάμπῃ. Ἀλλὰ κατὰ περιστάσεις προτιμῶμεν κάτι ἄλλο, παρ' ἀκριβῶς τοῦτο τὸ ἰδιαίτερον πρᾶγμα. Ὅταν πειρασθῶμεν τοιοῦτοτρόπως, πρέπει νὰ εἴπωμεν "Οὐχί, τοῦτο εἶναι τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου." Οὕτω δὲ πρέπει πάντοτε καὶ εἰς ἄλλας ὑποθέσεις τῆς Χριστιανικῆς ζωῆς νὰ ἐξετάζωμεν "τί εἶναι τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ τὸ ἀγαθὸν καὶ εὐ-
ἀρεστον καὶ τέλειον. ΡΩΜ. 12:2.

Ὁ Ἀβραὰμ ἐπίστευεν εἰς τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ τόσον ἐντελῶς, ὥστε ἦτο τελείως πεπεισμένως, καὶ εἶχεν εἰρήνην. Ἡμεῖς ὡσαύτως δυνάμεθα νὰ πιστεύωμεν εἰς τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ ἀσχέτως πόσον ἀπίστευτον φαίνεται νὰ εἶναι. Ἀκριβῶς διὰ τοῦτο δοκιμαζόμεθα. Πολλάκις ἀβεβαιότητες ἀναφύονται εἰς τὴν ζωὴν μας. Ἀλλ' αἱ ὑποσχέσεις τοῦ Θεοῦ εἶναι καταφύγιον. "Δὲν θέλω σὲ ἀφήσει οὐδὲ σὲ ἐγκαταλείψῃ." Πρέπει νὰ εἴμεθα ὡς ὁ Ἀβραὰμ. Εἰς ΠΕΤΡΟΥ α:7-9 ἐ-
χομεν μίαν τῶν λαμπροτέρων ἐκθέσεων:

"Ἴνα ἡ δοκιμὴ τῆς πίστεώς σας πολὺ τιμιωτέρα οὐσα παρὰ τὸ χρυσίον τὸ φθειρόμενον, διὰ πυρὸς δὲ δοκιμαζόμενον, εὐρεθῇ εἰς ἔπαινον καὶ τιμὴν καὶ δόξαν, ὅταν φανέρωθῇ ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς, τὸν ὁποῖον ἂν καὶ δὲν εἴδετε ἀγαπατε, εἰς τὸν ὁποῖον, ἂν καὶ τώρα δὲν βλέπετε αὐτὸν, πιστεύοντες ὅμως, ἀγαλλιάσθε μὲ χαρὰν ἀνεκλάλητον καὶ ἔνδοξον, ἀπολαμβάνοντες τὸ τέλος τῆς πίστεώς σας, τὴν σωτηρίαν τῶν ψυχῶν σας."

Ἐνταῦθα λέγεται εἰς ἡμᾶς, ὅτι ἡ δοκιμὴ τῆς πίστεώς μας εἶναι πολὺτιμος. Αὕτη ἡ ἰδία πίστις εἶναι πολὺτιμος, ἀλλ' ἡ δοκιμὴ τῆς πίστεως εἶναι ὡσαύτως πολὺτιμος ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου. Αἱ δοκιμασίαι πολλάκις προκύπτουσιν ἀπὸ περιστάσεις, ὁπό-

ταν παρουσιάζεται ἀπειλητικῶς τὸ φόβητρον τῆς ἀμφιβολίας ἢ ἀβεβαιότητος. Τοῦτο δὲ συμβαίνει, διότι εἶναι δύσκολον νὰ ἐμπιστευθῇται τις εἰς τὸν Κύριον. Τότε πρέπει ν' ἀγωνισθῶμεν τὸν καλὸν ἀγῶνα τῆς πίστεως" καὶ νὰ εἴπωμεν καθ' ἑαυτοὺς, "δὲν ἐννοῶ τὴν σημασίαν ταύτης τῆς δοκιμασίας, ἀλλὰ θετικῶς γνωρίζω, ὅτι ἔχω τὴν ὑπόσχεσιν, ὅτι τὰ πάντα συντελοῦσι πρὸς τὸ ἀγαθὸν εἰς τοὺς ἀγαπῶντας τὸν Θεόν."- ΡΩΜ. η:28.

Ὁ ἀντικειμενικὸς σκοπὸς τῆς πίστεως τῆς ἐκκλησίας, δὲν εἶναι ἀπλῶς διὰ τὴν ἰδίαν ἑαυτῶν σωτηρίαν, ὡς πολλοὶ νομίζουν, ἀλλ' εἶναι νὰ σώσῃ τὰς ψυχὰς τοῦ κόσμου τῆς ἀνθρωπότητος, ὅσοι ἐξ αὐτῶν προθυμοποιηθῶσι νὰ εἶναι εὐπειθεῖς εἰς τὸν ἐπόμενον αἰῶνα. Ὡ, βεβαίως ναὶ, θὰ σωθῶμεν ἡμεῖς αὐτοὶ, εἰς μεγαλειτέραν σωτηρίαν τῆς σωτηρίας τῆς ἀνθρωπότητος. Ἀλλὰ ὁ σκοπὸς τῆς σωτηρίας μας, τὸ ἀποβλεπόμενον σημεῖον τῆς πίστεώς μας, εἶναι ἡ σωτηρία τῶν ἄλλων. Τοῦτο εἶναι τὸ μέγα προνόμιον τοῦ Χριστιανοῦ. Δὲν πρέπει νὰ εἶναι ἰδιοτελὴς.

Γνωρίζομεν ὅτι, "ὅστις ποτίζει, θέλει ποτισθῇ" ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ ια:25. Ὡστε, ἐνῷ θὰ ἔχωμεν τὸ προνόμιον νὰ χρησιμοποιηθῶμεν, ἵνα σώσωμεν ἄλλους εἰς τὸν ἐπερχόμενον αἰῶνα διὰ μέσου τῆς ἀντιλυτρωτικῆς θυσίας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἡμεῖς αὐτοὶ οἱ ἴδιοι ἐπὶ τῆς βάσεως τῆς προμηθευθείσης θυσίας τοῦ ἀντιλύτρου τοῦ Κυρίου καὶ διὰ μέσου τῆς καθιερώσεως, πίστεως, ἀγάπης καὶ ἀγιασμοῦ θὰ σωθῶμεν, διὰ τῆς χάριτος καὶ δυνάμεως τοῦ Θεοῦ, πρὶν τοῦ ἐπερχομένου Αἰῶνος τῆς Βασιλείας τοῦ Χριστοῦ.

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΖΩΗ ΚΑΙ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ

Η ΑΜΠΕΛΟΣ ΚΑΙ ΤΑ ΚΛΗΜΑΤΑ

---οοο---

ΠΑΡΑΒΟΛΗ τῆς ἀμπέλου καὶ τῶν κλημάτων
ανεφέρθη ὑπὸ τοῦ Ἰησοῦ εἰς τοὺς μαθη-
τάς Του εἰς τὸ "ἀνώγειον" τὴν νύκτα πρὶν
τῆς σταυρώσεώς Του. Τὰ γεγραμμένα εἰς τοὺς Εὐαγ-
γελιστάς Ματθαῖον, Μάρκον καὶ Λουκᾶν, σχετικῶς μὲ
τὸ τελικὸν ἄγγελμα τοῦ Ἰησοῦ πρὸς τοὺς μαθητάς
Του εἰς τὸ "ἀνώγειον", δὲν ἐμπερικλείουσι ταύτην
τὴν παραβολὴν. Πράγματι ὁ Ἰωάννης ἀναφέρει πολλὰ
ἄτινα παραλείπονται ὑπὸ τῶν ἄλλων, καὶ οὕτως, κατὰ
πρόνοιαν Θεοῦ, ἀποκτῶμεν ἀριθμὸν τινα πολυτίμων
ἀληθειῶν ἀγομένων εἰς προσοχὴν μας, τὰς ὁποίας
ἄλλοτρόπως θὰ ἐστερούμεθα τοῦ προνομίου τῆς πνευ-
ματικῆς ἀπολαύσεως.

● Τὰ ὑπὸ τοῦ Ἰησοῦ ἐκφρασθέντα εἰς τὴν ἐν "τῷ
ἀνωγείῳ" ὁμιλίαν Του περὶ τῶν ὁποίων ὁ Ἰωάννης
ποιεῖ μνησίαν, ἐξεχόντως τονίζουσι τὴν ἀγάπην καὶ
τὴν ἐγγύτητα τοῦ Ἰησοῦ πρὸς ἐκείνους οἵτινες, καθὼς
Ἐκεῖνος, ἔκαμον συνθήκην ἐπὶ θυσίας ν' ἀκολουθή-
σωσιν εἰς τὰ βήματά Του. Ὁ Ἰησοῦς προεῖδεν, ὅτι
δριμεῖα δοκιμασία θὰ κατελάμβανε προσεχῶς τοὺς
μαθητάς Του καὶ προσεπάθησε νὰ προετοιμάσῃ αὐτοὺς

ὅσον τὸ δυνατόν, ἐπιβεβαιῶν αὐτοὺς περὶ τῆς ἀγά-
πης Του καὶ φροντίδος, καὶ ὡσαύτως ὅτι ὁ Οὐράνιος
Πατὴρ ἀγαπᾷ αὐτοὺς. Ὁ Ἰησοῦς ἐγνώριζεν, ὅτι ταχέ-
ως θὰ ἄφηνε τοὺς μαθητὰς Του, ἀλλ' ἐβεβαίωσε αὐ-
τοὺς ὅτι, θὰ ἐπέστρεφε καὶ θὰ ἐλάμβανεν αὐτοὺς
πρὸς ἑαυτὸν. Ὑπεσχέθη ὅτι, ἐν τῷ μεταξὺ, τὸ Πνεῦ-
μα τὸ Ἅγιον θὰ ἦτο ὁ παρηγορητὴς των.

Δυνάμεθα νὰ ἐκλάβωμεν τὴν Παραβολὴν τῆς Ἀμ-
πέλου καὶ τῶν Κλημάτων ὡς ἐπὶ πλέον βεβαιώσιν τοῦ
Κυρίου περὶ τῆς ἐνότητος Του μὲ τοὺς τοὺς μαθητὰς
Του, καὶ τῆς πρὸς αὐτοὺς ἀγάπης Του. Ἡ Γραφή μᾶς
ἐφοδιάζει μὲ πολλὰς ἐξεικονίσεις περὶ τῆς ἐνότητος
τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς ἀληθοῦς Του ἐκκλησίας, ἐκάσ-
της διδασκούσης τὸ ἴδιον αὐτῆς σπουδαῖον μάθημα.
Ὁ ποιμὴν καὶ τὰ πρόβατα εἶναι μία τῶν ἐξεικονί-
σεων, ὁ νυμφίος καὶ ἡ νύμφη ἑτέρα. Ὁ Ἰησοῦς ὡσαύ-
τως περιγράφεται ὡς ἡ Κεφαλὴ τῆς Ἐκκλησίας Του, ἥ-
τις εἶναι τὸ σῶμα Του. Α.ΚΟΡ.ιβ:12,13, ΕΦ.α:22,23.

Ἡ ἐξεικόνισις διὰ τῆς παραβολῆς τοῦ ποιμένος
καὶ τῶν προβάτων κάμνει ἔμφασιν περὶ τῆς τρυφερᾶς
φροντίδος Του χάριν τοῦ λαοῦ Του, ἐνῶ ἡ ἐξεικόνι-
σις τοῦ νυμφίου καὶ τῆς νύμφης φαίνεται ἰδιαζόντως
νὰ παριστάνῃ τὴν μέλλουσαν συμμετοχὴν τῆς δόξης
καὶ κατοικίας ἐν τῇ Βασιλείᾳ. Ἡ ἐξεικόνισις τῆς
κεφαλῆς καὶ σώματος ἐφιστᾷ τὴν προσοχὴν μας ἰδίως
εἰς τὸ πνεῦμα τῆς παραδόσεως τῆς ἡμετέρας θελήσε-

ως καὶ τῆς ἀποδοχῆς τοῦ θελήματος τοῦ Κυρίου ὡς ἡμετέρου κανόνος ἐν τῇ ζωῇ.

Ἡ σπουδαιότης τῆς καρποφορίας φαίνεται νὰ εἶναι τὸ ἰδιάζον μάθημα τὸ ἐμφαινόμενον ὑπὸ τῆς παραβολῆς τῆς Ἀμπέλου καὶ τῶν Κλημάτων. ἐδ. 1,2.

Ἰωαν 15'.

" Ἐγὼ εἶμαι ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινὴ καὶ ὁ Πατήρ μου εἶναι ὁ γεωργὸς," εἶπεν ὁ Ἰησοῦς, " πᾶν κλήμα ἐν ἐμοὶ μὴ φέρον καρπὸν, ἐκκόπτει αὐτό, καὶ πᾶν τὸ φέρον καρπὸν, καθαρίζει αὐτό, διὰ νὰ φέρῃ πλεϊότερον καρπὸν."

Ἀναφερόμενος εἰς τὸν Οὐράνιον Πατέρα ὡς "γεωργὸν" φροντίζοντα δι' ἀμφοτέρω, τὴν "ἄμπελον" καὶ τὰ "κλήματα", ὁ Ἰησοῦς ἀντανέκλα τὸ ἀληθές Αὐτοῦ πνεῦμα τῆς ταπεινοφροσύνης καὶ ἔκαμεν ἔμφασιν ὅτι ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον νὰ πράξῃ οὐχὶ τὰ ἰδικὰ Του ἔργα, ἀλλὰ τὰ τοῦ Πατρὸς Του. Βραδύτερον ἐν τῇ παραβολῇ ὁ Ἰησοῦς ἐξήγησεν, ὅτι ἦτο ὁ Οὐράνιος Πατὴρ ὅστις θὰ ἐδοξάζετο ὑπὸ τῆς καρποφορίας τῶν κλημάτων. Τὰ κλήματα δὲν δύνανται ἀφ' ἑαυτὰ νὰ καρποφορήσωσι. Πρέπει νὰ μείνωσιν ἐπὶ τῆς ἀμπέλου, καὶ ἐμμένοντα ἐν τῇ ἀμπέλῳ ὁ Πατὴρ φροντίζει δι' αὐτὰ καὶ εἰς τὸν ὅποιον δεόντως ἀποδίδεται ἡ πίστῳσις ἢ ἡ πηγὴ τῆς καρποφορίας.

Δὲν εἶναι οὐσιῶδες, ὅπως θεωρήσωμεν πᾶσαν λεπτομέρειαν σχετικῶς μὲ τὴν αὕξησιν τῆς τε ἀμπέλου καὶ κλημάτων, ἐπειδὴ εἶναι ἐξεικόνισις. Ἡ σπουδαιότης τῆς καρποφορίας τονίζεται ὑπὸ τοῦ Ἰησοῦ καὶ

δυνάμεθα νὰ σκεφθῶμεν περὶ τοῦ^{χυμοῦ}/διαρρέοντος μέσου
τῆς ἀμπέλου πρὸς τὰ κλήματα ὡς περὶ ζωογονοῦσης
δυνάμεως τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἥτις ἱκανώνει τὸν
Χριστιανὸν νὰ καρποφορήσῃ. Ὁ Ἰησοῦς ὑπεσχέθη νὰ
στείλῃ τὸ Ἅγ. Πνεῦμα εἰς τοὺς μαθητὰς Του. Αὕτη
ἡ ὑπόσχεσις ἐξεπληρώθη κατὰ τὴν Πεντηκοστὴν καὶ
πάντες οἱ προσελθόντες ἔκτοτε εἰς τὸν Χριστὸν ἔ-
λαβον τὸ Ἅγ. Πνεῦμα- ἐκείνην τὴν ζωογονοῦσαν ἐνέρ-
γειαν ἥτις παράγει τοὺς καρποὺς τῆς δικαιοσύνης.

Ο ΚΑΡΠΟΣ ΤΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ

Ὁ Παῦλος ἔγραψεν,

" Ὁ καρπὸς τοῦ Πνεύματος εἶναι ἀγάπη, χαρὰ,
εἰρήνη, μακροθυμία, χρηστότης, ἀγαθωσύνη, πί-
στις, πραότης, ἐγκράτεια, κατὰ τῶν τοιούτων
δὲν ὑπάρχει νόμος." ΓΑΛ. σ:22,23.

Αὗται αἱ δίκαιαι ἰδιότητες εἶναι αἱ κατεχόμε-
ναι ὑπὸ τοῦ Οὐρανίου ἡμῶν Πατρὸς καὶ τοῦ Κυρίου
ἡμῶν Ἰησοῦ, καὶ ὡς προείπομεν τὸ Ἅγιον Πνεῦμα νὰ
διαρρέῃ καθ' ὅλην τὴν χριστιανικὴν μας ζωὴν οὗτος
"ὁ καρπὸς" θὰ καταστῇ φανερὸς ἐν ἡμῖν.

Ἐὰν τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον δὲν μεταμορφώσῃ τὴν
ζωὴν μας, τότε ὡς ὁ Ἰησοῦς διεκήρυξεν ἐν τῇ παρα-
βολῇ, ὁ Οὐράνιος Πατήρ, ὡς Γεωργὸς, ἀποκόπτει ἡμᾶς
ἐκ τῆς ἀμπέλου. Ἐὰν ὅμως φέρωμεν μέτρον τι καρποῦ,
τότε ὁ Γεωργὸς κλαδεύει ἢ καθαρίζει ἡμᾶς, ἵνα ἀπο-
δώσωμεν περισσότερον καρπὸν. Τοῦτο τὸ κλάδευμα κα-

τορθοῦται πολλαχῶς ἢ κατὰ ποικίλους πείρας ἃς ὁ Οὐράνιος Πατὴρ ἐπιτρέπει νὰ ἔλθωσιν εἰς τὴν ζωὴν μας.

Πιθανὸν νὰ εἶναι ἡ ἐκκοπὴ ὠρισμένων ἐπιγείων πλεονεκτημάτων φιλίας, ἀναπαύσεων, λαοφιλίας, πλούτου ἢ ἐτέρων πραγμάτων ἅτινα τείνουσι νὰ συκρατῶσι τὸν νοῦν μας καὶ τὰς καρδίας μας προσηλωμένας εἰς ταῦτα, ἀντὶ εἰς τὸν Κύριον ὡς ἔπρεπε. Ὁ Κύριος κάλλιστα γνωρίζει ἀκριβῶς, τί τὰ χρειώδη καὶ ἐπωφελῆ δι' ἡμᾶς. Γνωρίζει πῶς νὰ κλαδεύσῃ καὶ τί νὰ ἀφήσῃ, ἵνα ἀποδώσωμεν περισσότερον καρπὸν.

Τὰ κλήματα ἐν τῇ ἀμπέλῳ δὲν καρποφοροῦσι χάριν τῆς ἰδίας ἐαυτῶν ὠφελείας καὶ τοῦτο τυγχάνει ἀληθές περὶ τῶν κλημάτων ἐν τῇ ἀμπέλῳ ἥτις εἶναι ὁ Χριστὸς. Ὁ Ἰησοῦς ἐξήγησεν, ὅτι ὁ Οὐράνιος Πατὴρ δοξάζεται ὑπὸ τοῦ καρποῦ τῆς ἀμπέλου. Πρὸς δόξαν Θεοῦ ἔδει νὰ εἶναι τὸ ἐλατήριον πάσης προσπάθειας τοῦ χριστιανοῦ. Δυνάμεθα νὰ δοξάσωμεν τὸν Θεὸν μόνον, ὅταν προσπαθῶμεν νὰ πράξωμεν τὸ θέλημά Του. Μία σπουδαία ἀποψις τῆς θείας βουλῆς ἐξεφράσθη ὑπὸ τοῦ Ἰησοῦ, ὅταν εἶπεν,

" Ἄς λάμψῃ τὸ φῶς ἡμῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων ἵνα ἴδωσι τὰ καλὰ ὑμῶν ἔργα καὶ δοξάσωσι τὸν Πατέρα ὑμῶν τὸν ἐν Οὐρανοῖς. " MAT. ε:16.

Ἐνταῦθα ὁ Ἰησοῦς διακηρύττει, ὅτι δοξάζομεν τὸν Θεὸν, κάμνοντες τὸ φῶς ἡμῶν νὰ λάμψῃ. Φυσικὰ, ἐν τῇ πραγματικότητι, δὲν εἶναι τὸ φῶς ἡμῶν, ἀλλὰ

τὸ τοῦ Πατρὸς. Εἶναι ἡ ἀλήθεια Του, τὸ φῶς Του." Ἐ-
λαμψεν ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν διὰ τοῦ Εὐαγγελίου
καὶ ἐκάμομεν ταύτας τὰς ἐνδόξους ἀληθείας ἡμετέ-
ρας, βεβαίως οὐχὶ νὰ κρατῶμεν ταύτας πρὸς ἀπόλαυ-
σιν ἑαυτῶν μόνον, ἀλλ' ὡσαύτως διὰ τὴν εὐλογίαν
τῶν ἄλλων, ἐξαγγέλοντες τὰς ἀληθείας ταύτας εἰς
αὐτοὺς. Καὶ καθὼς κάμνομεν τοῦτο, ἐξ ἀγάπης κινού-
μενοι, καταλήγει πρὸς δόξαν τοῦ Οὐρανίου μας Πα-
τρὸς, -εἰς τοὺς ἔχοντας ὀφθαλμοὺς διὰ νὰ βλέπωσι
καὶ ὦτα διὰ ν' ἀκούωσι-.

Καὶ αὕτη ἡ ἀποψὶς τῆς χριστιανικῆς ζωῆς πολὺ
συνδέεται μὲ τὴν ὑπόθεσιν τῆς καρποφορίας. Ὁ Ἀπ.
Πέτρος μᾶς νουθετεῖ νὰ προσθέσωμεν εἰς τὴν πίστιν
μας τὴν ἀρετὴν, τὴν γνῶσιν, τὴν ἐγκράτειαν, τὴν ὑπο-
μονὴν, τὴν εὐσέβειαν, τὴν φιλαδελφίαν, τὴν ἀγάπην-
τὸν καρπὸν τοῦ Πνεύματος μὲ ἄλλας λέξεις- καὶ τό-
τε προσθέτει,

" Ἐὰν ταῦτα ὑπάρχωσι ἐν ὑμῖν καὶ περισεύωσι,
σᾶς καθιστῶσιν οὐχὶ ἀργοὺς οὐδὲ ἀκαρποὺς
εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστοῦ." Β. ΠΕΤΡ. α:4-8.

Οἱ κατέχοντες τὸν καρπὸν τοῦ Πνεύματος, ὅστις
εἶναι ἀγάπη μὲ ὅλας τὰς διαφόρους ἀπόψεις αὐτῆς,
δὲν δύνανται νὰ μείνωσι ἀργοὶ οὐδὲ ἄκαρποι ἐν τῇ
χρήσει τῆς γνώσεως ἣν ἔλαβον ἀπὸ τὸν Οὐράνιον Πα-
τέρα. Ἡ ἀγάπη ἐκδηλώνει ἑαυτῆς εἰς ἀνιδιοτελεῖ ἐ-
πιθυμίαν νὰ μεταδώσῃ εὐλογίας εἰς ἄλλους, καὶ τὸ

κάλλιστον μέσον πράττοντες τοῦτο εἶναι διὰ μέσου τῆς διακηρύξεως τῆς ἀληθείας. Τοιαύτη ἐνέργεια οὕτω καθίσταται ἀπόδειξις, ὅτι ὡς κλήματα τῆς ἀληθινῆς ἀμπέλου φέρομεν καρπὸν, τὸν καρπὸν τοῦ Πνεύματος ὅστις δὲν μᾶς ἀφήνει νὰ εἴμεθα ἄργοι ὡς φωτοφόροι εἰς σκοτεινὸν κόσμον.

Καίτοι δὲ ἡ ἐνέργεια εἰς τὸ ἔργον τοῦ Κυρίου δὲν εἶναι καθ' ἑαυτῆς καρπὸς τοῦ Πνεύματος-ὁ καρπὸς ὁ παραγόμενος ἐπὶ τῶν κλημάτων τῆς ἀληθινῆς ἀμπέλου- ἐντούτοις εἶναι στενῶς συνδεδεμένη μὲ τὸν καρπὸν, καθότι τὰ κλήματα τὰ φέροντα καρπὸν ἀφεύκτως θὰ ἐνεργήσωσιν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Κυρίου. Θὰ πράξωσι τὸ καλὸν πρὸς πάντας, ἐφ' ὅσον ἔχουσιν εὐκαιρίαν, καὶ ἰδίως εἰς τοὺς οἰκείους τῆς πίστεως. ΓΑΛ. 5:10, ΦΙΛ. 2:17.

ΕΜΜΕΝΟΝΤΕΣ ΕΝ ΧΡΙΣΤΩ

Εἶναι σπουδαῖον νὰ ἐμμένῃ τις ἐν Χριστῷ, ἐὰν εἶναι ἀπαραίτητον νὰ φέρῃ καρπὸν δικαιοσύνης.

" Τώρα σεῖς εἰσθε καθαροί, διὰ τὸν λόγον τὸν ὁποῖον ἐλάλησα πρὸς ἑσᾶς." ΙΩΑΝΝ. 13:3.

Πρέπει νὰ ἔχωμεν καθαρισθῇ, ἵνα καταστῶμεν κλήματα τῆς ἀληθοῦς ἀμπέλου, καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν ὅτι τοῦτο ἐπετελέσθη διὰ μέσου τοῦ λόγου ὃν ἐλάλησε πρὸς αὐτοὺς. Αὕτη εἶναι μνεῖα περὶ τῆς ἀληθείας τοῦ θεοῦ σχεδίου καὶ εἶναι διὰ μέσου τῆς ἀποδοχῆς ταύτης τῆς ἀληθείας, ἐμπερικλειούσης τὸ

ΑΝΤΙΛΑΥΤΡΟΝ καὶ τὴν καθιέρωσιν μας νὰ πράξωμεν τὸ θέλημα τοῦ Οὐρανίου ἡμῶν Πατρὸς, ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον "καθαρίζει" ἡμᾶς ἢ μᾶς δικαιοῖ διὰ μέσου τοῦ αἵματος καὶ συνεπῶς εὐπρόσδεκτοι εἰς τὸν Θεόν.

Ἐνῶ δὲ εἶναι οὕτω διὰ μέσου τῆς πλήρους παραδόσεως ἑαυτῶν νὰ πράξωμεν τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, ὡς τοῦτο ἐκδηλοῦται διὰ μέσου τοῦ Χριστοῦ, ὅτι γινόμεθα κλήματα τῆς ἀληθινῆς ἀμπέλου, τοῦτο τὸ πνεῦμα τῆς πλήρους καθιερώσεως πρέπει νὰ συγκρατηθῇ, εἰς τὸ θέλωμεν νὰ ἐμμένωμεν ἐν τῇ ἀμπέλῳ. Δὲν δυνάμεθα νὰ φέρωμεν καρπὸν δικαιοσύνης ἀμφιταλαντευόμενοι ὅτε μὲν πράττοντες τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, ὅτε δὲ τὸ ἡμέτερον. Πρέπει νὰ ὑπάρχῃ σταθερὰ παράδοσις ἑαυτῶν εἰς τὸ θεῖον θέλημα, ἵνα τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐλευθέρως διαρρέει εἰς τὸν νοῦν μας καὶ καρδίαν καὶ φέρωμεν καρπὸν.

Κατὰ τὴν παραβολὴν, τὰ κλήματα συνάγονται καὶ ῥίπτονται εἰς τὸ πῦρ. Τοῦτο, δύναται νὰ δηλοῖ τὸ ἐνδεχόμενον τῆς καταστροφῆς ἐν τῷ δευτέρῳ θανάτῳ. Ἐν οἱαδήποτε περιπτώσει, εἶναι καταστροφή ὡς κλήματα. Ἐνδεχόμενον νὰ εἶναι ὡς ξύλα, ἄχυρον ἢ χόρτα. Ὁ Παῦλος ἀναφέρεται εἰς τοῦτο ὡς κατακαίόμενα ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Κυρίου, πρᾶγμα ὅπερ ἀντιπροσωπεύει ἐξολόθρευσιν τῶν ἀνθρωπίνων ἔργων, ἀλλ' οὐχὶ κατ' ἀνάγκην τῶν ἀτόμων. Α.ΚΟΡ.Υ:11-15.

Τὸ ἐμμένειν ἐν Χριστῷ σημαίνει νὰ ἐξακολουθῇ

τις ἐν τῇ ἀγάπῃ τοῦ Οὐρανίου Πατρὸς. Ὁ Ἰησοῦς εἶ-
πεν,

" Ὡς ὁ Πατὴρ ἠγάπησεν ἐμὲ, οὕτω καὶ ἐγὼ ἠγά-
πησα ἐσᾶς, μείνετε ἐν τῇ ἀγάπῃ μου."
ΙΩΑΝΝ. ιε:9.

Καὶ πῶς μένωμεν ἐν τῇ ἀγάπῃ τοῦ Χριστοῦ; Ὁ Ἰη-
σοῦς ἐξήγησε τοῦτο λέγων,

" Ἐὰν τὰς ἐντολὰς μου φυλάξῃτε, θέλετε μένειν
ἐν τῇ ἀγάπῃ μου, καθὼς ἐγὼ ἐφύλαξα τὰς ἐν-
τολὰς τοῦ Πατρὸς μου καὶ μένω ἐν τῇ ἀγάπῃ
αὐτοῦ." ΙΩΑΝΝ. ιε:10.

Αἱ ἐντολαὶ τοῦ Ἰησοῦ εἶναι ἐπακριβεῖς-οὐχὶ
χλιαραὶ- ἐμπερικλειομένης καὶ τῆς πρὸς ἀλλήλους
ἀγάπης, καθὼς Ἐκεῖνος ἠγάπησεν ἡμᾶς. Τοῦτο σημαί-
νει, ὅτι ὀφείλομεν νὰ θέτῳμεν τὴν ψυχὴν μας ἐν τῇ
ὑπηρεσίᾳ τοῦ Κυρίου, τῆς ἀληθείας καὶ τῶν ἀδελφῶν!
Ἀλλὰ πόσον θαυμασία εἶναι ἡ ἀμοιβὴ! Τοῦτο δηλοῖ
ν' ἀγαπηθῇ τις ὑπὸ τοῦ Πατρὸς ὡς ὁ Ἰησοῦς ἠγαπήθη
ὑπ' Αὐτοῦ. Εἰς τὰς ἀτελεῖς καὶ περιωρισμένας ἡμῶν
διανοίας τοῦτο εἶναι ἀκατανόητον. Πῶς εἶναι δυνα-
τὸν ὁ Οὐράνιος Πατὴρ νὰ μᾶς ἀγαπᾷ ὡς ἠγάπησε τὸν
Ἰησοῦν; Τοῦτο εἶναι μόνον διότι ἀποβλέπει εἰς ἡ-
μᾶς οὐχὶ ὡς μέλη τοῦ πεπτωκότος ἀποθνήσκοντος γέ-
νους, ἀλλ' ὡς κλήματα ἐν τῇ ἀληθινῇ ἀμπέλῳ, ἅτινα
ἐκαθαρίσθησαν διὰ τοῦ αἵματος τοῦ Χριστοῦ.

Βραδύτερον, τὴν αὐτὴν νύκτα πρὶν τῆς σταυρώ-
σεως Του, ὁ Ἰησοῦς προσευχήθη, χάριν τῶν μαθητῶν
Του, προσευχήθη, ὥπως εἶναι ἔν μετ'

Αὐτοῦ καθὼς Ἐκεῖνος ἦτο ἓν μετὰ τοῦ Πατρὸς Του.
Ἐδεήθη ὡσαύτως, ὅπως τελικῶς ὁ κόσμος γνωρίσῃ ὅ-
τι ὁ Πατὴρ ἡγάπα τοὺς μαθητὰς Του καθὼς ἡγάπα Αὐ-
τὸν. Ἐδεήθη τελικῶς ὅπως εἶναι μετ' Αὐτοῦ ὡς ὑπε-
σχέθη. Προσηυχήθη, ὅπως οἱ μαθηταὶ εἶναι μετ' Αὐ-
τοῦ, ἵνα θεωρῶσι τὴν δόξαν ἣν ὁ Πατὴρ Του ἔδωκεν
εἰς Αὐτὸν. ΙΩΑΝΝ. ιζ:20-26.

Ὁ Ἀπόστολος Ἰωάννης ἐμφανῶς ἐσχημάτισε βα-
θείας ἐντυπώσεις ἐκ τῶν θαυμαστῶν πραγμάτων ἅτινα
ἤκουσε παρὰ τοῦ διδασκάλου ἐκείνην τὴν νύκτα εἰς
τὸ ἀνώγειον. Βραδύτερον, ἐμπνεόμενος ὑπὸ τοῦ Ἀγί-
ου Πνεύματος, ὁ Ἰωάννης ἔγραψεν,

" Ἴδετε ὁποίαν ἀγάπην ἔδωκεν εἰς ἡμᾶς ὁ
Πατὴρ, ὥστε νὰ ὀνομασθῶμεν τέκνα Θεοῦ,
διὰ τοῦτο ὁ κόσμος δὲν γνωρίζει ἡμᾶς, δι-
ότι δὲν ἐγνώρισεν αὐτὸν.

Ἀγαπητοὶ, τώρα εἴμεθα τέκνα Θεοῦ, καὶ
ἔτι δὲν ἐφανερώθη τί θέλομεν εἶσθαι, ἐ-
ξεύρομεν ὅμως ὅτι, ὅταν φανερωθῇ, θέλομεν
εἶσθαι ὅμοιοι μὲ αὐτὸν, διότι θέλομεν ἰδεῖ
αὐτὸν καθὼς εἶναι.

Καὶ πᾶς ὅστις ἔχει τὴν ἐλπίδα ταύτην
ἐπ' αὐτὸν, καθαρίζει ἑαυτὸν, καθὼς ἐκεῖνος
εἶναι καθαρὸς." Α.ΙΩΑΝΝ. γ: 1-3.

ΠΡΟΦΗΤΕΙΑ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑ

ΜΕΛΕΤΗ ΤΗΣ ΚΑΘΟΛΙΚΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ

Ε Ι Σ Α Γ Ω Γ Η

Ο Σκοπὸς τοῦ ἄρθρου

---ooo---

ὁ ἄρθρον τοῦτο γράφετε μὲ πνεῦμα καλῆς θελήσεως εἰς ὅλους τοὺς Καθολικοὺς ἡμῶν φίλους ἀπανταχοῦ. Ἐπῆλθεν ἡ σκέψις αὕτη εἰς ἡμᾶς καθότι πολλοὶ οἱ τινες ἀκούουν τὸ πρόγραμμα FRANK AND ERNEST, εἰς Ράδιον καὶ Τηλεόρασιν, ἴσως ἀποροῦν πῶς τὰ παρουσιαζόμενα καὶ ἐξεταζόμενα ζητήματα παραβάλλονται μετὰ τῆς ἰδικῆς των ἐκκλησίας καὶ ὁρησκείας.

Εἰς τὸν ταχέως μεταβαλλόμενον κόσμον ἡμῶν, καὶ ἰδιαιτέρως εἰς τὸν ἀνευ προηγουμένου εἰς τὴν ἱστορίαν καιροῦ τῆς θλίψεως καὶ στενοχωρίας ἡτις ἐπίκειται, οἱ ἄνθρωποι διερευνοῦν ὡς οὐδέποτε ἄλλοτε δι' ἀπάντησιν εἰς τὰ ζωτικὰ των ἐρωτήματα,

"Θὰ παύσῃ ποτὲ ὁ πόλεμος μετὰ τῶν ἐθνῶν;
Εἶναι ζωὴ πέραν τοῦ τάφου; Ποῦ εἶναι οἱ νεκροὶ;
Τὶ κάμνει ὁ Θεὸς διὰ τὸ ἀνθρώπινον γένος; κ.λ.π.

Τὰ ἐρωτήματα ταῦτα καὶ ἄλλα σχετικὰ, ἔχουν βασανίσει τὸν νοῦν πολλῶν Χριστιανῶν καθ' ὅλους τοὺς αἰῶνας. Εἶναι λογικαὶ ἐρωτήσεις καὶ ἀπαιτοῦν λογικὰς ἱκανοποιητικὰς ἀπαντήσεις. Ἡ ἀλήθεια τούτων τῶν ἐρωτήσεων ἦτο γνωστὴ εἰς τὴν ἀρχέγονον ἐκκλησίαν, καὶ δὲν ἥλλαξεν μέχρι σήμερον. Ποῦ θέλομεν στραφῆ ὅπως μάθωμεν τὴν φύσιν τῆς πίστεως τῶν πατέρων μας, καὶ εὐρωμεν τὴν βεβαίωσιν ἣν ἔχομεν ἀνάγκην σήμερον; Ταῦτα εἶναι ὀλίγα ἐκ τῶν βασικῶν ζητημάτων ἅτινα θέλουσιν ἐξετασθῆ εἰς τὸ ἄρθρον τοῦτο.

Εἴμεθα εὐγνώμονες ὅτι ἔνεκεν τῆς διαφωτίσεως τῶν ἡμερῶν μας αἱ ἀπονεῖς μας διηυρύνθησαν καὶ μᾶς ἀναγκάζει νὰ εὐρωμεν τὴν καλλιτέραν λύσιν ἐκ διαφόρων πηγῶν. Δὲν ικανοποιούμεθα πλέον νὰ ἐπιτρέπωμεν εἰς οὐδὲνα νὰ μᾶς ἐμποδίξῃ ὅπως ἐρευνήσωμεν διὰ τὴν ἀλήθειαν καὶ ἐκζητήσωμεν αὐτὴν ἔστω καὶ εἰς ἄλλας παραδόσεις καὶ πηγὰς ἐκτὸς τῶν ἀποχρώσεων μας εἰς τὰς ὁποίας ἐγεννήθημεν καὶ ἐπιστεύσαμεν. Πιστεύομεν ὅτι ὁ Θεὸς εὐαρεστεῖται ὅταν τὰ πλάσματα Του ἀρχίζουν νὰ ἐρωτοῦν περὶ Αὐτοῦ καὶ τῆς σχέσεως αὐτῶν μετ' Αὐτοῦ περὶ τῆς ἀτομικῆς των ζωῆς, καὶ τῆς βραβεύσεως ἣν Οὗτος προσφέρει εἰς κάθε προσπάθειαν πρὸς ἐπίγνωσιν τοῦ θελήματός Του περὶ αὐτῶν. EBP. ια:6.

Ἐπὶ πλέον πιστεύομεν ὅτι ὁ Θεὸς ἔχει θαυμάσιον σχέδιον σωτηρίας ὅπερ θὰ ικανοποιήσῃ ὅλους τοὺς λαοὺς ὅλων τῶν δογμάτων. Καθολικοὶ καὶ Ὁρθόδοξοι καὶ Διαμαρτυρόμενοι ὁμοίως θὰ ἀγαλλιασθοῦν μεθ' ὅλων τῶν Ἐθνικῶν, μὴ χριστιανῶν πάσης φυλῆς γλώσσης καὶ Ἔθνους, ἀπολαμβάνοντες τὰς εὐλογίας τῆς ζωῆς, εὐτυχίας καὶ εἰρήνης ἥτις θὰ ἐπέλθῃ ὡς ἀποτέλεσμα τῆς τελικῆς ἐγκαθιδρύσεως τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τῆς γῆς.

Ἡ Καθολικισμὸς ἔχει περὶ τὰ 500 ἑκατομμύρια ὑπηκόους ἐπὶ πάσης τῆς γῆς. ἔχει 417,000 Καθολικὰς ἐκκλησίας, 157,000 σχολεῖα, 32,000 Νοσοκομεῖα, Ὁρφανοτροφεῖα, Γηροκομεῖα, καὶ ἄλλα ἰδρύματα ἐξυπηρετοῦντα 16 ἑκατομμύρια κόσμου κατ' ἔτος. Παρὰ τὴν παγκόσμιον πολὺπλοκον λειτουργίαν τῆς ὁργανώσεως αὐτῆς, ἡ Καθολικὴ ἐκκλησία προσφέρει ὁμόφωνον πιστὴν ἐν ἀντιπαραβολῇ μὲ τὰς πολλαπλὰς ἑρρησκευτικὰς ἀποχρώσεις τοῦ Προτεσταντισμοῦ. Ἀξιοῖ Ἀποστολικὴν διαδοχὴν, ἀλάθητον τῶν Παπῶν, καὶ τελικῶς ἀξιοῖ ἱστορικὰς πηγὰς τῆς ἐξουσίας της. Ὁ Δυτικὸς πολιτισμὸς ἐκυβερνάτο ὑπὸ τῆς Παπασύννης εἰς τοιοῦτον σημεῖον ὥστε τὸ μέλλον καὶ ἡ ὑπαρξὶς ἐθνῶν, ἡ θέσις καὶ τὸ ἀξίωμα βασιλέων καὶ ἡγεμόνων, ἐξηρτῶντο ἐξ αὐτῆς.

Τὰ ἱστορικὰ γεγονότα-βεβαιούν τοῦτο, καὶ ὁ Καθολικισμὸς ἐγερόχως ἐπιδεικνύει ἀείποτε τὴν ὑπεροχὴν καὶ ἀξίωσιν ταύτην. Ἡ θέσις. "Ἡ Μήτηρ Ἐκκλησία" προβάλεται εἰς ἑκαστὴν περίστασιν. "Οὐαὶ αἱ Προτεσταντικαὶ ἀποχρώσεις -150 καὶ πλεόν τοιαῦται- καθὼς καὶ ἡ Ὁρθοδοξία θεωροῦνται "θυγατέρες της", καὶ προσκαλοῦνται νὰ ἐπανέλθουν εἰς τοὺς κόλπους της πάλιν, διότι αὕτη εἶναι ἡ ἀρχαιότερα (;) ἑκκλησία, καὶ εἰς αὐτὴν ἐδόθησαν αἱ παραδόσεις τῶν ἀποστόλων καὶ οἱ δογματισμοὶ καὶ λειτουργίαι ἀνήκουν εἰς αὐτὴν καὶ μόνον.!

Οἱ Καθολικοὶ διακρατοῦν ὅτι οὐδεὶς ἔχει τὸ δικαίωμα ἢ τὴν ἱκανότητα τῆς κατανοήσεως ἢ ἑρμηνείας τῶν Γραφῶν ἐκτὸς τῆς ἱεραρχίας τῶν Παπῶν. Ἐπίσης διακρατοῦν, ὅτι αἱ παραδόσεις τῶν ἀποστόλων εἰς τοὺς Πάπας προηγοῦνται τῶν Γραφῶν. Διδάκτορες Θεολόγοι, καὶ Πατέρες διὰ τῶν κανόνων τῶν Συνόδων, τῇ ἐγκρίσει τῶν Παπῶν, κανονίζουν ζητήματα πίστεως εἰς πάντας τοὺς ὑπηκόους αὐτῶν."ΚΑΘΟΛΙΚΟΝ ΑἘΡΙΚΟΝ σελ. 498 ED. BY DONALD ATTWATER.

Αἱ ΠΡΟΒΑΛΛΟΜΕΝΑΙ ΑἘΙΩΣΕΙΣ

Δικαιολογοῦνται δὲ ὡς ἑξῆς,

"Ἡ ἑκκλησία ἰδρύθη ὑπ' Αὐτοῦ τοῦ Χριστοῦ. Ἐπομένως πρὶν ἀκόμη γραφῇ ἔστω καὶ μία λέξις τῆς Κ.Δ. ἡ ἑκκλησία προϋπήρξε τῆς Γραφῆς. Ὅθεν αἱ παραδόσεις ἔχουν τὸ αὐτὸ κύρος ἂν οὐχὶ ἀνώτερον τῶν γραφομένων ἐν τῇ Καϊνῇ Διαθήκῃ."

"Ὅς ἴδωμεν τὴν ἀξίωσιν ταύτην. Αἱ Γραφαὶ τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης ἦσαν ἐν Χρήσει εἰς πάσας τὰς συναγωγὰς εἰς τὰς ἡμέρας τοῦ Ἰησοῦ καὶ τῶν Ἀποστόλων. Εἰς τὰς ΠΡΑΞ. ιζ:11 ἔχομεν τὴν ἀπόδειξιν ὅτι οἱ ἀπόστολοι κηρύττοντες εἰς τὰς συναγωγὰς πρῶτον, ὑπεδείκνυν ἐκ τῶν Γραφῶν, τοῦ Νόμου καὶ τῶν Παλμῶν, περὶ τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς ἐν Αὐτῷ ἀπολυτρώσεως. Καὶ ὁ Παῦλος ὀνομάζει τοὺς Βερροίεις "εὐγενεῖς"

διότι ἐξήταζον τὰς Γραφὰς καθ' ἡμέραν ἂν ἔχωσιν οὕτω ταῦτα. Ὁ Ἰησοῦς μετὰ τὴν ἀνάστασιν Του, βαδίζων ὡς ξένος μετὰ τοῦ Κλεόπα καὶ τοῦ ἄλλου μαθητοῦ εἰς Ἑμμαούς, διελέγετο μετ' αὐτῶν,

"Ἀρχίσας ἀπὸ τοῦ Μωϋσέως καὶ ἀπὸ πάντων τῶν προφητῶν διηρμήνευεν εἰς αὐτοὺς τὰ περὶ αὐτοῦ γεγραμμένα ἐν πάσαις ταῖς Γραφαῖς." ΛΟΥΚ. κδ:27.

Ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ Ἀπόστολοι, τὰς Γραφὰς ὑπεδείκνυσαν ὡς τὸν παρὰ Θεοῦ ἐμπνευσμένον Λόγον. Καίτοι πολλὰ γεγραμμένα εἰς τὴν Κ.Δ. εἶναι τύποι καὶ σκιαὶ καὶ ὁδηγαί διὰ χριστιανικὴν ζωὴν, μὲ τὸν Ἰησοῦν ὡς τὸν ὑπογραμμὸν ἡμῶν, ἐντούτοις εἶναι ἐκπληρώσεις τῶν γεγραμμένων ἐν τῇ Παλαιᾷ Διαθήκῃ, Νόμου, Προφητῶν καὶ Ψαλμῶν.

Εἰς τὰς ἐπιστολάς του· ὁ Παῦλος ἀφήνει νὰ ἐννοηθῇ ὅτι εἰς πολλὰς ἐκκλησίας ἄφησε ὁδηγίας διὰ λόγου, ἀλλ' εἰς τὰ γεγραμμένα τῆς Καινῆς Διαθήκης οὐδὲν μένει ὅπερ νὰ ἔχη χρεῖαν προσθήκης. Εἰς τοὺς Πρεσβυτέρους τῆς Ἐφέσου εἶπεν ὅτι,

"Δὲν συνεστάλην νὰ ἀναγγεῖλῃ πρὸς ἐσᾶς πᾶσαν τὴν βουλὴν τοῦ Θεοῦ." ΠΡΑΞ. κ:27, καὶ εἰς Β.ΤΙΜ. γ:16, λέγει

"Ὅλη ἡ Γραφὴ εἶναι Θεόπνευστος καὶ ὠφέλιμος πρὸς διδασκαλίαν, πρὸς ἔλεγχον, πρὸς ἐπανόρθωσιν, πρὸς ἐκπαίδευσιν, τὴν μετὰ τῆς δικαιοσύνης, διὰ νὰ εἶναι τέλειος ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ, ἡτοίμασμένος εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθόν."

Ἐξ ἄλλου οἱ ἀπόστολοι εἶχον θεοπνευστίαν εἰς τὰ γεγραμμένα των, καὶ εἶχον χαρίσματα ἱαμάτων, καὶ θαυμάτων, ἅτινα ἔπαυσαν μετὰ τὸν θάνατον τῶν ἀποστόλων, εἰς οὐδὲνα κληρονομηθέντα πλέον, διότι ἡ βουλὴ τοῦ Θεοῦ ἀπεκαλύφθη εἰς τὰ γεγραμμένα αὐτῶν. Ὡς ἐξετάσωμεν χωρὶα τινὰ ἅτινα ὑποστηρίζουν φαινομενικῶς "τὰς παραδόσεις".

"Β.ΘΕΣΣ. β:15." Λοιπὸν ἀδελφοί, μένετε στερε-

" οἱ, καὶ κρατεῖτε τὰς παραδόσεις τὰς ὁποίας ἐδιδάχθητε, εἴτε διὰ λόγου εἴτε δι' ἐπιστολῆς ἡμῶν."

B.TIMOΘ. α:13. " Κράτει τὸ ὑπόδειγμα τῶν ὑγιαίνοντων λόγων, τοὺς ὁποίους ἤκουσας παρ' ἐμοῦ μετὰ πίστεως καὶ ἀγάπης τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ."

B.TIMOΘ. β:2, " Καὶ ὅσα ἤκουσας παρ' ἐμοῦ διὰ πολλῶν μαρτύρων, ταῦτα παράδος εἰς πιστοὺς ἀνθρώπους οἵτινες θέλουσιν εἰσθαὶ ἱκανοὶ καὶ ἄλλους νὰ διδάξωσι."

· Ὁ Παῦλος ἐνταῦθα ὁμιλεῖ περὶ τῶν λόγων αὐτοῦ ὡς Ἀποστόλου Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ οὐχὶ ἄλλου τινός.
Ὁ Παῦλος ἐξουσιοδοτήθη παρὰ τοῦ Κυρίου, ὡς σκεῦος ἐκλογῆς, νὰ φέρῃ τὸ ὄνομα Του ἐνώπιον Βασιλέων καὶ ἡγεμόνων. ΠΡΑΞ. θ:15, ιγ:47. Εἰς δὲ ΓΑΛΑΤΑΣ α:12,13, λέγει,

" Σὰς γνωστοποιῶ ἀδελφοί, ὅτι τὸ Εὐαγγέλιον τὸ κηρυχθὲν ὑπ' ἐμοῦ δὲν εἶναι ἀνθρώπινον, διότι οὐδ' ἐγὼ παρέλαβον αὐτὸ παρὰ ἀνθρώπου, οὔτε ἐδιδάχθην, ἀλλὰ δι' ἀποκαλύψεως Ἰησοῦ Χριστοῦ."

ΓΑΛ. β:8. " Διότι ὁ ἐνεργήσας εἰς τὸν Πέτρον νὰ ἀποσταλῇ εἰς τοὺς περιτετετημένους ἐνήργησε καὶ εἰς ἐμὲ πρὸς τοὺς ἔθnikoύς."

Καὶ ἔως ὅτου ὁ Ἀπόστολος Παῦλος τελειώσῃ τὸν δρόμον του, τὰ γραφόμενά του ἦσαν διαδεδομένα παντοῦ, ὥστε νὰ μὴ ὑπάρχῃ ἀνάγκη προσθήκης ὅτι παράδοσις τις δὲν ἀνεφέρθη ὡς ἀναγκαία τῆς σωτηρίας ἡμῶν.
Ἐπίσης εἰς A.KOPINΘ. ιδ:37 ὁ Παῦλος ἔγραψε,

" Ἐὰν τις νομίζῃ ὅτι εἶναι προφήτης ἢ πνευματικὸς, ἅς μάθῃ ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα γράφω πρὸς ἐσᾶς, ὅτι εἶναι ἐντολαὶ τοῦ Κυρίου."

Ὅθεν τὰ γραφόμενα ἐνταῦθα εἶναι αἱ ἐντολαὶ

τοῦ Κυρίου, διὰ τοῦτο προέτρεπεν τοὺς μαθητὰς νὰ μελετῶσι τὰς ἐπιστολὰς του.

Α.ΘΕΣΣ.ε:27." Σᾶς ὀρκίζω εἰς τὸν Κύριον νὰ ἀναγνωσθῇ ἡ ἐπιστολὴ εἰς πάντας τοὺς ἁγίους ἀδελφοὺς."

ΚΛ. δ:16. " Καὶ ἀφοῦ ἀναγνωσθῇ μεταξύ σας ἡ ἐπιστολὴ, κάμετε νὰ ἀναγνωσθῇ καὶ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῶν Λαοδικέων, καὶ τὴν ἐκ Λαοδικείας νὰ ἀναγνωσθῇ εἰς ἐσᾶς."

Οὐδαμοῦ ἀναφέρεται ὅτι ὁ ἀπόστολος προσεβλήθη διότι δὲν ἐδέχθησαν ἀπλῶς τὸν λόγον του, ἀλλ' ἐξήταζον, ἠρεῦνων τοὺς λόγους του ἐὰν συνεφώνουν μὲ τὸν γεγραμμένον Λόγον τοῦ Κυρίου, καὶ ὁ Παῦλος ἐπῆναι αὐτοὺς ὡς "εὐγενεῖς". ΠΡΑΞ. ιζ:10,11. Πολλοὶ ψευδοπροφῆται ὑπῆρξαν εἰς τὰς ἡμέρας τῶν ἀποστόλων γράφοντες καὶ διδάσκοντες ἐνάντια τοῦ Λόγου τοῦ Κυρίου, καὶ ὁ Ἰωάννης προειδοποιεῖ τοὺς μαθητὰς νὰ προσέχουν εἰς τὸ πνεῦμα τῶν ψευδοπροφητῶν τούτων. Α.ΙΩΑΝΝ.δ:1. Τοῦτο συμφωνεῖ μὲ τὸ γεγραμμένον εἰς τὴν Π.Δ. ΗΣΑΙΑΣ η:20, ὅπερ λέγει,

" Εἰς τὸν Νόμον καὶ εἰς τὴν μαρτυρίαν ἐὰν δὲν λαλῶσι κατὰ τὸν λόγον τοῦτον βεβαίως δὲν εἶναι ὡς ἐν αὐτοῖς."

Ἡ παραβολὴ ἦτο "τὰ γεγραμμένα" καὶ οὐχὶ αἱ παραδόσεις καὶ τὰ λογόμενα ἅτινα ἠδύναντο νὰ ἀλλοιωθῶσιν. Παρητηρήσατε πῶς παραβάλλεται τοῦτο μὲ τὸ χωρίον τοῦ Παύλου εἰς ΕΦΕΣ. β:19,20.

"Σεῖς εἶσθαι... ἐποικοδομηθέντες ἐπὶ τὸ θεμέλιον τῶν ἀποστόλων καὶ προφητῶν ὄντος ἀκρογωνιαίου λίθου αὐτοῦ τοῦ Ἰησοῦ."

Ἐφ' ὅσον τὸ θεμέλιον τῶν προφητῶν πηγάζει ἐκ τῶν θεοπνεύστων γεγραμμένων αὐτῶν, οὕτω καὶ τὸ θεμέλιον τῶν ἀποστόλων πηγάζει ἐκ τῶν θεοπνεύστων γεγραμμένων αὐτῶν, ὄντος ἀκρογωνιαίου λίθου αὐτοῦ τοῦ Ἰησοῦ, τελεία πυραμῖς. Ὁ ἀπόστολος Πέτρος ὁμοίως, δὲν λέγει πόσας ὁμιλίας ἔκαμε, τὶ τοὺς εἶπε,

ἀλλὰ λέγει εἰς B.ΠΕΤΡ.Υ:1,2.

" Δευτέραν ἤδη ταύτην ἐπιστολὴν σᾶς γράφω, ἀγαπητοί, με τὰς ὁποίας διεγείρω δι' ὑπενθυμίσεως τὴν εἰλικρινὴ σὰς διάνοιαν, διὰ νὰ ἐνθυμηθῇτε τοὺς λόγους τοὺς προλαληθέντας ὑπὸ τῶν ἁγίων προφητῶν, καὶ τὴν παραγγελίαν ἡμῶν τῶν ἀποστόλων τοῦ Κυρίου καὶ σωτῆρος."

Τοιοῦτοτρόπως διὰ τῶν γεγραμμένων ὁ Πέτρος ἐπροφύλαττε τοὺς ἀδελφοὺς ὥστε νὰ μὴ λησμονῶσιν, οὐδὲ νὰ διαστρέψωσιν ἄλλοι τὸ ἄγγελμα καὶ τὴν καθαρότητα τῆς διδασκαλίας. Ὁ Ἰησοῦς δριμέως ἐπέπληττειν τοὺς διδασκάλους τοῦ λαοῦ, Γραμματεῖς καὶ Φαρισαίους, ὅτι ἐνεκεν τῶν παραδόσεων τῶν ἡθέτουσαν τὰς ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ, λέγων εἰς MATΘ. ιε:6. "Ἡκυρώσατε τὴν ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ διὰ τὴν παράδοσιν σας." Αἱ ἐντολαὶ τοῦ Θεοῦ ἦσαν τὰ γεγραμμένα εἰς τὸν Νόμον καὶ τοὺς προφήτας, ἀλλὰ οἱ θρησκευτικοὶ ἀρχηγοὶ καὶ διδάσκαλοι Ραββίνοι, ἐθέσπισαν διδασκαλίας, ἐντάλματα ἀνθρώπων, καὶ ὁ λαὸς ἐπλανᾶτο. Καὶ σήμερον ἡ αὐτὴ ἀρχὴ πρυτανεύει εἰς ὅλας τὰς ἀποχρῶσεις, οἱ θρησκευτικοὶ διδάσκαλοι, διδάσκουν διδασκαλίας ἐντάλματα ἀνθρώπων. MATΘ. ιε:8,9.

Ὁ Παῦλος ἔγραφε εἰς KOL.β:6,

" Βλέπετε μὴ σᾶς ἐξαπατήσῃ τις διὰ τῆς φιλοσοφίας καὶ τῆς ματαίας ἀπάτης, κατὰ τὴν παράδοσιν τῶν ἀνθρώπων, κατὰ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου καὶ οὐχὶ κατὰ Χριστὸν." Ὁμοίως καὶ ὁ ΠΕΤΡΟΣ εἰς B.ΠΕΤΡ.α:19, λέγει,

" Καὶ ἔχομεν βεβαιότερον τὸν προφητικὸν λόγον, εἰς τὸν ὁποῖον κάμνετε καλὰ νὰ προσέχητε ὡς εἰς λύχνον φέγγοντα ἐν σκοτεινῷ τόπῳ."

Τὰ ἀνωτέρω καὶ ἄλλα τοιαῦτα χωρία μαρτυροῦν ὅτι ἡ Γραφὴ εἶναι τὸ κριτήριον καὶ αὐθεντία εἰς πνευματικὰ ζητήματα πίστεως καὶ ἀληθείας. Οὐδεμία ἄλλη πηγὴ εἶναι ἀναγκασία διὰ τὴν σωτηρίαν ἐν ὁδῷ ἐκαστοῦ, οὐδὲ δυνατόν ἄλλη πηγὴ ἢ αὐθεντία νὰ ἀντι-

καταστήσῃ τὸν Λόγον τοῦ Θεοῦ, τὴν Ἀγίαν Γραφὴν.
Ὅποιαδήποτε ἀρχὴ ἀνθρωπίνη ἣτις διακρατεῖ ἐναν-
τίαν ἅποσιν τῶν ἀνωτέρω ἐδαφίων παραβιάζει αὐτὸν
τὸν Λόγον καὶ τὰς ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ. Ὁ Παῦλος ἀνα-
κράζει,

"Καὶ ἐὰν ἡμεῖς, ἡ ἄγγελος ἐξ οὐρανοῦ σᾶς κη-
ρύττῃ ἄλλο εὐαγγέλιον παρὰ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον
σᾶς ἐκηρύξαμεν, ἅς εἶναι ἀνάθεμα."

ΓΑΛ. α:8.

Εὐχαριστοῦμεν τὸν Θεὸν διὰ τὴν μαρτυρίαν ταύ-
την τῆς Γραφῆς, ἣτις εἶναι ἱκανὴ πρὸς σωτηρίαν.
"Ὅλη ἡ Γραφή εἶναι θεόπνευστος καὶ ὠφέλιμος πρὸς
διδασκαλίαν... διὰ νὰ εἶναι τέλειος ὁ ἄνθρωπος
τοῦ Θεοῦ, ἡτοιμασμένος εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθόν."

Β.ΤΙΜ.Υ:16,16.

ΕΡΜΗΝΕΥΟΝΤΕΣ ΤΗΝ ΓΡΑΦΗΝ

Ἡ ΓΡΑΦΗ εἶναι βιβλίον ὅπερ ἐν ἀντιθέσει ἄλ-
λων βιβλίων, εἶναι ἐνιαία, καὶ πραγματεύεται εὐρὺ
πεδῖον γνώσεως καὶ διαγωγῆς, συμπεριλαμβανομένης
ἱστορίας, προφητείας, ἀποκαλύψεως, καὶ ἠθικῆς κα-
θοδηγίας διὰ παντός. Υπάρχουν ἑκατοντάδες λεπτο-
μερειῶν, ὡς παραβολαὶ, συμβολισμοὶ, τύποι, καὶ εἰκό-
νες. Ἐπὶ πλεόν, ὑπάρχουν ἰδιωτισμοὶ δύσκολοι ὀρι-
σμοὶ τῆς ἀρχηγόνου γλώσσης, διὰ τῆς ὁποίας ἡ Γρα-
φή ἐγράφη, καθισταμένη πλεον δύσκολος μὲ τὰς μετα-
φράσεις καὶ ἀντιγραφὰς. Πολλαὶ ἐκφράσεις εὐρισκό-
μεναι εἰς τὴν Γραφὴν ἀνήκουσιν εἰς αἰῶνας καὶ ἔ-
θνη πολὺ διαφέροντα τῶν ἰδικῶν μας.

Ἐχει παρατηρηθῇ ὅτι ὑπάρχουν πολλὰ ἐδάφια εἰς
τὴν Γραφὴν κατανοούμενα παρ' ὅλων τῶν γενεῶν καὶ
ἐθνῶν. Ἀλλ' ὑπάρχουν καὶ ἄλλα δυσνόητα, ὡς καὶ πολ-
λὰ τοῦ Παύλου ῥήματα εἰς τὰς ἐπιστολὰς του διὰ τὰ
ὅποια ὁ Πέτρος λέγει,

"Καθὼς καὶ ὁ ἀγαπητὸς ἡμῶν ἀδελφὸς Παῦλος ἔ-
γραψε πρὸς ἐσᾶς κατὰ τὴν δοθεῖσαν εἰς αὐτὸν

" σοφίαν, ὡς καὶ ἐν πάσαις ταῖς ἐπιστολαῖς αὐ-
του λαλῶν ἐν αὐταῖς περὶ τούτων, μεταξὺ τῶν
ὁποίων εἶναι καὶ τινὰ δυσνόητα, τὰ ὅποια οἱ
ἀμαθεῖς καὶ ἀστήρικτοι στρεβλόνουσιν, ὡς καὶ
τὰς λοιπὰς Γραφὰς, πρὸς τὴν ἰδίαν αὐτῶν ἀπώ-
λειαν." B.ΠΕΤΡ.γ:16 ."

ΤΙΣ ΔΥΝΑΤΑΙ ΝΑ ΚΑΤΑΝΟΗΣΗ ΤΗΝ ΓΡΑΦΗΝ

Ἡ Καθολικὴ ἐκκλησίᾳ διακρατεῖ ὅτι εἶναι ἡ
μόνη ἐξουσιοδοτημένη πρὸς ἐξηγήσιν καὶ ἐρμηνείαν
τῆς Γραφῆς. THE BIBLE IS A CATHOLIC BOOK- Ἡ Γραφή
εἶναι Καθολικὸν βιβλίον- λέγει τὸ INFORMATION BU-
REAU OF KNIGHTS OF COLUMBUS σελ. 24. Καὶ ἐπὶ πλέον
τὰ ἐξῆς,

" Τοῦτο εἶναι ὅπερ ἔχομεν εἰς τὴν Καθολικὴν
ἐκκλησίαν- ἐξουσίαν νὰ ἀποφασίσῃ τελικῶς
καὶ διὰ παντός πᾶσαν ἐρώτησιν καὶ ἀκριβῆ
ἐρμηνείαν τῆς Γραφῆς, τὴν ὁποίαν ἐξουσίαν
παρέδωκεν ὁ Χριστὸς πρὸς διαφύλαξιν εἰς αὐ-
τήν. Ἡ ἐκκλησίᾳ ἐρμηνεύει τὸν Νόμον τοῦ Θε-
οῦ τόσον ὅσον καὶ τὸ ἀνώτατον Δικαστήριον,
ὁ Ἄρειος Πάγος, ἐρμηνεύει τοὺς νόμους τοῦ
ἔθνους."

Ἡ ἀνωτέρω παράγραφος καὶ παρόμοιοι τοιαῦται
εἶναι γνωσταὶ εἰς πάντας τοὺς γνωρίζοντας ἐκκλη-
σιαστικὴν ἱστορίαν, ὥστε οὐδεμίαν βαρύτητα πλέον
ἔχει εἰς πάντα μελετῶντα ἀπροκαταλήπτως τὴν Γραφήν.
Ἐντούτοις τρέφει 500 ἐκατομμύρια Καθολικοὺς ἐπὶ
πάσης τῆς γῆς, καὶ ἀπορεῖ τις, πῶς τοιαῦται εὐθαι-
ρεσίαι, ἀξιώσεις μάταιαι καὶ πομπῶδεις, διακρατοῦν-
ται ὑπὸ τόσων ἐκατομμυρίων, λογικῶν ἀνθρώπων, καὶ
πιστευόμεν ἐίλικρινῶν; Μόνον τυφλὴ ὑπακοή, παρά-
λογος δεισιδαιμονία, εὐπιστία μοιρολατρικὴ δύνα-
ται νὰ περιβάλλῃ τὴν διάνοιαν τινὸς νὰ πιστεῦῃ
τοιαύτας ἀξιώσεις.

ΥΠΟΔΕΙΚΝΥΟΜΕΝΗ ΜΕΘΩΔΟΣ ΜΕΛΕΤΗΣ
ΤΗΣ ΓΡΑΦΗΣ

Τὸ πρῶτον βῆμα εἶναι ἡ ἀναγνώρισις τοῦ Θεοῦ ὡς τῆς πηγῆς πάσης σοφίας, καὶ ἡ ἐκζητήσις ὅπως φωτισθῇ ὁ νοῦς διὰ τῆς καθοδηγίας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Τοιαύτη κατάστασις ὁδηγεῖ εἰς προσευχὴν καὶ ἰκεσίαν ὅπως ἐμπιστευώμεθα εἰς τὰς ἀγαθὰς Αὐτοῦ χεῖρας.

"Ἐλπίζε ἐπὶ Κύριον, καὶ πράττε τὸ ἀγαθόν... καὶ θέλει σοὶ δώσει τὰ ζητήματα τῆς καρδίας σου." ΨΑΛΜΟΣ λζ:3,4.

Καθόσον προχωροῦμεν εἰς τὴν σπουδὴν τοῦ Λόγου τοῦ Θεοῦ, δεόν νὰ τηρῶμεν ἐν νῷ τὸν τρόπον τῆς σπουδῆς ἣν ὑπεδείκνυνεν ὁ Παῦλος εἰς B.TIM.β:15.

"Σπουδάσον νὰ παραστήσης σεαυτὸν δόκιμον εἰς τὸν Θεόν, ἐργάτην ἀνεπαίσχυντον, ὀρθοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς ἀληθείας."

Πρῶτον σπουδὴ μὲ ἐπιμέλειαν, οὐχὶ κατ'ἐπιφάνειαν, ὀρθοτόμησις. Ἡ ὀρθοτόμησις τοῦ λόγου εἶναι λίαν σπουδαῖον χαρακτηριστικὸν τῆς κατανοήσεως τῆς ἀληθείας. Καιροὶ καὶ χρόνοι εἶναι σπουδαῖοι χαρακτῆρες ἐν τῷ σχεδίῳ τοῦ Θεοῦ. Διάφοροι οἰκονομίαι πρέπει νὰ τηρῶνται καὶ ἀναγνωρίζονται εἰς ἐκάστην ἐποχὴν, ὡς ὁ Ἰουδαϊκὸς Αἰὼν, Εὐαγγελικὸς Αἰὼν, Χιλιετὴς Αἰὼν, κ.λ.π. Εἰς ἕκαστον Αἰῶνα ἡ Πολιτεία τοῦ Θεοῦ ἐπιτελεῖται ἀναλόγως. Π.Χ. Ἡ πολιτεία τοῦ Θεοῦ εἰς τὰς ἡμέρας τοῦ Νῶε καὶ πρὶν τοῦ κατακλυσμοῦ εἶναι διάφορος ἀπὸ τὴν τοῦ λαοῦ Ἰσραὴλ κατὰ τὸν Ἰουδαϊκὸν Αἰῶνα. Ἐπίσης ἄλλως πως πολιτεύεται ὁ Θεὸς μὲ τὸν Αἰῶνα τοῦ Εὐαγγελίου καὶ πάλιν ἄλλως κατὰ τὸν Χιλιετῆ Αἰῶνα τῆς Βασιλείας τοῦ Χριστοῦ.

Ἐχοντες τοῦτο ὑπ'ὄψιν, ὑπάρχουν διάφορα λεξικά, ἐγκυκλοπαιδεῖαι τῆς Γραφῆς αἵτινες ἐδόθησαν πρὸς βοήθειαν ἀνευρέσεως ἐδαφίων καὶ λέξεων τῆς Γραφῆς, ἐρμηνευόντων τὴν ἀρχικὴν σημασίαν ἐκάστης

λέξεως εἷς τε τὴν Ἑβραϊκὴν καὶ Ἑλληνικὴν. Ἐπίσης ὁ Θεὸς ἐπρομήθευσεν Γραφικὰς Μελέτας μὲ σχεδιαγράμματα χρονολογικὰ καὶ οἰκονομίας, βοηθοῦντα τὸν μελετητὴν τοῦ Λόγου τοῦ Θεοῦ εἰς τὴν "ὀρθοτόμησιν" ἐκάστης οἰκονομίας καὶ εἰς τὸ ἔργον ὅπερ ἐπιτελεῖται ἐν αὐτῷ. Ὁ Θεὸς ἐπέτρεψε τὴν αὐτῆς τῆς γνώσεως εἰς τὸν ἔσχατον τοῦτον καιρὸν κατὰ τὸ γεγραμμένον, εἰς τὸν κατάλληλον καιρὸν,

" Ἐγκλείσον τὸν λόγον, καὶ σφράγισον τὸ βιβλίον, ἕως τοῦ ἔσχατου καιροῦ, τότε πολλοὶ θέλουσι περιτρέχει, καὶ ἡ γνῶσις θέλει πληθυνθῇ." ΔΑΝ. ιβ:4.

Η ΣΥΝΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΓΡΑΦΗΣ

Ἐν ἁρμονίᾳ μὲ τὰς ἀπόψεις αὐτῆς, ὅτι ἡ Καθολικὴ ἐκκλησία εἶναι ἡ "Μήτηρ καὶ ὁ φύλαξ τῆς Γραφῆς," καὶ ὅτι αὕτη καὶ μόνον ἦτο ὑπεύθυνος διὰ τὴν ἀπόφασιν ποῖα γεγραμμένα τῶν πρώτων χριστιανῶν ἦσαν θεόπνευστα, ἀναγινώσκομεν,

"Ἡ ἀπόφασις περὶ τοῦ τί ἡ Γραφή δύναται νὰ ἐμπεριέχῃ, οὐδέποτε ἠδύνατο νὰ κατορθωθῇ, ἕκτος διὰ τῆς ζωῆς φωνῆς τῆς κυριάρχου ἐκκλησίας. Ἦτο ἡ Καθολικὴ ἐκκλησία καὶ οὐδεμία ἄλλη ἥτις ἐσύναξε καὶ κατελόγισε τὰ θεόπνευστα βιβλία τῆς Παλαιᾶς καὶ Καινῆς Διαθήκης.... Ἐὰν δύνασαι νὰ δεχθῇς τὴν Γραφὴν ἢ μέρος τι τοῦ θεοπνεύστου Λόγου τοῦ Θεοῦ, δύνασαι νὰ κάμῃς τοῦτο μόνον διότι ἡ Καθολικὴ ἐκκλησία λέγει ὅτι εἶναι οὕτως.

Συγκεκριμένως διακηρύσσεται ὅτι ἡ ἐκκλησία διὰ τῶν προσπαθειῶν τῶν Καθολικῶν Ἐπισκόπων, συνηθροισμένων ἐν τῇ συνελεύσει τῆς Κερθαγένης τὸ 397 μ.Χ. ἦσαν ὑπεύθυνοι διὰ τὴν ἐκλογὴν καὶ ἀποδοχὴν τοῦ κανόνος τῆς Καινῆς Διαθήκης ὡς ὑπάρχει σήμερον. Ἐνεκεν τούτου πιστεύεται σταθερῶς ὅτι ἡ ἐπέμβασις τῆς ζωῆς ἐξουσίας τῆς Ρωμαϊκῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας ἡ-

" το ἀναγκαίᾳ τελικῶς πρὸς διευθέτησιν τοῦ βαρυσημάντου τούτου" ζητήματος" KNIGHTS OF COLUMBUS RSL.INF.BUREAU εἰς τὸ κεφάλαιον "Ἡ Γραφὴ δὲν εἶναι ὁ μόνος ἡμῶν ὁδηγός", σελ. 2,4,43.

Πρὸς δοκιμὴν τῆς ἀξιώσεως ταύτης, χρειαζόμεθα νὰ ἐξετάσωμεν τὰς ἱστορικὰς μαρτυρίας ἀναφορικῶς μετὰ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ ζητήματος τούτου εἰς τὴν πρωτόγονον ἐκκλησίαν. Πρῶτον, εἶναι ἐνδιαφέρον νὰ παρατηρήσωμεν τὴν ἀρχικὴν ἔννοιαν τῆς λέξεως "Κανῶν" διότι δίδει κατανόησιν πῶς τὰ θεόπνευστα ταῦτα βιβλία ἐθεωροῦντο ὑπ' ἐκείνων οἵτινες υἱοθέτησαν τὸν ὅρον τούτον. Ἡ λέξις "κανῶν" ἀρχικῶς προῆλθεν ἐκ τῆς Ἑβραϊκῆς λέξεως KOUANEX, ἐννοῦσα "κάλαμον" μέτρον δια τοῦ ὁποίου πᾶσα διδασκαλία πίστεως παραβάλλεται.

Καθὼς προείπομεν, τὰ γεγραμμένα τῶν ἀποστόλων ἔγειναν ἀσπαστὰ ἀμέσως καὶ ἀνεγνωρίσθησαν ὡς θεόπνευστα, καὶ ἐτιμῆθησαν ἀναγιγνωσκόμενα εἰς ὅλας τὰς ἐκκλησίας. ΚΟΛ.δ:16, Α.ΘΕΣΣ.ε:27. Ἐντούτοις, ἀμέσως ἄλλα γεγραμμένα ἀνεφάνησαν, σκοπεύοντα νὰ λογισθῶσιν ἐπιπρόσθετα τούτων, ὡς ἐπιστολαὶ καὶ εὐαγγέλια ἀποστολικῆς αὐθεντίας. Μερικὰ ἐκ τῶν ἔργων τούτων ἦσαν φανερώς πλαστογραφίαι, ἄλλα ἦσαν ἐκτιμώμενα μεγάλως, καὶ δὲν ἦτο ἀμέσως φανερόν ἐὰν ἦσαν ἢ οὐχὶ αὐθεντικά, γνήσια ἀποστολικά συγγράμματα.

Ὑπῆρχον καὶ ἄλλαι δυσκολίαι αἵτινες ἀντεμετώπιζον τὴν ἀρχέγονον ἐκκλησίαν, ἐν τῇ προσπάθειά της, ὅπως συλλέξῃ πλήρη κατάλογον τῆς Ἁγίας Γραφῆς. Ἐν ἀντιπαραβολῇ μετὰ τὴν Παλαιὰν Διαθήκην, τὰ βιβλία τῆς Καινῆς Διαθήκης ἀρχικῶς ἦσαν γεγραμμένα εἰς εὐρέως διακεχωρισμένας χώρας. Εἰς Παλαιστίνην, Μ. Ἀσίαν, Ἑλλάδα, Ρώμην κ.λ.π. Ἡ συγκοινωνία εἰς τὰς ἡμέρας ἐκεῖνας ἦτο βραδεῖα καὶ ἐπικίνδυνος. Τυχεῖα ἐπικοινωνία δὲν ἦτο δυνατὴ. Ἡ τυπογραφία δὲν εἶχεν ἐφευρεθῇ.

Ἐπὶ πλέον, ἦτο αἰὼν διωγμοῦ, ὅτε ἡ χριστιανικὴ συνάθροισις δὲν ἦτο δυνατόν νὰ γίνῃ ἐλευθέρᾳ, καὶ τὰ γεγραμμένα ἔπρεπε νὰ ἐκρύπτοντο ἐπιμελῶς. Ἦτο δύσκολον εἰς τοὺς χριστιανοὺς, μεγάλως καὶ εὐρέως διεσκορπισμένοι, νὰ ἐρχωνται εἰς ἐπαφὴν καὶ παραβάλουν σημειώσεις μὲ τὰς ἱερὰς Γραφὰς, εἶχον εἰς τὴν κατοχὴν των. Ἐνεκεν τούτου, ἡ πρώτη σύνταξις τῶν βιβλίων τῆς Καινῆς Διαθήκης διέφερεν ἀπὸ μέρος εἰς μέρος ἐπὶ πολὺ χρονικὸν διάστημα, πρωτοῦ καταστῆναι δυνατόν νὰ ἐπέλθῃ συμφωνία ἐπὶ ποίων βιβλίων τῆς Καινῆς Διαθήκης ἔπρεπε νὰ ἐστηρίζοντο.

Τώρα, κατὰ ποῖον σημεῖον τοῦ χρόνου ἡ ἐκκλησία ἀπεφάσισεν ἐπὶ τῶν ἐμπεριεχομένων τῆς Κ.Δ. κανονικῶν βιβλίων; Ἦσαν οἱ πρῶτοι χριστιανοὶ εἰς διαρκὴ ἀμφιβολίαν ἕως τῆς Συνόδου τῆς Καρθαγένης, ἥτις συνήλθεν τὸ 397 μ.Χ; Πραγματικῶς, ἡ ἐκκλησία ἠύξησε ὡς ἀτομικὴ συνάθροισις ἡ ἐκκλησία εἰς τὰς διαφόρους πόλεις εἰς τὰς ὁποίας ἰδρύθη, ὥστε δὲν ἦτο μία ἀπόφασις ἥτις ἔγεινε ἀκριβῶς, ἀλλὰ πολλαὶ τοιαῦται καὶ ἦλθον ὁμοθυμαδὸν ἀνεξαρτήτως εἰς γενικὴν ἀποδοχὴν. Πιστεύομεν ἡ χεὶρ τῆς θείας Προνοίας ἦτο παροῦσα εἰς τοὺς πρῶτους ἐκείνους καιροὺς ἐπιβλέπουσα τὰς ἐνεργείας τῶν πιστῶν εἰς τὸ νὰ ἐκλέξουν καὶ διατηρήσουν τὸν ἀληθῆ κανόνα τῆς Γραφῆς.

Εἰς τὸν Βον ἤδη Αἰῶνα τὰ διάφορα βιβλία τῆς Γραφῆς ἦσαν εὐρέως γνωστὰ, ἀναφερόμενα μὲ κῦρος, καὶ ἐτίθεντο πλησίον τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης ὡς ἱερὰ ἢ Γραφαί. Εἰς τὸν Γον Αἰῶνα αἱ Γραφαὶ αὗται συνελέχθησαν εἰς ἓν, ὀνομασθεῖσαι ΝΕΑ ΔΙΑΘΗΚΗ, διαχωρισθέντων τῶν ἄλλων χριστιανικῶν συγγραμμάτων. Κατὰ τὸν Δον Αἰῶνα πᾶσα ἀμφιβολία εἶχε διαλυθῇ καὶ τὰ τελειωτικὰ ἀποτελέσματα τῶν παρελθόντων ἐτῶν περὶ τῶν κανονικῶν βιβλίων τῆς Καινῆς Διαθήκης ἦσαν παγκοσμίως ἀποδεκτὰ. ΛΕΞΙΚΟΝ ΑΓ. ΓΡΑΦΩΝ HASTINGS σελ. 114.

Εὐτυχῶς, ἐπιδιώκοντες ταύτας τὰς ἱστορικὰς πηγὰς καὶ ἐρεῦνας διὰ γεγονότα, δὲν ἔχομεν ἀνάγκην

ἀπλῶς νὰ στηριζώμεθα εἰς προφορικὰς παραδόσεις. Ὑπάρχουν ἐκεῖ εἰσέτι συγγράμματα ἐρχεγόνων χριστιανῶν οἵτινες ἦσαν σύγχρονοι τῶν ἀποστόλων, ἢ οἱ ὅποιοι ἔζησαν ὀλίγον μετὰ ταῦτα. Ἐνεκεν τῆς φθαρτῆς φύσεως τῆς γραφικῆς ὕλης καὶ ἔνεκεν τῶν προσπαθειῶν τῶν καταδιωκτῶν ὅπως καταστρέψουν κάθε χριστιανικὸν ἔργον, σχετικῶς ὀλίγα συγγράμματα τούτων ὑπάρχουν. Ἐντούτοις, ὑπάρχουν ἀρκετὰ χειρόγραφα φέροντα ἄμεμπτον μαρτυρίαν τῶν αὐθεντικῶν τούτων συγγραμμάτων, ἅτινα ἐλογίζοντο ὡς κανονικὰ ἱερὰ βιβλία τῆς Καινῆς Διαθήκης, τὸ ὀλιγώτερον ἔνα καὶ ἡμισυ Αἰῶνα πρὶν τῆς Συνόδου τῆς Καρθαγένης.

Τὰ γεγραμμένα τῶν ἀρχαίων τούτων χριστιανῶν πατέρων-ὡς στοργικῶς οὗτοι ὀνομάζονται- εἶναι πληρῆ με περικοπὰς τῶν Ἀγίων Γραφῶν τόσας ὥστε πιστεύεται ἡ Κ.Δ. ὁλόκληρος δύναται νὰ ἀναγραφῇ ἐκ προσεκτικῆς μελέτης καὶ συλλογῆς τῶν γεγραμμένων αὐτῶν. Ἐνταῦθα εὗρισκομεν πληθῶραν μαρτυριῶν τῶν ἁγίων μερῶν ὅπου αἱ Γραφαὶ ἐδόθησαν πρὸς ἐπικοινωνίαν καὶ διδασκαλίαν ἐκείνων οἱ ὅποιοι ἔζων εἰς τοὺς χρόνους τῶν ἀποστόλων. Ὅχι δὲ μόνον τὰ γεγραμμένα αὐτῶν ἀφθονοῦν μὲ πληθῶραν περικοπῶν, ἀλλ' ἐκθέτουν ἐπίσης προσωπικοὺς καταλόγους τῶν θεοπνεύστων κανονικῶν βιβλίων τῆς Καινῆς Διαθήκης.

Ὑπάρχουν τὸ ὀλιγώτερον δέκα ἐκ τούτων, τῶν ἀρχαίων καταλόγων τῶν θεοπνεύστων τούτων βιβλίων. Ἐκ τούτων, ἕξ συμφωνοῦν ἀκριβῶς μὲ τὰ κανονικὰ βιβλία τῆς σήμερον, τρία τούτων παραλείπουν μόνον τὴν Ἀποκάλυψιν, καὶ ἓν ἐκ τούτων παραλείπει τὴν πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολὴν καθὼς καὶ τὴν ἀποκάλυψιν. Μεταξὺ τῶν ἀντιστοιχοῦντων ἀκριβῶς μὲ τὰ κανονικὰ βιβλία ὡς ἔχομεν ταῦτα σήμερον, καὶ ἅτινα προηγουνται τῆς Συνόδου τῆς Καρθαγένης εἶναι τὰ τοῦ Ὡριγένους ἐξαπλᾶ τοῦ Γου Αἰῶνος, καὶ τοῦ ἱστορικοῦ Εὐσεβίου τοῦ Δου Αἰῶνος, καὶ αἱ Κυριακαὶ ἐπιστολαὶ τοῦ Ἀθανασίου τὸ 365 μ.Χ. HASTINGS ὡς ἀνωτέτω σελ. 115.

Τοιουτοτρόπως, ὅταν ἡ Σύνοδος τῆς Καρθαγένης τελικῶς συνῆλθεν τὸ 397 μ.Χ. αὕτη ἀπλῶς ἐκύρωσε τὰ 27 βιβλία τῆς Κ.Δ. Δὲν ἔκαμε τὸν Κανόνα τῆς Κ.Δ. ἐν Καρθαγένῃ ἡ Σύνοδος αὕτη, ὡς οἱ Καθολικοὶ ἐδιδάχθησαν νὰ πιστεύσωσιν, ἀλλ' αὕτη ἀπλῶς ἐξέφρασεν ὅ,τι εἶχεν ἤδη γίνῃ ὁμοθυμαδὸν ἀποδεκτὸν προηγουμένως ὑπὸ τῶν διαφορῶν ἐκκλησιῶν. Δύναται νὰ ὑπάρξῃ ἐνταῦθα ἀμφιβολία ὅτι ὁ ἴδιος ὁ Θεὸς ὅστις ἀρχικῶς ἐνέπνευσεν τοὺς συγγραφεῖς τούτους τῆς Κ.Δ. νὰ γράψουν, ἦτο ἐπίσης ἱκανὸς νὰ ἐπιβλέψῃ τὴν συλλογὴν τῶν γνησίων βιβλίων τῆς Καινῆς Διαθήκης, ἐργαζόμενος μέσῳ φυσικῶν ἐνεργειῶν ἀνθρώπων χειρῶν; Καὶ εἶναι ἀληθῶς αἰτία εὐχαριστίας εἰς τὸν Θεὸν, ὅτι αἱ Γραφαὶ εἶναι αὐθεντικαί, οὐχὶ διότι ἄθροισμα ἀνθρώπων ἔκαμε τοῦτο, ἀλλὰ διότι αὐταὶ καθ' ἑαυτὰς φέρουν τὴν σφραγίδα τῆς θείας αὐτῶν προελεύσεως, ἥτις ἦτο ἱκανὴ νὰ ἀναγνωρισθῇ ὑπὸ τῶν πρώτων ἀκολουθῶν τοῦ Χριστοῦ.

ΕΙΝΑΙ ΤΑ ΑΠΟΚΡΥΦΑ ΒΙΒΛΙΑ ΓΝΗΣΙΑ;

Ἄς στρέψωμεν τώρα τὴν προσοχὴν μας εἰς τὸν Κανόνα τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης. Ὅταν οἱ Καθολικοὶ προσεκτικῶς ἐξετάζουν ὁποιανδήποτε Προτεσταντικὴν Γραφὴν, παρατηροῦν ὠρισμένας ἐλλείψεις εἰς τὰ περιεχόμενα τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης. Αἱ πλεονεξίαι περιβλεπτοὶ εἶναι ἡ ἀπουσία τῶν ἐπτὰ βιβλίων, ἅτινα πάντοτε εὐρίσκονται εἰς τὰς Καθολικὰς Γραφὰς. Τὰ βιβλία ταῦτα ἔχουσι ὀρισθῇ ὡς "ΑΠΟΚΡΥΦΑ". Ἡ ἔννοια αὕτη προῆλθεν ἐξ Ἰουδαϊκῆς συνηθείας ὅπως κρύπτουν τὰ βιβλία ταῦτα, ἢ διαχωρίζουν αὐτὰ, ἐκ τῶν θεοπνεύστων Κανονικῶν Ἑβραϊκῶν βιβλίων, ἅτινα ἦσαν ἐλευθέρως ἐκτεθειμένα πρὸς μελέτην εἰς τὰς βιβλιοθήκας. Τὰ ΑΠΟΚΡΥΦΑ ταῦτα βιβλία ἐμπερικλείουν τὸν Τοβίαν, Ἰουδίθ, Σοφίαν, Ἐκκλησιαστικόν, Βαρούχ, καὶ τὰ δύο Μακκαβαίων, καὶ μέρος τῶν βιβλίων τῆς Ἑσθῆρ καὶ Δανιὴλ.

Διατὶ ἡ διαφορὰ αὕτη εἰς τοὺς Καθολικοὺς καὶ Προτεστάντας, εἰς τὰς Γραφὰς των; Αφῆνουν ἔξω οἱ

Προτεστάνται τὰ ἑπτὰ ταῦτα βιβλία τὰ ὅποια εἶναι ζωτικά εἰς τοὺς Καθολικοὺς; ἢ οἱ Καθολικοὶ ἀνακατεύουν τὸν Κανόνα τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, μὲ βιβλία ἅτινα εἶναι ἀπλῶς ἀνθρωπίνης προελεύσεως; Εἶναι ἁμέσως φανερόν ὅτι ὁποιαδήποτε ἀποψις τούτων εἶναι ἀληθῆς, αὕτη σοβαρῶς ἐπηρεάζει τὴν ποιότητα τοῦ θείου ἀγγέλματος τῶν θείων Γραφῶν. Ἄς ἐπανέλθωμεν εἰς τὴν φωνὴν τῆς ἱστορίας πρὸς βοήθειαν ἡμῶν πρὸς ἀποκρυστάλλωσιν τοῦ ζητήματος τούτου.

Τὰ "ΑΠΟΚΡΥΦΑ" βιβλία φαίνεται προῆλθον εἰς τὸ εἶναι εἰς τοὺς δύο πρώτους Αἰῶνας π.Χ. καὶ εἰς τὸν πρῶτον Αἰῶνα μ.Χ. Ταῦτα ἦσαν ἀβεβαίου συγγραφῆς, καὶ ἀνεφάνησαν εἰς καιρὸν ὅτε προφητεῖται τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, καὶ χρησμοί, ἀπ' εὐθείας ἀποκαλύψεις, εἶχον παύσει. Εἶναι ἄξιον παρατηρήσεως ὅτι οὐδεὶς τῶν ἀποκρύφων τούτων συγγραφέων ἄξιόι θεοπνευστιαν διὰ τὸν ἑαυτὸν του, καὶ μερικοὶ πράγματι ἀρνοῦνται τοῦτο. HASTINGS σελ. 42.

Ἐξ αὐτῆς τῆς ἀρχῆς, οὐδέποτε οἱ Ἰουδαῖοι ἀνεγνώρισαν αὐτὰ ὡς μέρος τοῦ θεοπνεύστου αὐτῶν. Κανόνος τῶν Γραφῶν, τῆς Παλαιᾶς αὐτῶν Διαθήκης. Πιστεύουν ὅτι ὁ Κανὼν οὗτος συνεπληρώθη εἰς τὰς ἡμέρας τοῦ Ἑσδρα, δύο μὲν τρεῖς Αἰῶνας πρὶν ἔλθουν εἰς τὸ εἶναι τὰ ΑΠΟΚΡΥΦΑ ταῦτα. Ὁ Ἰωσήπος, ὁ περὶφημος Ἰουδαῖος ἱστορικὸς ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τῶν ἀποστόλων, ἔμπειρος τῆς Ἰουδαϊκῆς καὶ Ἑλληνικῆς παιδείας, ὁμοίως ἀπέρριψε τὰ "ΑΠΟΚΡΥΦΑ" ἐντελῶς, ἀναγνωρίζων 39 βιβλία τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης. AGAINST APION BOOK ONE 6-10 PAR.

Ἀνιχνεύοντες τὸ παρελθὸν τῶν βιβλίων τούτων, ἀρχίζομεν ἀπὸ τὸν Γον π.Χ. Αἰῶνα. Κατὰ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον ἤρχισεν ἡ μετάφρασις τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, ἣτις ἐτέλειωσε τὸν Αὐν Αἰῶνα π.Χ. διὰ τοὺς Ἑλληνομαθεῖς τῆς Ἀλεξανδρείας καὶ ἀλλαχοῦ. Αὕτη εἶναι ἡ πολὺ γνωστὴ μετάφρασις τῶν (Ο) -70-, ἐν κοινῇ χρῆσει εἰς τὰς ἡμέρας τοῦ Ἰησοῦ καὶ τῶν ἀποστόλων. Δὲν εἶναι καθαρὸν ἂν τὰ ΑΠΟΚΡΥΦΑ βιβλία συμπεριλαμβάνοντο εἰς τὴν μετάφρασιν ταύτην ἐξ ἀρχῆς,

ἀλλὰ ἀπετέλεσαν ὀριστικὸν μέρος εἰς τὰς μετέπει-
τα ἐκδόσεις. Ἐνταῦθα, ὅθεν, εἶναι τὸ πρῶτον ὅτε
τὰ "ἀποκρυφα" προστεθῆσαν εἰς τὰ γεγραμμένα τῆς
Παλαιᾶς Διαθήκης.

Ἴσως ἡ πλέον ζωτικὴ ἐρώτησις ἣτις δύναται νὰ
ἐγερθῇ ἀναφορικῶς μὲ τὰ ΑΠΟΚΡΥΦΑ εἶναι, πῶς ἔθεω-
ροῦντο ὑπὸ τοῦ Ἰησοῦ καὶ τῶν ἀποστόλων Αὐτοῦ; Καί-
τοι δὲν ὑπάρχει ἄμεσος γραφικὴ μαρτυρία ἐπὶ τοῦ
σημείου τούτου, ὑπάρχει ὅμως ἀπάντησις. Ὁ Ἰησοῦς
καὶ οἱ ἀπόστολοι διαρκῶς ἀνεφερον ἐδάφια ἐκ τῆς
Παλαιᾶς Διαθήκης, εἰς ὅλα τὰ Ἑβραϊκὰ βιβλία τῆς
Γραφῆς, ἐκτὸς τῆς Ρουθ, Ἑσδρα, Ἀσμία, Ἀσμάτων, καὶ
Ἐκκλησιαστοῦ. Ἐὰν ἐνόμιζον ὅτι τὰ ΑΠΟΚΡΥΦΑ βιβλία
ἦσαν θεόπνευστα, βεβαίως θὰ ἀνεμένονεν κάποιαν ἀ-
ναφορὰν εἰς αὐτά, ὥστε νὰ διελύετο κάθε ἀμφιβολία.
Καὶ ὅμως, τὸ γεγονός ὅτι οὐδὲν ἐδάφιον, οὐδεμία
μνεῖα εὐρίσκεται εἰς ὁλόκληρον τὴν Νέαν Διαθήκην
εἶναι λίαν σημαντικόν, καὶ ὁμιλεῖ τόμους μαρτυρι-
ῶν.

Ποία ἦτο ἡ στάσις τῆς ἀρχηγόπου ἐκκλησίας πε-
ρὶ τῶν "ἀποκρύφων"; Ἐξετάζοντες τὰ ἀναφερόμενα ἐ-
πὶ τοῦ ζητήματος τούτου διαθέσιμα ἱστορικὰ ὑλικά,
πρέπει νὰ εἴμεθα προσεκτικοὶ εἰς τὸ διακρίνωμεν
τὰ γεγονότα. Ἀπὸ φιλολογικὰ τινα ἔργα μᾶς δίδεται
ἡ ἐντύπωσις ὅτι πολλοὶ ἐκ τῶν ἀρχαίων πατέρων τῆς
ἐκκλησίας ἔδιδον ἰδίαν βαρύτητα εἰς τὰ "ΑΠΟΚΡΥΦΑ";
εἰς τὰ συγγράμματα τῶν, καθόσον ἀναφέρονται εἰς
αὐτὰ ἐλευθέρως. Πράγματι, ἄφθονοι ἀναφοραὶ καὶ ὑ-
παινιγμοὶ εἰς τὰ συγγράμματα τῶν ΑΠΟΚΡΥΦΩΝ, ἐστη-
ρίζοντο εἰς τὴν κοινὴν πίστιν ὅτι ταῦτα ἦσαν πο-
λύτιμοι πηγαὶ διὰ διδασκαλίαν, ἐπιπρόσθετα εἰς
τὴν Ἀγίαν Γραφήν, καίτοι οὐχὶ εἰς τὴν ἰδίαν ἰσό-
τητα μὲ αὐτάς. HASTINGS σελ. 42.

Τοιοῦτοτρόπως, ὅποτεδήποτε μνεῖα ἐγένετο τῶν
ιερώων Κανόνων τῆς Γραφῆς, τὰ "ΑΠΟΚΡΥΦΑ" κατὰ συ-
νείκειαν ἀπεκλείοντο. Μόνον ὁ Κανὼν τῆς Π. Διαθήκης
ἀνεγνωρίζετο ὡς γνήσιος. Ὁ Μελίτων καὶ Ὁ Ὠριγένης
ἦσαν δύο Πατέρες τῆς ἐκκλησίας οἱ ὅποιοι ἔκαμον

τὸ ζήτημα τοῦτο πολὺ καθαρὸν, ἀντηχοῦντες τὰ αἰσθήματα πολλῶν οἱ ὅποιοι ἀπεδοκίμαζον τὰ "ΑΠΟΚΡΥΦΑ" ὡς Κανονικὰ. Ἡ ἀποψις αὕτη ἐκυριάρχει κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν τεσσάρων πρώτων ἑκατονταετηρίδων τῆς Χριστιανικῆς ἐποχῆς.

Πῶς λοιπὸν, τὰ ἀμφιβαλλόμενα ταῦτα βιβλία ἀπετέλεσαν μέρος τῆς Γραφῆς τῶν Καθολικῶν; Περί τὸν Γον Αἰῶνα μ.Χ. Γραφή μετεφράσθη εἰς τὴν Λατινικὴν. Ἀντὶ νὰ ἐβάσιζον αὐτὴν ἐπὶ τῶν ἀρχαίων ἑβραϊκῶν Κανονικῶν βιβλίων τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, οἱ μεταφρασταὶ μετεχειρίσθησαν τὴν Ἑλληνικὴν τῶν 70, ἥτις καίτοι εἶχεν μεταφρασθῇ ἐκ τοῦ Ἑβραϊκοῦ ἀρχετύπου, ἐντούτοις κατὰ τὸν καιρὸν τοῦτον εἶχον προστεθῇ τὰ "ΑΠΟΚΡΥΦΑ" βιβλία. Οὕτως ἐφέρθησαν ταῦτα ἐνῶρις εἰς τὴν Λατινικὴν μετάφρασιν, ἥτις ἀκολούθως ᾠξήσεν εἰς εὐνοίαν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ.

Δὲν ἦτο εἰμὴ ὅτε ἡ Σύνοδος τῆς Καρθαγένης συνῆλθεν τὸ 397 μ.Χ. τότε τὰ "ΑΠΟΚΡΥΦΑ" βιβλία ἐλάβον μεγάλην ἀποδοχὴν. Ἡ Σύνοδος αὕτη ἐπισήμως ἐπεδοκίμασε καὶ ᾠξήσεν τὸν Κανόνα ὅπως περιλάβῃ τὰ βιβλία ταῦτα. Τοιοῦτοτρόπως, διὰ τῆς ἀποφάσεως τῶν ἀνδρῶν τούτων, τὰ "ΑΠΟΚΡΥΦΑ" ἐλογίσθησαν ἴσα μὲ τὰ ἄλλα Θεόπνευστα βιβλία τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης. Ἐντούτοις, οὐδεμίᾳ Ἀνατολικῇ ἐκκλησίᾳ ἀπεδέχθη τὴν ἀπόφασιν ταύτην, ἀκόμη καὶ εἰς τὴν Δύσιν πολλοὶ ἐπιφανεῖς ἐκκλησιαστικοὶ ἠρνήθησαν τὴν προσοχήν ταύτην εἰς τὸν ἀρχικὸν Κανόνα τῆς Γραφῆς.

Ἐπειτα, εἰς τὸν Δον Αἰῶνα, ἠκολούθησε ἡ Λατινικὴ Βουλγία τοῦ Αγ. Γερωνύμου. Οὗτος ὡς ὁ πλεόν ἱκανὸς λόγιος τῆς Γραφῆς, ἐκλήθη ὑπὸ τοῦ Πάπα Δαμάσου ὅπως ἀναλάβῃ ἀναθεώρησιν τῆς Λατινικῆς Βουλγάρας τῆς Αἰς, ἥτις ὀνομάζεται ἐπίσης ΙΤΑΛΑ. Τὸ μέρος τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης ὅπερ οὗτος παρήγαγε ἦτο μοναδικόν, δηλ. παρήγαγεν οὐχὶ ἀπλῶς ἀναθεώρησιν τῆς Μεταφράσεως τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, ἀλλὰ ἐντελῆ νέαν μετάφρασιν, βασιζομένην ἀπ' εὐθείας ἐκ τοῦ Ἑβραϊκοῦ πρωτοτύπου. - Ἡ λέξις ΒΟΥΛΓΑΤΑ σημαίνει κ ο ι ν ῆ. Ο DR.KENYON εἰς τὸ συγγραμμάτου Η ΓΡΑΦΗ ΕΙΣ ΤΑ ΑΡΧΑΙΑ ΚΕΙΜΕΝΑ, σελ 142, 143 λέ-

γει,

" Φαίνεται οὗτος ὅτι ἡσθάνθη ἀναμφιβόλως τὴν ὑπερτερότητα τοῦ Ἑβραϊκοῦ Κειμένου ἐπὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ, καὶ εἰς ὅλας τὰς διαφορὰς ἀπέδεχτο τὸ Ἑβραϊκὸν ὡς τὸ μόνον ἀκριβές Κείμενον. Ὁ ἅγ. Ἱερώνυμος υἱοθέτησε πολὺ σταθερὰν στάσιν κατὰ τῶν ἀποκρύφων. Τὰ "ΑΠΟΚΡΥΦΑ" βιβλία ἐπεθύμει νὰ τὰ ἀπέρριπτεν τελείως, διότι δὲν εὕρισκον θέσιν εἰς τὰς ἐν χρήσει Ἑβραϊκὰς Γραφὰς. Οὗτος ἐδέχθη ἀληθῶς νὰ κάμῃ πολὺ ἐσπευσμένην μετάφρασιν τῶν βιβλίων τῆς Ἰουδαίας καὶ Τοβία, ἀλλὰ τὰ ὑπόλοιπα βιβλία ἀφῆσεν αὐτὰ ἄθικτα."

Ἡ διάκρισις αὐτοῦ μεταξὺ τῶν Κανονικῶν Γραφῶν καὶ τῶν "ΑΠΟΚΡΥΦΩΝ" ἦτο καθαρὰ. Οὗτος ἐθεώρει τὰ τελευταῖα χρήσιμα μόνον δι' ἰδιωτικὴν μάθησιν καὶ ἔρευναν, καὶ ὡς παράδειγμα ζωῆς καὶ συμπεριφορᾶς, ἀλλὰ οὐχὶ πρὸς βάσιν δι' ἰδρυσιν δογματικῶν διδασκαλιῶν." BIBLE READERS CYCLOPEADIA AND CONC: 23.

Παρὰ τὰς γενναίας προσπάθειάς τοῦ ἁγ. Ἱερωνύμου πρὸς ἀπόρριψιν τῶν "ΑΠΟΚΡΥΦΩΝ", ἡ Καθολικὴ Ἐκκλησία ἐπρόσθεσε τὰ βιβλία ταῦτα εἰς τὴν Λατινικὴν Βουλγάταν, διατηροῦσα ταύτας εἰς τὴν ἰδίαν μορφήν ἢ τύπον εἰς ἣν αὐταὶ ἴσταντο εἰς τὴν ἀρχαίαν Λατινικὴν μετάφρασιν τῆς ITALAS. Τοῦτο φέρει εἰς ἡμᾶς τὴν μετάφρασιν τοῦ DOUAY, τὴν κλασικὴν καὶ πλέον δημοφιλεῖ Καθολικὴν Γραφήν ἣτις βασικῶς εἶναι ἡ μετάφρασις τῆς Λατινικῆς Βουλγάτας, καὶ ἡ ὁποία συγκαταλέγει καὶ τὰ "ΑΠΟΚΡΥΦΑ" βιβλία. Ἀλλὰ χαίρομεν νὰ ὑποδείξωμεν ὅτι καὶ εἰς τοὺς Καθολικοὺς κύκλους ἀκόμη ἕως τῆς Συνόδου τῆς Τρένδης 1546 μ.Χ. ὑπῆρχον ἑξοχοὶ λόγιοι οἱ ποῖοι ἠκολούθησαν τὴν ὑπόδειξιν τοῦ ἁγ. Ἱερωνύμου ἀναγνωρίζοντες τὰ λάθη καὶ πλάνας, καὶ ἠρνήθησαν νὰ δώσουν εἰς τὰ "ΑΠΟΚΡΥΦΑ" ἴσην τιμὴν θέσιν καὶ ἀξίαν μὲ τὴν θεοπνευστίαν τῶν Γραφῶν, τοῦ Λόγου τοῦ Θεοῦ.

Ταῦτα εἶναι γεγονότα ὡς ἀναγράφονται εἰς τὰς

σελίδας τῆς ἱστορίας. Ὁ δὲ ἐπιμελὴς μελετητὴς ἄς ἐρευνήσῃ ὁ ἴδιος διὰ περισσοτέρας ἀποδείξεις τούτων, μεταχειριζόμενος αὐθεντικὰς πηγὰς καὶ ἔργα εἰς λαϊκὰς βιβλιοθήκας, προσιτὰς δὲ εἰς πάντα.

Ὡπλισμένοι διὰ τῶν πληροφοριῶν τούτων, ἐρχόμεθα εἰς τὴν κατανόησιν, ὅτι ἡ χεὶρ τοῦ Θεοῦ πάντοτε ἵσταται εἰς τὰς ὑποθέσεις τῶν ἀνθρώπων, διακυβερνῶν οὕτως ὥστε ἡ αὐθεντία τῶν Γραφῶν, τοῦ Λόγου Αὐτοῦ, πάντοτε ἀναγνωρισθῇ παρὰ τῶν ἐπιμελῶν ἐρευνητῶν, ὥστε νὰ εἶναι τέλειος ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ, ἡτοιμασμένος εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθόν. B.TIMOTH. γ:17.

Παρατηρήσατε πῶς λέγει ὁ ἀπόστολος εἰς τὸν Τιμόθεον, "Πᾶσα Γραφή θεόπνευστος". Γραφή, οὐχὶ "παραδόσεις" ἀνθρώπων. Ἦτο εἰς τὸ τέλος τῆς σταδιοδρομίας του ὅτε ἔγραφε ὁ Παῦλος τοὺς λόγους τούτους εἰς τὸν Τιμόθεον. Ἦτο δέσμιος εἰς Ῥώμην, καὶ ἐγώριζε τὸ τέλος του, καὶ προέτρεπε τὸν Τιμόθεον εἰς τὸν Λόγον τοῦ Θεοῦ, τὰ γεγραμμένα εἰς τὴν Παλαιὰν καὶ ἐπιστολῶν αὐτοῦ, ἵνα "ἄρτιος ἦ ὁ τοῦ Θεοῦ ἄνθρωπος". Μόνον ἐκεῖνοι οἵτινες ἐπιμελῶς ἐκζητοῦσι τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, λογίζονται "ἄνθρωποι τοῦ Θεοῦ", κατὰ τὸν εὐπρόσδεκτον τοῦτον καιρὸν τοῦ Εὐαγγελικοῦ Αἰῶνος. Ἐρχεται Αἰὼν, ὁ Χιλιετῆς Αἰὼν, ὅτε πάντες θὰ γνωρίσουν, ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου, διότι τότε ἡ "γνώσις τοῦ Κυρίου θὰ καλύψῃ τὴν γῆν καθὼς τὰ ὕδατα καλύπτουσι τὴν θάλασσαν." ΗΣΑΙΑΣ ια:9. Τότε δὲν θὰ διδάσκουσι ὁ εἰς τὸν ἅλλον" γνώρισον τὸν Κύριον", καὶ νὰ διώκωνται καὶ φονεύωνται ὅπως κατὰ τὸν Εὐαγγελικὸν Αἰῶνα, ὅτε γίνεται ἡ ἐκλογὴ τῶν ἀκολούθων τοῦ Χριστοῦ, τοῦ σώματος Αὐτοῦ, ἀλλὰ τότε "πάντες θέλουσι γνωρίζει τὸν Κύριον, ἀπὸ μικροῦ αὐτῶν ἕως μεγάλου αὐτῶν." ΙΕΡΕΜΙΑΣ λα:34.

---000---

+++++

ΣΕΙΡΑΙ ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ

Ο ΠΡΟΦΗΤΗΣ ΗΣΑΙΑΣ

---ooo---

ΠΡΟΦΗΤΗΣ ΗΣΑΙΑΣ ὑπηρετήσε τὸν τυπικὸν λαὸν τοῦ Θεοῦ κατὰ τὴν βασιλείαν τοῦ Ὁχοζίου, Ἰωάθαμ, Ἀχαζ, καὶ Ἐζεκιου, βασιλέων ἐπὶ τῶν δύο φυλῶν τοῦ βασιλείου Ἰουδα. Κεφ. α:1. Κατὰ τὴν διάρκειαν ταύτης τῆς περιόδου ὁ κοινὸς λαὸς ἐκ τῶν Ἰσραηλιτῶν δὲν ἔζων ἐν ἀρμονίᾳ μὲ τὰ προνόμια των ὡς δοῦλοι τοῦ Θεοῦ, ΗΣ. α:2-4, καὶ ὑπάρχουσι πολλὰ εἰς τὰ γραφόμενα τοῦ Ἡσαίου ἐπικρίνων τὸν λαὸν καὶ προτρέπων αὐτοὺς νὰ ἐπιστρέψωσιν εἰς τὸν Κύριον, καὶ εἰς ὑπακοὴν τῶν νόμων Του. Τὸ βιβλίον τοῦ Ἡσαίου ὡσαύτως ἐμπεριέχει τρομερᾶς προμηνύσεις τιμωριῶν αἵτινες θὰ ἐπῆρχοντο ἐπὶ τῶν Ἰσραηλιτῶν ἕνεκεν τῆς δυστροπίας των καὶ καθ' ὅρισμένον καιρὸν αὐταὶ ἔσχον τὴν ἐκπλήρωσιν των.

Καθόλον τὸν Ἰουδαϊκὸν Αἰῶνα, ὁ Θεὸς ἐπραγματεύθη μὲ τὸν λαὸν Ἰσραὴλ ἐπὶ ἐθνικῆς βάσεως. Κατὰ τὴν περίοδον τῶν Βασιλέων, ὅτε δίκαιος τις Βασιλεὺς ἐκ τῆς γραμμῆς Δαβὶδ ἐβασίλευεν, ὅλον τὸ ἔθνος ἠύλογεῖτο καὶ ἐπροστατεύετο ὑπὸ τοῦ Θεοῦ. Αὕτη ἦτο ἡ πεῖρα τοῦ βασιλείου Ἰουδα κατὰ τὴν βασιλείαν Ἐζεκίου. Ἦτο ταύτην τὴν φορὰν ὁπότε ἡ Ἱερουσαλὴμ ὑπέστη ἐπίθεσιν, ὑπὸ τοῦ Σεναχερείμ, τοῦ βασιλέως τῆς Ἀσσυρίας, μὲ ἰσχυρὸν στράτευμα. Ἀλλ' εἰς ἀπάντησιν ὅμως τῶν προσευχῶν τοῦ Ἡσαίου καὶ Ἐζεκίου, οὗτος ὁ στρατὸς τῶν Ἀσσυρίων κατεστράφη. Β. ΧΡΟΝΙΚ. λβ:19-22, ΗΣ. λη:4-6.

Ἰδιαίτερου ἐνδιαφέροντος εἰς ἡμᾶς, ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ Ἡσαίου, εἶναι αἱ προφητεῖαι του αἱ πραγματευόμεναι μὲ τὴν διεξαγωγὴν τοῦ θείου σχεδίου

τῆς σωτηρίας διὰ τὸ ἐκ τῆς ἁμαρτίας καὶ τοῦ θανάτου καταρασθὲν γένος. Ἡ πρώτη ἐκ τούτων ἐμπεριέχεται εἰς κλησιν νὰ λογικευθῇ τις μὲ τὸν Κύριον καὶ τὸ εἰσγυμνόμενον εἶναι ὁ καθαρισμὸς τῶν ἁμαρτιῶν. ΗΣ.α:18. Ἀλλαχοῦ αἱ Γραφαὶ μᾶς προφητεύουσι τὴν χρειώδη πληροφορίαν, πῶς ὁ Κύριος καθαρίζει τὸν ἁμαρτωλὸν ἐκ τῶν ἁμαρτιῶν του, οὕτως ὥστε ἂν καὶ εἶναι ἐρυθραὶ γίνονται λευκαὶ ὡς χιῶν ἢ ὡς λευκὸν μαλλίον. A.ΙΩΑΝΝ.α:7. A.TΙΜ. β:3-6.

Τὸ σχέδιον τοῦ Θεοῦ διὰ τὴν ἐξάλειψιν τῆς ἁμαρτίας ἐκ τῶν καρδιῶν τῶν ἀνθρώπων καὶ τῆς ζωῆς αὐτῶν εἶναι διὰ μέσου Λυτρωτοῦ καὶ ὁ Προφήτης Ἡσαΐας ἐχρησιμοποιήθη νὰ προείπῃ τὴν γεννήσιν τοῦ Λυτρωτοῦ. Ἐπροφήτευσεν, ὅτι Οὗτος ὁ Μέγας θὰ ἐγεννᾶτο ἐκ παρθένου καὶ ὅτι θὰ καθίστατο "Θαυμαστός Σύμβουλος, Θεὸς ἰσχυρὸς, Πατὴρ τοῦ μέλλοντος αἰῶνος, Ἀρχὴν Εἰρήνης." ἩΣΑΙΑΣ ζ:14,θ:6. Ἡ Νέα Δι-αθήκη ἐφιστᾷ τὴν προσοχὴν εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τούτων τῶν προφητειῶν εἰς τὴν γεννήσιν τοῦ Λυτρωτοῦ. MATΘ.α:21-23, ΛΟΥΚ.β:10,11.

Οἱ διάφοροι τίτλοι οἱ εἰς τὸν Ἰησοῦν ἀποδιδόμενοι ὑπὸ τοῦ Ἡσαΐου περὶ τῆς γεννήσεως Του εἰσ-σχηθῶνται τὰς ποικίλας ἀπόψεις τῶν ὑπηρεσιῶν Του εἰς τὴν ἀπολύτρωσιν καὶ ἀπκατάστασιν τοῦ ἀνθρωπίνου γένους εἰς τὴν αἰώνιον ζωὴν. Ὡς "Θαυμαστός Σύμβουλος" ὑπηρετεῖ κατὰ τὸν Εὐαγγελικὸν Αἰῶνα ὡς Παράκλητος -σύμβουλος,συνήγορος- διὰ τοὺς ἀκολου-θοῦς Του, A.ΙΩΑΝΝ.β:1, εἰς τὰς σχέσεις Του μὲ τὸν Πατέρα. Ὁ Ἰησοῦς θὰ ὑπηρετήσῃ ὡς Μεσίτης τοῦ κόσμου κατὰ τὴν χιλιετηῖ Ἀυτοῦ Βασιλείαν ὅποτε ἡ γνῶσις τοῦ "ἀντιλύτρου" θὰ γνωστοποιηθῇ εἰς πάντας. A.TΙΜ.β:5.

Ὁ Ἰησοῦς ὡσαύτως εἶναι "ΘΕΟΣ ἸΣΧΥΡΟΣ". Τοῦτο βεβαίως δηλοῖ, ὅτι ὁ Ἰησοῦς εἶναι οὐχὶ ὁ Παντοδύναμος Θεός, ἀλλ' ἕκείνος ὅστις κατὰ τὴν ἀνάστασιν Του, περιεβλήθη μὲ πᾶσαν δύναμιν ἐν Οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς, καὶ εἶναι οὕτω κατὰ πάντα ἱκανὸς νὰ διεξα-

γάγη, φέρων εἰς πέρας, πᾶσαν λεπτομέρειαν τοῦ θείου σχεδίου τῆς σωτηρίας καὶ δὴ τὴν ἀποκατάστασιν τῶν νεκρῶν εἰς τὴν ζωὴν. ΜΑΤΘ. κη:18.

Ἡ ὁ Ἰησοῦς ἐπίσης ἐγεννήθη νὰ καταστή ὁ "Πατὴρ τοῦ μέλλοντος αἰῶνος" δηλ. ὁ Πατὴρ ὅστις θὰ χορηγήσῃ αἰώνιον ζωὴν εἰς ἐκείνους οἵτινες κατὰ τὴν χιλιετῇ Αὐτοῦ Βασιλείαν, θὰ πιστεύσωσιν εἰς Αὐτὸν καὶ θὰ ὑπακούσωσιν εἰς τοὺς νόμους τῆς βασιλείας Του. Ἐνῶ δὲ πράγματι οὕτως ὁ Ἰησοῦς θὰ ὑπηρετήσῃ ὡς Ζωοδότης εἰς τοὺς ἀποκαταστηθέντας εἰς τὴν ζωὴν κατὰ τὴν βασιλείαν Του, τελικῶς οὗτοι θὰ καταστῶσι τέκνα τοῦ Θεοῦ, τοῦ Δημιουργοῦ. ΜΑΤΘ. κε:34.

Ὁ Ἰησοῦς ὡσαύτως θὰ εἶναι ὁ παγκόσμιος "Ἀρχὸν Εἰρήνης" ἐπειδὴ θ' ἀποκαταστήσῃ εἰρήνην μεταξὺ Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων, καὶ διὰ μέσου τῶν πρακτόρων τῆς Βασιλείας Του θ' ἀποκαταστήσῃ εἰρήνην μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων. ΗΣ.θ:7, νζ:19, ΛΟΥΚ. β:14. Ο' Ησαΐας ἐπίσης προεῖπε τὰ παθήματα τοῦ Ἰησοῦ, ΗΣ.νγ:Κεφ. Εἰς ταύτην τὴν ἐξαίρετον προφητείαν ὁ Ἰησοῦς πρῶτον ἀναφέρεται ὡς "ὁ βραχίων τοῦ Θεοῦ" δηλ. ὡς Ἐκεῖνος ὁ ἄγων εἰς πέρας τὸν σκοπὸν τοῦ Θεοῦ, Ἐκεῖνος περὶ οὗ προηγουμένως ὁ προφῆτης διεκήρυξεν, ὅτι θὰ ἀπεκαλύπτετο εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς πάντων τῶν Ἑθνῶν καὶ ὅτι πάντα τὰ πύρατα τῆς γῆς, διὰ μέσου Αὐτοῦ, θὰ ἔβλεπον τὴν σωτηρίαν τοῦ Θεοῦ. ΗΣ.νβ:10. Ἀλλ' ἔπειτα, εἰς τὴν προφητικὴν ὁρασὶν τὴν εἰς τὸν Ἡσαΐαν δοθεῖσαν, βλέπει διάφορον ἂ ν ἄ π τ υ ξ ι ν τῶν πραγμάτων ἡτις κάμνει αὐτὸν νὰ ἐρωτήσῃ,

"Τίς ἐπίστευσεν εἰς τὸ κήρυγμα ἡμῶν, καὶ ὁ Βραχίων τοῦ Κυρίου εἰς τίνα ἀπεκαλύφθη;"

Τότε ὁ προφῆτης προχωρεῖ ἐξιγῶν ὅτι, πρὶν οὗτος ὁ ἰσχυρὸς "Βραχίων" ἀποκαλυφθῇ καὶ ἐκτιμηθῇ καὶ ὁ λ η ν τὴν γῆν καὶ ἅπανα τὴν ἀνθρωπότης σωθῇ ἐκ θανάτου μέσω Αὐτοῦ, θὰ ἐφέρετο ὡς "ἄρνιον εἰς σφαγὴν." Ἐδ. 7. Οὕτω λοιπὸν διδασκόμεθα, ὅτι ἡτοῦ ἀναγκαῖον διὰ τὸν Λυτρωτὴν ν' ἀποθάνῃ διὰ τὸν λαόν,

πρὸς τὸν σκοπὸν ἐπιτεύξεως σωτηρίας μετ' Αὐτοῦ. Ἐν τῇ Νέα Διαθήκῃ τοῦτο τὸ Ἀρνίον ὅπερ θὰ ἦγετο εἰς σφαγὴν ἀναφέρεται πολλάκις. ΙΩΑΝΝ.α:29,36, ΑΠΟΚ. ε:12,13, ιδ:1, κθ:1.

Ἐν τῇ προφητεῖα τοῦ Ἡσαΐου σχετικῶς μὲ τὸν θάνατον τοῦ Ἰησοῦ, προεῖπεν ὅτι τοῦτο τὸ "Ἀρνίον" θὰ ἐλάμβανε μερίδα μετὰ τοῦ Μεγάλου καὶ ὅτι ἔπειτα θὰ συνεμερίζετο τὸ λάφυρον τὴν ἀνταμοιβὴν μετὰ τῶν δυνατῶν". ΗΣ.νγ:12. Ὁ ἐνταῦθα ὁ ἀναφερόμενος "Μέγας" εἶναι ὁ Ἰεχωβά, ὁ Δημιουργὸς, ὁ Οὐράνιος ἡμῶν Πατήρ. Ἐν τῇ ἀναστάσει Του, ὁ Ἰησοῦς ἔλαβε μερίδα μετὰ τοῦ Πατρὸς, ὅπερ ἐρμηνευομενον σημαίνει ἐξυψώθη ἐν δόξῃ ἐν τῇ δεξιᾷ τοῦ Θεοῦ. Καὶ ἔπειτα, ὡς αἱ Γραφαὶ ἀποκαλύπτουσι, ὁ Ἰησοῦς συμερίζεται ταύτην τὴν ὑψηλὴν ἀμοιβὴν μὲ τοὺς ὑπὸ τοῦ προφήτου Ἡσαΐου περιγραφομένους ὡς "δυνατοὺς ἢ ἰσχυροὺς" οἵτινες εἶναι οἱ ὀπαδοὶ Του κατὰ τὸν Εὐαγγελικὸν Αἰῶνα, ὄντες ἰσχυροὶ οὐχὶ ἀφ' ἑαυτῶν, "ἀλλ' ἐν Κυρίῳ καὶ ἐν τῷ κράτει τῆς ἰσχύος Αὐτοῦ". ΕΦΕΣ.ς:10, ΑΠΟΚ.γ:21.

Ἡ σωτηρία καὶ ἡ ζωὴ, ἣν τὸ θεῖον σχέδιον προμηθεύει διὰ τὴν ἀνθρωπότητα διὰ μέσου τοῦ Ἰησοῦ, τοῦ Λυτρωτοῦ, θὰ ἐκπληρωθῶσιν ὁλοκληρωτικῶς εἰς ὅλον τὸν λαὸν κατὰ τὴν χιλιετηῖ Βασιλείαν Του, ὅταν οἱ πιστοὶ Του ἀκόλουθοι τοῦ παρόντος αἰῶνος θὰ ζῶσι καὶ θὰ βασιλεύωσι μετ' Αὐτοῦ. Εἰς τὸ βιβλίον τοῦ Ἡσαΐου ὑπάρχουσι πολλαὶ προφητεῖαι περὶ τῆς Βασιλείας τοῦ Χριστοῦ, δεικνύουσαι τὰ χαρακτηριστικὰ τῆς καὶ περιγράφουσαι τὰς εὐλογίας, ἃς θὰ ἐξασφαλίσῃ χάριν τοῦ λαοῦ ὅλων τῶν ἔθνων. Εἰς τινὰς τούτων τῶν προφητειῶν ἡ Βασιλεία τοῦ Χριστοῦ συμβολικῶς ἀναφέρεται ὡς "ὄρος".

Εἰς τὸν ἀρχαῖον Ἰσραὴλ τὸ ὄρος ἦτο λίαν προσαρμόζον σύμβολον βασιλείας ἢ κυβερνήσεως, ἰδίως τῆς κυβερνήσεως τοῦ Θεοῦ, ἐπεὶ δὲ ὁ Θεὸς διεῖπε τὸ ἔθνος διὰ μέσου τῶν ἀντιπροσώπων Του οἵτινες εἶχον

τὴν ἔδραν τῆς κυβερνήσεως των εἰς ὄρος, καλούμενον "Ὀρος Σιών." Ἐν τῇ προφητείᾳ τοῦ Δανιὴλ, ἔνθα ἡ παγκόσμιος Βασιλεία προλέγεται ὡς ἀντικαθιστῶσα τὰς βασιλείας τούτου τοῦ κόσμου, συμβολικῶς ἐπίσης περιγράφεται ὡς "ὄρος" ὅπερ θὰ καλύψῃ πᾶσαν τὴν γῆν. ΔΑΝ.β:35,44.

Ἐν τῇ προφητείᾳ τοῦ Ἡσαΐου, ἡ Βασιλεία τοῦ Κυρίου περιγράφεται ὡς "τὸ ὄρος τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου", μὲ ἄλλας λέξεις, ἡ Βασιλεία ἣτις ἀπαρτίζεται ἐκ τῆς κυβερνήσεως τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ -τῆς κυβερνώσης οἰκογενείας Του. ΗΣ.β:2. Αὕτη ἡ γλῶσσα ὡσαύτως θὰ ἐγίνετο ἀντιληπτὴ ὑπὸ τοῦ Ἰσραὴλ, κατ'ἐκεῖνον τὸν χρόνον ὅποτε ἐδόθη. Ὁ κυβερνῶν οἶκος τοῦ Θεοῦ τότε ἦτο ἡ οἰκογένεια Δαβὶδ. Ἦτο ἐκ τῶν ἀπογόνων τοῦ Δαβὶδ, οἱ διαδεχθέντες ἀλληλοδιαδόχως αὐτὸν ὡς βασιλεῖς τοῦ Ἰούδα, ὅποτε ἕκαστος ἐξ αὐτῶν ἐκυβέρνηα τὸ ἔθνος ὡς ἀντιπρόσωπος τοῦ Θεοῦ. Α.ΧΡΟΝ. κθ:23.

Αἱ ὑποσχέσεις ὅμως τοῦ Θεοῦ εἰς τὸν Δαβὶδ ἀναφορικῶς μὲ τὴν βασιλείαν, ὅτι δὲν θὰ ἀφηρεῖτο ἐκ τοῦ οἴκου του ἡ οἰκογενείας, ἔσχον τὴν τελικὴν των ἐκπλήρωσιν εἰς τὸν Ἰησοῦν, εἰς τὸν ὅποιον ἐλέχθη, ὅτι θὰ ἐκάθιζεν ἐπὶ τοῦ θρόνου τοῦ Δαβὶδ. ΛΟΥΚΑ α. 31-33. Οἱ πιστοὶ ἀκόλουθοι τοῦ Ἰησοῦ θὰ εἶναι σύντροφοι μὲ Αὐτὸν ὡς συμβασιλεύοντες μετ' Αὐτοῦ, ὡς υἱοὶ τοῦ Θεοῦ καὶ θ' ἀποτελέσωσι μέρος ὡσαύτως, εἰς τὸν μέλλοντα κυβερνητικὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ, "τὸ ὄρος τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου". ΑΠΟΚ. κ:6.

Ὁ Ἡσαΐας ἔγραψεν, ὅτι "τὸ ὄρος τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου" θὰ ἰδρύνετο "ἐπὶ τῆς κορυφῆς τῶν ὀρέων" καὶ ὅτι "θὰ ὑψώνετο ὑπεράνω τῶν βουνῶν. Ἐνταῦθα τὰ ὄρη καὶ τὰ βουνὰ χρησιμοποιοῦνται πρὸς συμβολισμὸν μεγαλειτέρων καὶ μικροτέρων βασιλείων τούτου τοῦ κόσμου, καὶ ἡ παρεχόμενη βεβαίωσις, ὅτι ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ-διὰ τοῦ Χριστοῦ- θὰ ἐξασκήσῃ κυριαρχικὴν ἐξουσίαν ἐφ' ὅλων τῶν βασιλειῶν. ΨΑΛΜ.οβ:8, ΜΙΧ.δ:1.

" Καὶ πάντα τὰ ἔθνη θέλουσι συρρέει εἰς αὐτό". ΗΣ. β:2. Αὕτη ἡ γλῶσσα δηλοῖ, ὅτι ὅταν ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἰδρυθῇ καὶ διέπει τοὺς λαοὺς ὅλων τῶν ἔθνων, τελικῶς θὰ ἀναγνωρίσωσι τὴν κατὰ πάντα ὑπεροχὴν τῆς καὶ θὰ καταστῶσιν ὑπήκοοι εἰς τοὺς δικαίους καὶ πλήρεις ἀγάπης νόμους αὐτῆς πρὸς τοὺς ὑπηκόους. Ἡ προφητεία ἐξηγεῖ, ὅτι οἱ λαοὶ πράττοντες τοῦτο, θὰ κατέχωνται ὑπὸ τῆς ἐπιθυμίας νὰ διδαχθῶσι "τὰς ὁδοὺς τοῦ Κυρίου" καὶ νὰ περιπατήσωσι "ἐν ταῖς τρίβοις" Αὐτοῦ. Ὅταν μάθωσι τὰς "ὁδοὺς" τοῦ Κυρίου "θὰ σφουρηλατήσωσι τὰς μαχαίρας αὐτῶν διὰ ὑνία"-συμβολικῶς ὁμιλοῦσα ἡ προφητεία,- καὶ "τὰς λόγχας αὐτῶν διὰ δρέπανα" καὶ ὅτι "δὲν θὰ μάθωσι πλεόν τὸν πόλεμον". Διὰ τина καιρὸν τινὲς θ' ἀντισταθῶσι, δι' ὃν λόγον "θέλει ἐλέγξει πολλοὺς λαοὺς." ΗΣ.β:4.

Ἡ Σαΐας ἐξηγεῖ, ὅτι ἐν τῇ Βασιλείᾳ τοῦ Κυρίου, ὁ Νόμος θὰ ἐξέλθῃ "ἐκ Σιών" καὶ Λόγος Κυρίου ἐξ "Ἱερουσαλὴμ." Τὸ "ὄρος" τοῦ Κυρίου οὕτως εὐκρινῶς βλέπεται νὰ εἶναι τὸ ἀντιτυπικὸν ὄρος Σιών. Θὰ εἶναι τοῦτο τὸ ἀντιτυπικὸν ὄρος Σιών, δηλ. ὁ Χριστὸς καὶ οἱ πιστοὶ ἀκόλουθοι τοῦ Εὐαγγελικοῦ Αἰῶνος, οἵτινες ὁμοῦ θὰ καθίσωσιν ἐπὶ τοῦ ἀντιτυπικοῦ θρόνου τοῦ Δαβὶδ. Οὗτοι θ' ἀποτελέσωσι τὴν πνευματικὴν καὶ ἀόρατον φάσιν τῆς Βασιλείας, τὸν ἐκτελεστικὸν κλάδον τῆς θεόθεν ἰδρυθείσης παγκοσμίου κυβερνήσεως. Ἐκ τούτων "θέλει ἐξέλθῃ Νόμος."

Ὁ Λόκληρος ἡ πόλις Ἱερουσαλὴμ στενῶς τότε συνεδέετο μὲ τὸ ὄρος Σιών, τὴν ἑδραν τῆς βασιλείας Δαβὶδ. Ἀναμφιβόλως διάφορα πρακτορεῖα τῆς κυβερνήσεως τοῦ Δαβὶδ θὰ εἶχον τοποθετηθῇ εἰς ἐκείνην τὴν τυπικὴν πόλιν. Ἐπομένως εἰς τὸ ἀντίτυπον, ἐνῶ ὁ Νόμος θὰ ἐξέλθῃ ἐκ Σιών -τῆς ἀοράτου Βασιλείας τοῦ Χριστοῦ- ἡ πληροφορία καὶ ἡ ἐφαρμογὴ εἰς τοὺς λαοὺς θὰ ἐξέλθῃ ἐκ τῆς Ἱερουσαλὴμ,-τῆς ὁρατῆς φάσεως τῆς Βασιλείας-. Οὕτως ὑπενθυμίζεται εἰς ἡμᾶς, ὅτι θὰ ὑπάρχωσιν ἀνθρώπινοι ἀντιπρῶσωποι τῆς ἀοράτου Βασιλείας. Ἡ Γραφὴ περιγράφῃ τούτους ὡς "ἄρχοντας" καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν, ὅτι ὁ λαὸς ἀπὸ ὅλα τὰ μέ-

ρη τῆς γῆς θὰ βλέπωσιν αὐτοὺς, ὅταν εἶπεν ὅτι,

"Θέλετε ἴδεῖ Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ καὶ πάντα τοὺς προφῆτας..." μὲ τοὺς φυσικοὺς ὀφθαλμοὺς. ΨΑΛΜ. με:16, ΜΑΤΘ. η:11, ΛΟΥΚ. ιγ:28,29.

Εἶναι καλὸν καὶ εὐχάριστον τὸ γνωρίζειν, ὅτι ἡ Βασιλεία τοῦ Χριστοῦ θὰ ἰδρῦσῃ εἰρήνην ἐφ' ἀπάσης τῆς γῆς- διηνεκὴν εἰρήνην, βασιζομένην ἐπὶ δικαιοσύνης καὶ ἀγάπης πρὸς πάντας τοὺς ὑπηκόους. Πρέπει νὰ εἴμεθα εὐγνωμονες, ὅτι ἐν τῇ Βασιλείᾳ τοῦ Χριστοῦ, ὅταν οἱ λαοὶ μάθωσι τοὺς τρόπους ἢ τὰς ὁδοὺς τοῦ Κυρίου, θὰ καταστρέψωσι τὰ πολεμικὰ τῶν ὅπλα καὶ θὰ στρέψωσι τὰς ἐνεργείας τῶν πρὸς τὴν κοινὴν ἀσφάλειαν καὶ εὐημερίαν πάσης τῆς ἀνθρωπότητος. -Ταῦτα δὲν εἶναι εἰκασίαι, εἶναι ὁ Θεὸς ὅστις ὑπόσχεται- καὶ εἶναι λαμπραὶ προσδοκίαι πίστεως καὶ ἐλπίδος!.

Ὁ προφήτης Ἠσαΐας ἐχρησιμοποιήθη ὑπὸ τοῦ Κυρίου, νὰ περιγράψῃ ἔτι ἄλλας εὐλογίας αἵτινες θὰ ἐξῆσφαλίζοντο χάριν τοῦ λαοῦ εἰς τὸ "ἔσος" τοῦ Κυρίου. Ἐπροφήτευσεν, ὅτι "τὰ δάκρυα θὰ ἐσπογγίζοντο, ὅτι ὁ θάνατος θὰ κατηργεῖτο, ὁ πέπλος τοῦ σκότους ὅστις ἦδη ἐμποδίζει τοὺς λαοὺς ἀπὸ τοῦ νὰ ἴδωσι καὶ γνωρίσωσι τὸν Θεὸν θὰ ἀφαιρεθῇ, καὶ ὅτι ὁ διωγμὸς τοῦ δικαίου θὰ παύσῃ. ἨΣ. κε:6-9, ια:9, Α.ΚΟΡΙΝΘ. ιε:25,26.

Ὁ Ἠσαΐας ὡσαύτως ἐπροφήτευσεν, ὅτι ἐν τῇ Βασιλείᾳ τοῦ Κυρίου οἱ ἐρημικοὶ τόποι θὰ καταστῶσι παραγωγικοὶ, ὅτι οἱ ὀφθαλμοὶ τῶν τυφλῶν θὰ ἴδωσι, ὅτι ἡ ὁδὸς τοῦ Κυρίου θὰ ἀπλοποιηθῇ, ὅτι ὁ κόσμος λυτρωθεὶς ὑπὸ τοῦ αἵματος -τῆς ζωῆς- τοῦ Χριστοῦ θὰ ἐπιστρέψωσιν ἐκ θανάτου καὶ ὅτι ἡ λύπη καὶ ὁ στεναγμὸς θὰ ἐξαλειφθῶσι. ἨΣ. κεφ. λε. Ἡ ὑπόσχεσις ὅτι τότε οἱ ὀφθαλμοὶ τῶν τυφλῶν θ' ἀνοιχθῶσι, καὶ οἱ κωφοὶ θ' ἀκούσωσι, θὰ ἔχῃ ἀμφοτέρας ἐρμηνείας ἐκπληρώσεως, κατὰ γράμμα καὶ συμβολικῶς. Συμβο-

λικῶς, περὶ τῆς παρούσης τυφλώσεως ὅλων τῶν ἀνθρώπων σχεδόν, εἰς τὸ νὰ ἴδωσι καὶ γνωρίσωσι τὸν Θεόν. Πολλοὶ σήμερον δὲν ἀναγνωρίζουσι τὴν ὑπαρξιν τοῦ Ἀνωτάτου Διανοητικοῦ Δημιουργοῦ. Ἐκατομμύρια οἵτινες πιστεύουσι μὲν ὅτι ὑπάρχει Θεὸς, πλὴν ὅμως διακρατοῦσι διεστραμμένας ἀντιλήψεις περὶ Αὐτοῦ. Ἀλλὰ πάντων τούτων οἱ "ὄφθαλμοὶ" θ' ἀνοιχθῶσιν, ὅταν ἡ ἀληθὴς περὶ Θεοῦ γνῶσις γεμίσῃ ἅπασαν τὴν γῆν. Τότε θὰ ἴδωσι, γνωρίσωσι καὶ θὰ ὑπηρετήσωσι τὸν ἀληθῆ ζῶντα Θεόν.

Ὡς, ὁ Ἡσαΐας προεῖπεν, ἡ ὁδὸς τοῦ Κυρίου τότε τόσον θ' ἀπλοποιηθῇ, ὥστε οὐδεὶς πλέον "θὰ πλανᾶται". Αἱ ἀποπλανητικαὶ ἐπιρροαὶ τοῦ Σατανᾶ, δὲν θὰ ἐπιτραπῶσι πλέον νὰ τυφλῶνωσι τὸν λαὸν καὶ νὰ ἐμποδίζωσιν αὐτοὺς νὰ ἴδωσι καὶ γνωρίσωσι τὸν Θεόν, ἐπειδὴ ὁ Σατανᾶς θὰ ἔχῃ δεθῇ. ΑΠΟΚ. x:1,2. Τότε, ὡς προεῖπεν ὁ Ἡσαΐας ἐπίσης, "τὸ βιβλίον" τῆς ἀληθοῦς γνῶσεως τοῦ Θεοῦ, δὲν θὰ εἶναι πλέον ἐσφραγισμένον εἰς τὴν ἀνθρωπότητα γενικῶς ὡς συμβαίνει σήμερον. Τότε τοῦτο "τὸ βιβλίον" θ' ἀνοιχθῇ καὶ οἱ "κωφοὶ" θ' ἀκούσωσι καὶ "οἱ τυφλοὶ θὰ ἴδωσι".

Καὶ πόσον καλὸν εἶναι νὰ γνωρίζῃ τις, ὅτι αἱ εὐλογίαι τῆς εἰρήνης, ὑγείας, ζωῆς καὶ τῆς γνῶσεως τοῦ Θεοῦ, δὲν θὰ περιορισθῶσιν εἰς τὴν γενεὰν ἣτις θὰ ζῇ καθ' ὃν χρόνον ἡ Βασιλεία τοῦ Κυρίου ἀρχίζει νὰ λειτουργῇ καὶ νὰ κυβερνᾷ τὸν κόσμον καθ' ὅλην τὴν γῆν, ἀλλ' ὅτι οἱ κοιμηθέντες ἐν θανάτῳ πρόκειται ν' ἀφυπνισθῶσι, ὅτι οἱ ὑπὸ τοῦ Κυρίου λυτρωθέντες "θὰ ἐπιστρέψωσι". Ὁ Ἀπόστολος Ἰωάννης βεβαιοῖ περὶ τούτου. ΗΣ. xθ:11,12,18,19, ΑΠΟΚ. x:12,13.

Ἡ ἀναφορὰ τοῦ Ἰωάννου περὶ τῶν νεκρῶν ἐπιστρεφόντων καὶ ἐχόντων θέσιν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ εἶναι περὶ "βιβλίων" τὰ ὅποια τότε θ' ἀνοιχθῶσι. Τοῦτο εἶναι ἐπιπρόσθετος ἐπιβεβαίωσις τοῦ γεγονότος, ὅτι τότε ὁ λαὸς θὰ φωτισθῇ καὶ ὅτι θὰ κριθῶσιν ἐπὶ τῆς βάσεως τῆς γνῶσεως των καὶ ὑπακοῆς εἰς τοὺς δικαίους νόμους. ΑΠΟΚ. x:12. Ὁ Ἡσαΐας ἐν τῇ προφητείᾳ

σχετικῶς μὲ τὸν Ἰησοῦν εἰς τὸ ἔργον τῆς κρίσεως τοῦ κόσμου, μᾶς πληροφορεῖ ὅτι δὲν θὰ ἔχει ἀνάγκη νὰ ἐξαρτᾶται ἐπὶ ὁράσεως ἢ ἀκοῆς, ἀλλ' ὅτι τὸ Πνεῦμα τοῦ Κυρίου θὰ δώσῃ εἰς Αὐτὸν κατανόησιν. ΗΣ. ια:1-5, κς:9, ΨΑΛΜ. 96:13.

Αἱ εὐλογίαι τῆς εἰρήνης καὶ τῆς ζωῆς αἵτινες θὰ διανεμηθῶσι δαφυλῶς εἰς τὸν ὑπῆκοον λαὸν μέσῳ τῶν πρακτόρων τῆς Βασιλείας τοῦ Χριστοῦ θὰ εἶναι διαρκεῖς εἰς τοὺς ὑπακούοντας εἰς τοὺς Νόμους τῆς Βασιλείας. Εἰς τοὺς τοιοῦτους δὲν ὑπάρχει αἰτία θανάτου καὶ θὰ χορηγηθῇ ἀπλῶς δοκιμὴ ἑκατὸν ἔτη πρὸς ἀπόδειξιν τῆς εἰλικρινείας τῆς καρδίας ἢ τῆς ἐγκαρδίου ἐπιθυμίας νὰ ὑπηρετήσωσι τὸν Θεὸν καὶ ζήσωσιν ἐν ἁρμονίᾳ μὲ τοὺς δίκαιους Του Νόμους. Ἐὰν ἐξακολουθῶσι πεισμόνως ν' ἀνθίστανται εἰς τὴν Βασιλείαν θέλουσιν εἶσθαι "ἐπικατάρτοι" καὶ θ' ἀποθάνωσιν. Ἀλλ' οἱ τοιοῦτοι ἀπλῶς θὰ κατατάσσωνται ὡς νῆπια συγκρίτικῶς μὲ τὸν χρόνον καθ' ὃν ἡδύναντο νὰ ζήσωσιν, ἐὰν ἦσαν ὑπῆκοοι εἰς τοὺς Νόμους τῆς Βασιλείας. ΗΣ. ξε:20.

Ἐν τῇ προφητείᾳ τοῦ Ἡσαΐου ἡ πνευματικὴ καὶ ἡ ἐπίγειος φάσις τῆς Βασιλείας τοῦ Χριστοῦ ἀναφέρονται συμβολικῶς "νέοι οὐρανοὶ καὶ νέα γῆ" "οἱ οὐρανοὶ." ἀντιπροσωπεύοντες τὴν πνευματικὴν ἀόρατον φάσιν τῆς Βασιλείας, καὶ ἡ "γῆ" τὴν ὁρατὴν ἢ φυσικὴν φάσιν. Ἐνταῦθα ἡ Βασιλεία ὡσαύτως ἀναφέρεται ὡς "Ἱερουσαλὴμ". ΗΣ. ξε:20.

Ὁ Ἀπόστολος Ἰωάννης ἐν ὁράσει τῆς Βασιλείας ἦν ὁ Κύριος ἔδωκεν εἰς αὐτὸν, εἶδε τοὺς νέους οὐρανούς καὶ τὴν νέαν γῆν, καὶ ἐκεῖνος ἐπίσης εἶδεν ἐν ὁράσει τὴν Νέαν Ἱερουσαλὴμ. Ἐν τῇ ὁράσει τοῦ Ἰωάννου ἐδόθη εἰς αὐτὸν νὰ ἐννοήσῃ ὅτι ἡ κáθοδος ταύτης τῆς Νέας Ἱερουσαλὴμ ἐσήμαινεν, ὅτι ἡ εὐνοία τοῦ Θεοῦ θὰ ἦτο μετὰ τῶν ἀνθρώπων, ὅτι θὰ "κατῶκει" μετ' αὐτῶν, καὶ θὰ ἦτο Θεὸς αὐτῶν. Τὸ ἀποτέλεσμα τούτου ἦτο, ὡς ὠράθη ὑπὸ τοῦ Ἰωάννου, ὅτι δὲν θὰ ὑπάρχῃ πλέον πόνος, οὔτε θάνατος, ὅτι ἡ παρελθοῦσα

κατάστασις τοῦ κακοῦ παρῆλθε καὶ ὅτι ὅλα τὰ πράγματα θὰ ἐγίνοντο νέα. ΑΠΟΚ. κα: 1-5.

Οὐχὶ μόνον ὁ Ἡσαΐας ἐπροφήτευσεν ἀναφορικῶς μὲ τὰς εὐλογίας αἰτινες θὰ ἐπεδαψιλεύοντο ἐπὶ τοῦ λαοῦ κατὰ τὴν Βασιλείαν τοῦ Χριστοῦ, ὑποδεικνύων, ὅτι αὐταὶ αἱ εὐλογίαι ἀπέρρεον ἐκ τῆς θυσίας τῆς ζωῆς τοῦ Ἰησοῦ, ἀλλ' ὡσαύτως προεῖπεν, ὅτι οἱ ὅπαδοί τοῦ Ἰησοῦ θὰ ἦσαν σύντροφοι Του εἰς τὸ μέγα ἔργον τῆς Βασιλείας, ἐν τῶν ὁποίων ἐμπεριέκλειε τὴν ἀπελευθέρωσιν τῶν αἰχμαλώτων - ἐκ τῆς φυλακῆς τοῦ θανάτου. Ἐν τῇ προφητείᾳ τοῦ Ὁ Ησαΐας, σχετικῶς μὲ τὸν Ἰησοῦν καὶ τοὺς ἀκολούθους Του ὁμοιοῦνται ὁμοῦ ὡς δοῦλος τοῦ Θεοῦ, ὃν ὑπεσχέθη νὰ τηρήσῃ καὶ χρησιμοποιήσῃ Αὐτὸν εἰς τὴν διεκπεραίωσιν τοῦ σχεδίου Του πρὸς ἀποκατάστασιν τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὴν ἀπολεσθεῖσαν αὐτοῦ κληρονομίαν. ΗΣ. μθ: 8, 9, Β. ΚΟΡΙΝΘ. ς: 1, 2.

Ὁ Ὁ Ησαΐας ἐχρησιμοποιήθη ὑπὸ τοῦ Κυρίου νὰ παρουσιάσῃ σύντομον ἔκθεσιν περὶ τοῦ σκοποῦ τοῦ δημιουργοῦ ἐν τῇ δημιουργίᾳ τῆς γῆς, ὅτι ἡ γῆ δὲν ἐδημιουργήθη εἰς μάτην, ἀλλὰ διὰ νὰ κατοικῆται. ΗΣ. με: 18, ΓΕΝ. α: 26-28. Ἡ ἁμαρτία εἰσῆλθεν εἰς τὸν κόσμον καὶ ἐπέφερε τὴν εἰς θάνατον καταδίκην. Ἀλλὰ τοῦτο δὲν δηλοῖ, ὅτι ὁ ἀρχικὸς σκοπὸς τοῦ Θεοῦ εἰς τὴν δημιουργίαν τῆς γῆς καὶ τοῦ ἀνθρώπου, εἶχεν ἀποτύχει, ἐπειδὴ ἐπρομηθευσε Λυτρωτὴν πρὸς ἀπαλλαγὴν ἐκ τῆς ἁμαρτίας καὶ τοῦ θανάτου, διὰ τοῦ Ἰησοῦ. Οὐχὶ δὲ μόνον ὁ Ἰησοῦς ἀπέθανε χάριν τοῦ ἐκ τῆς ἁμαρτίας πληγέντος καὶ καταρασθέντος γένους ἀλλὰ διαρκούσης τῆς Βασιλείας Του, θὰ ὑπηρετήσῃ ὡς εἶδομεν ὡς Μεσίτης, ἵνα συμφιλιώσῃ τὸν στασιάζοντα ἁμαρτωλὸν κόσμον μὲ τὸν Θεόν, καὶ ὁ Ησαΐας προεφύτευσεν, ὅτι πᾶν γόνυ θέλει κάμψῃ. ΗΣ. με: 22, 23, ΦΙΛΙΠΠ. β: 9-11.

Ἡ προφητεία τοῦ Ὁ Ησαΐου σχετικῶς μὲ τοῦτο ὁμιλεῖ, ὅτι πᾶν γόνυ θὰ κάμψῃ εἰς τὸν Θεόν, ἀλλὰ ἡ τοῦ Παύλου ἀναφορὰ εἰς ταύτην τὴν προφητείαν ἀνα-

φέρεται, ὡς πρὸς τὴν διεκπεραίωσιν, ὅτι θὰ ἐπιτε-
λεσθῇ διὰ μέσου τοῦ Χριστοῦ. Ἡ ὀλοτελής ἐκπλήρω-
σις ταύτης τῆς προφητείας θὰ ἐπιτευχθῇ κατὰ τὸ τέ-
λος τῆς Χιλιετοῦς Βασιλείας τοῦ Χριστοῦ. A.KCPINΘ.
ιε:25-28.

Οὕτω λοιπὸν βλέπομεν πῶς θαυμασίως ὁ Κύριος ἐ-
χρησιμοποίησε τὸν προφήτην Ἡσαΐας νὰ προείπῃ τὴν
διεκπεραίωσιν πολλῶν πραγμάτων ἐκ τοῦ μεγάλου σχε-
δίου Του, χάριν τῆς ἀπολυτρώσεως, ἀναρρώσεως καὶ ἀ-
ποκαταστάσεως τοῦ ἀνθρωπίνου γένους. Οὔτε ἐπεστή-
σαμεν τὴν προσοχὴν εἰς ὅλας τὰς προφητείας τοῦ Ἡ-
σαΐου αἰτινες σχετίζονται μὲ τὸ θεῖον σχέδιον, ἀ-
φήνοντες τὸ ὑπόλοιπον εἰς τὸν μελετητὴν τοῦ θείου
Λόγου, νὰ ἐξερευνήσῃ τὰ γραφόμενά του διὰ ἐπιπρο-
σθέτους λεπτομερείας.

Ὅταν σκεφθῶμεν, ὅτι τὸ βιβλίον τοῦ Ἡσαΐου,
εἶναι μόνον μικρὸν τι τμῆμα τῆς θείας ἀποκαλύψεως
εἰς τὸν λαὸν Του, ἀληθῶς δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ὡς
ὁ Ποιητής,

Θεία ἱερὰ Γραφή, Θεοῦ δῶρον ἐν τῇ γῇ
Διὰ σὲ εὐχαριστῶ, τὸν Θεὸν μου κ' εὐλο-
γῶ.
Σὺ λαμπρὰ ἀκτὶς φωτὸς, εἰς τὰ σκότη τῆς
νυκτὸς,
Λάμπης πάντα τηλαυγής, κ' ἡμᾶς κάμνεις
εὐτυχεῖς.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

---οοο---

ΕΡΩΤΗΣΙΣ. Ἐχει ἡ ἐκκλησία μέρος τι εἰς τὸ ἀντιλύτρου;

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ δὲν ἔχει οὐδὲν μέρος εἰς τὴν προμήθειαν τῆς τιμῆς τοῦ ἀντιλύτρου,

ἀλλ' ἔχει ὅμως μέρος ἐν ἐνώσει μετὰ τῆς Κεφαλῆς, ὅταν πρόκειται νὰ πληρωθῇ ἡ ἀξία τοῦ ἀντιλύτρου χάριν τοῦ κόσμου καὶ οὕτω σφραγισθῇ ἡ Νέα Διαθήκη.

Ἐκτιθέμενον τὸ πρᾶγμα ἀλλέως, ὁ Κύριος εἶναι ἡ ἀφετηρία καὶ βάσις ὅλου τοῦ ἔργου τῆς καταλλαγῆς (συμφιλιώσεως). Ταύτην τὴν ἀξίαν ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ἐπλήρωσεν εἰς τὴν Δικαιοσύνην ὑπὲρ ὑμῶν τῶν μελῶν τοῦ σώματος Του εἰς τὴν Πρώτην Ἐλευσὶν Του. ΕΒΡ. θ:24. Δυνάμει ταύτης τῆς προσφορᾶς ὑπὲρ τῆς ἐκκλησίας, οἱ καθιερούμενοι κατὰ τὸν Εὐαγγελικὸν Αἰῶνα καὶ οἱ ἀποδεχόμενοι νὰ εἶναι μέλη Του, τὰ δικαιώματα τῆς ζωῆς τὰ ἀπολεσθέντα ἐν τῷ Ἀδὰμ ἀπεκατεστάθησαν εἰς αὐτοὺς ΡΩΜ. η:1 καὶ ὄντες ἐν καταστάσει θυσίας κατέστησαν μέρος τῆς τάξεως τῆς ὑποτυπουμενῆς ὑπὸ τοῦ διὰ τὸν Κύριον τράγον καὶ προσφέρονται ὑπὸ τῆς κεφα-

λῆς των ὑπὲρ τοῦ λαοῦ- τῆς ἀνθρωπότητος γενικῶς. ΡΩΜ.ιβ:1.

Αὕτη εἶναι ἡ θυσιαζομένη ζωὴ τῶν μελῶν τοῦ Χριστοῦ ἀ ν τ α π ο κ ρ ι ν ο μ έ ν η εἰς ἀ ξ ί α ν μετὴν ἀντιλυτρωτικὴν τιμὴν ἀρχικῶς προμηθευθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Κυρίου ἡμῶν, ἐκείνη ἣτις πληρῶνεται εἰς τὴν Δικαιοσύνην ὑπὲρ τῆς ἀνθρωπότητος ἐν γένει. ΛΕΥΙΤ.ις:15. (Σημειωτέον, ὅτι ἡ ἀξία αὕτη ἡ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ εἶναι πάλιν αὐτὸ τὸ ἴδιον ἀντίλυτρον τοῦ Κυρίου ἡμῶν, ὡς γέγραπται "διὰ τιμῆς ἡγοράσθηται."Α.ΚΟΡ.ς:19,20.)

Οὕτω, λοιπὸν, βλέπεται ὅτι ἡ ἀξία τοῦ ἀντιλύτρου πληρῶνεται ὑπὲρ τοῦ κόσμου Ε Μ Μ Ε Σ Ω Σ μέσω τῶν μελῶν τοῦ σώματος καὶ ὅτι ἐνῶ τὰ μέλη τοῦ Χριστοῦ δὲν ἔχουσιν οὐδὲν μέρος εἰς τὴν προμήθειαν τοῦ ἀντιλύτρου, ἐντούτοις συμμετέχουσιν ὡς τὸ Μ Ε Σ Ο Ν διὰ τοῦ ὁποίου ἡ ἀξία τοῦ ΙΔΙΟΥ ἀντιλύτρου πληρῶνεται εἰς τὴν Δικαιοσύνην χάριν τοῦ κόσμου. Οὕτω δὲ ἔχει τὸ "μυστήριον τοῦ Χριστοῦ καὶ μέγα εἶναι τὸ προνόμιον εἰς ἐκείνους οὓς ἐπιτρέπεται νὰ συμμετάσχωσι μετὰ τοῦ Κυρίου των εἰς τὴν καταλλαγὴν τοῦ κόσμου.

ΕΡΩΤΗΣΙΣ "Οταν λέγεται, ὅτι ἡ Νέα Διαθήκη εἶναι τὸ μέσον συγχωρήσεως ἁμαρτιῶν καὶ ἡ δικαίωσις διὰ πίστεως πρὸς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, τοῦτο δὲν ἀπο-

δεικνύει, ὅτι ἡ Δικαίωσις καὶ ἡ Νέα Διαθήκη εἶναι πράγματι ἓν καὶ τὸ αὐτό;

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ. "Οχι! Δικαίωσις διὰ πίστεως καὶ ἡ Νέα Διαθήκη εἶναι ἀπολύτως διάφορα χαρακτηριστικὰ τοῦ Θείου σχεδίου καὶ λειτουργοῦσιν εἰς διαφόρους αἰῶνας. Ἡ Νέα Διαθήκη, ἥτις θὰ ἐνεργῇ εἰς τὴν ἀνθρωπίνην οἰκογένειαν τὸν ἐπόμενον Αἰῶνα θ' ἀφαιρέσῃ τὰς τε ἁμαρτίας καὶ ἀτελείας των ΒΑΘΜΙΑΙΩΣ ἀποκαθιστάνων αὐτοὺς εἰς πλήρη τελειότητα κατὰ τὴν τοῦ Ἰησοῦ ἢ τελείου Ἀδὰμ τοιαύτην. Δικαίωσις διὰ πίστεως, ἐξ ἄλλης ἀπόψεως, ἥτις λειτουργεῖ εἰς τοὺς πιστεύοντας εἰς τοῦτον τὸν Εὐαγγελικὸν Αἰῶνα καθ' ὃν ζῶμεν, παρέχει εἰς τοὺς πιστοὺς ΥΠΟΛΟΓΙΣΤΙΚΗΝ τελειότητα μόνον, ἐνῶπιον τοῦ Θεοῦ. Ἡ δικαιοσύνη τώρα λογαριάζεται εἰς τοὺς πιστοὺς ἔνεκεν τῆς πίστεως των εἰς τὴν ἀξίαν τοῦ Χριστοῦ καὶ ὁ δεδικαιωμένος ὅστις προσδεύει δὲν λαμβάνει τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ "ἐπὶ ματαίῳ λέγεται, ὅτι φορεῖ τὸ "ἔνδυμα τῆς δικαιοσύνης." ἩΣ. ξα:10, ΡΩΜ. δ:3-10. Ὑπὸ τοὺς ὅρους τῆς Νέας Διαθήκης δὲν θὰ ὑπάρχῃ λογιστικὴ δικαίωσις ἢ δικαίωσις διὰ πίστεως, ἀλλὰ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ, διανοητικῶς, ἠθικῶς καὶ φυσικῶς, τελειοποιούσα τοὺς εὐπειθεῖς καὶ προθύμους κατ' ἐκείνας τὰς ἡμέρας διὰ τῆς ΒΑΘΜΙΑΙΑΣ ἀφαιρέσεως τῶν φυσικῶν ἀδυναμιῶν καὶ ἀτελειῶν. ΕΒ. η:8-12, ΣΤ. ΤΟΜ. 84-86. ΙΕΡ. λα:31-35.

" ΤΟ ΑΒΑΠΤΙΣΤΟ ΠΑΙΔΙ "

ΛΑΒΟΜΕΝ πολλὰς ἐπιστολὰς ἐπὶ τοῦ ἀνωτέρω θέματος, ὅπερ ἀναγράφει Ἡ ΑΤΛΑΝΤΙΣ τῆς 11ης Μαρτίου ἐ.ἔ, ὡς ἐξῆς:

" Εἰς τὴν κωμόπολιν Εὐὰ τῆς Καλαμάτας ἓνα νήπιον ἔγεινε παρανάλωμα τοῦ πυρὸς ἀπὸ τῆς φλόγες τοῦ τζακιοῦ. Ὁ Πατὴρ εἰργάζετο εἰς τοὺς ἀγροὺς καὶ ἡ Μήτηρ μετέβη πρὸς συλλογὴν ἐλαιῶν. Τὰ δυο μεγαλείτερα τέκνα τῆς ἐξῆλθον εἰς τὴν αὐλὴν διὰ νὰ παίξουν, τὸ νήπιον ἔμεινε μέσα καὶ ἤρχισε νὰ σύρεται "μὲ τὰ τέσσαρα" πρὸς τὸ τζάκι διὰ νὰ παίξῃ μὲ τὴν φωτιά. Αἱ φλόγες ἐτύλιξαν τὰ ἐνδύματα, ὁ καὶ ὁ μικρὸς ἔγεινε παρανάλωμα τοῦ πυρὸς. ... Δραματικαὶ σκηναὶ ἐξετυλίχθησαν ὅταν ἡ ἀτυχὴς Μήτηρ ἠντίκρυσε τὸ μαυρισμένο σῶμα τοῦ παιδιοῦ τῆς. Ἡ κηδεία τοῦ μικροῦ ἔγεινε χθὲς, ἄνευ ἱερέως ὅμως, ἐπειδὴ τὸ νήπιον ἦτο ἀβάπτιστον. Αἱ ἀρχαὶ αἱ τοπικαὶ ἐδίστασαν μάλιστα νὰ δώσουν ἄδειαν ταφῆς ἐντὸς τοῦ νεκροταφείου. Τελικῶς ὅμως τὸ ἀθῶο τραγικὸ θῦμα τῆς φωτιᾶς ἐτάφη εἰς τὸν περίβολον τοῦ νεκροταφείου."

Χιλιάδες ποῦ ἤκουσαν τὸ δρᾶμα τοῦτο, καὶ μυριάδες ποῦ ἐδιάβασαν τὴν εἰδησιν ταύτην εἰς τὰς ἐφημερίδας, διερωτῶνται: "Ποῦ μετέβη ἡ ψυχὴ τοῦ παιδιοῦ; Διατὶ δὲν ἐνεταφιάσθη εἰς τὸ νεκροταφεῖον; ἀλλὰ εἰς τὸν περίβολον; Τίς ἐθέσπισε τοὺς νόμους τούτους; Εἶναι Γραφικοὶ, λογικοὶ ἐνώπιον Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων; Ποία ἡ διαφορὰ διὰ τὸ αἰῶνιον μέλλον των ὅσοι ἐνεταφιάζονται ἄνευ ἱερέως ἐκτὸς τοῦ νεκροταφείου; Ποῦ θὰ μεταβῇ ὁ εἰς καὶ ποῦ ὁ ἄλλος;" ἓνας γράφει τὰ ἐξῆς: "Φαντάζομαι τὸν πό-

νον τῆς Μητέρας καὶ τοῦ Πατέρα ποῦ ἔθαψαν τὸν υἱὸν τους εἰς τὸν περίβολον τοῦ νεκροταφείου, ἄνευ ἱερέως! Θὰ ἀγωνιοῦν εἰς ὅλην τοὺς τὴν ζωὴν μὴ γνωρίζοντες ποῦ μετέβη τὸ τέκνον των."

"Ἄλλος πάλιν ἐρωτᾷ: "Ἐκεῖνοι ποῦ θάπτονται μὲ ἀδειαν δι' ἱερέων εἰς τὸ νεκροταφεῖον θὰ μεταβοῦν εἰς τὸν Παράδεισον, οἱ δὲ ταφέντες ἐκτὸς τοῦ νεκροταφείου ἄνευ ἀδείας καὶ ἱερέως θὰ μεταβοῦν εἰς τὴν κόλασιν, νὰ βασανίζονται αἰωνίως διὰ πυρὸς καὶ θείου; Ἀλλὰ τί ἔκαμε τὸ νήπιον τούτου; Ἀπλῶς ἦτο "ἀβράπτιστον". Διαφωτίσατέ μας σεῖς παρακαλῶ ποῦ γνωρίζετε τὰς Γραφάς: "Ὅλοι οἱ ἀβράπτιστοι, οἱ μὴ βαπτισθέντες εἰς τὸν Χριστὸν θὰ μεταβοῦν εἰς τὰ αἰώνια βάσανα; Τότε ὅλοι οἱ Ἑθνικοὶ, οἱ εἰδωλολάτραι, οἱ ποτὲ μὴ γνωρίσαντες οὐδὲ ἀκούσαντες περὶ Χριστοῦ τί θὰ γίνουν; Ποῦ θὰ μεταβοῦν ἢ μετέβησαν. Οἱ εἰδωλολάτραι γνωρίζομεν πάντοτε ὑπῆρξαν ἢ πλειονότης, καὶ πρὶν Χριστοῦ ὅλοι ἦσαν εἰδωλολάτραι, ἐκτὸς μικρὰς περιόδου οἱ ὑπὸ τὸν Νόμον ζήσαντες Ἰσραηλίται, ποῦ εὐρίσκονται οὗτοι, δισηκατομμύρια τοιοῦτοι καὶ πρὶν Χριστοῦ καὶ μετὰ Χριστοῦ; Τὶ λέγουν αἱ Γραφαὶ περὶ τοῦ ζητήματος τούτου;" Παρόμοιαι ἐρωτήσεις ἠγέρθησαν καὶ ἐγείρονται εἰς τὰς διανοίας πάντων, καὶ εἶναι λογικαὶ καὶ χρῆζουν λογικῆς ἀπαντήσεως.

Ἡ ἀπάντησις εἶναι ὅτι τὰ ἐντάλματα καὶ αἱ παραδόσεις τῶν ἀνθρώπων συνεσκότισαν τὴν ἀπλὴν καὶ καθαρὰν ἀλήθειαν τῆς Γραφῆς, τοῦ Λόγου τοῦ Θεοῦ, ὥστε ἡ ἄγνοια ἐπικάθηται ὡς μαῦρος πέπλος εἰς διανοίας τῶν ἀνθρώπων. Οἱ σκοτεινοὶ αἰῶνες, αἱ παραδόσεις τῶν ἀνθρώπων, καὶ αἱ εἰδωλολατρικαὶ φιλοσοφίαι ἐπέδρασαν καὶ ἐπὶ τοῦ Χριστιανικοῦ κόσμου, καὶ τὰς ἀλληγορίας καὶ παραβολὰς τῶν Γραφῶν τὰς ἀνέμιξαν μὲ εἰδωλολατρικὰς Αἰγυπτιακο-Πλατωνικὰς φιλοσοφίας τὸν Βον καὶ Γον καὶ μετέπειτα Αἰῶνας, ὥστε "οἱ δύο μάρτυρες" Παλαιὰ καὶ Καινὴ Διαθήκη "ἐπροφήτευον ἐνδεδυμένοι σάκκον"-νεκράς

γλώσσας. ΑΠΟΚ. ια:3. Διὰ νόμων καὶ κανόνων καὶ Συνόδων ἡ Γραφή ἀπηγορεύθη νὰ μελετᾶται- ἐν σάκ-
κῳ προφητεύουσα- 1260 ἡμέρας-ἔτη, ἀπὸ τοῦ 539 ὅ-
τε ὁ Παπισμὸς ἔλαβεν ἡγεμονίαν, ἀναβιβάζων καὶ
καθαίρων Βασιλεῖς καὶ Ἡγεμόνας τῆς γῆς ἕως τὸ
1793, δηλ. τὸν 18ον Αἰῶνα, ὅτε ἡ Γραφή ἠλευθερώθη
καὶ ἐξετυπώθη εἰς ὅλας σχεδὸν τὰς γλώσσας τῆς γῆς,
καὶ ἡ δύναμις τοῦ Παπισμοῦ διὰ τοῦ Ναπολέοντος
καὶ Βίκτωρος Εἰμμανουὴλ κατόπιν περιορίσθη.

Τ Ο Β Α Π Τ Ι Σ Μ Α

Ἡ Γραφή εἶναι καθαρὰ καὶ σαφὴς εἰς τὸ ζήτη-
μα τοῦτο, δηλ. ποῦ μεταβαίνουν οἱ νεκροὶ, πλούσι-
οι καὶ πένητες, μεγάλοι καὶ μικροὶ, ἅγιοι καὶ ἁμαρ-
τωλοὶ. Ὅλοι κοιμῶνται ἐν τῷ τάφῳ. Ἡ ἐλπίς τῆς
ἀναστάσεως εἶναι ἡ μόνη σωτηρία διὰ πάντας. Οὐ-
δεὶς ἔχει δικαίωμα ζωῆς, ὅλοι ὑπῆχθησαν ὑπὸ τὴν
καταδίκην τῆς ἁμαρτίας. Πάντες ἐν τῷ Ἀδὰμ ἀποθνή-
σκουσιν. Κληρονομικῶς κατῆλθεν ἡ ἁμαρτία εἰς ὅλους
τοὺς ἀπογόνους τοῦ Ἀδὰμ. Δὲν ὑπάρχει δίκαιος οὐδὲ
εἰς. ΡΩΜ. γ:10, ε:12, Α.ΚΟΡ. ιε: 12-28. Ἡ μεγάλη
πλάνη καὶ ἡ σύγχυσις προῆλθεν, ὅτι τὸ εἰς Χριστὸν
βάπτισμα εἶναι ἐπιτακτικὸν εἰς πάντας διὰ σωτηρί-
αν, παρερμηνεύσαντες καὶ παρανοήσαντες τοὺς λόγους
τοῦ Ἰησοῦ,

" Πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, βα-
πτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς
καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος."
MATΘ. κη: 18-20.

Τοὺς λόγους καὶ τὴν ἐντολὴν ταύτην ἐξέλαβον
ὡς ἐπιτακτικοὺς, δηλ. πρέπει νὰ βαπτισθοῦν ὅλα τὰ
ἔθνη, οἱ δὲ μὴ βαπτισθέντες θὰ καταδικασθοῦν αἰώ-
νιως εἰς τὴν κόλασιν τοῦ πυρὸς καὶ τοῦ θεοῦ, ἐν-
τεῦθεν ὁ φόβος διὰ τὸν νηπιοβαπτισμόν. Δὲν ἔχουν
ὅμως οἱ λόγοι τοῦ Ἰησοῦ τὴν ἐννοίαν τῆς βαπτίσεως
ὅλων τῶν ἐθνῶν ὡς ἔθνη, ἀλλὰ ὅσοι ἀκούσουν καὶ

δεχθῶν τὸ ἄγγελμα τοῦ Εὐαγγελίου." Μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες ΑΥΤΟΥΣ, οὐχὶ αὐτὰ, ἀλλὰ αὐτοὺς, ὅσοι δεχθῶν τὸ ἄγγελμα καὶ μαθητευθῶν πρῶτον. Οὐδεμία βία, ἢ πειθανάγκαις διὰ νὰ ἀκολουθήσουν τὸν Ἰησοῦν εἰς τὰ βήματα Αὐτοῦ. Ὁ Ἰησοῦς εἶπεν,

" Εἴ τις θέλει ὀπίσω μου ἔρχεσθαι ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καθ' ἡμέραν καὶ ἀκολουθήτω μοι." ΛΟΥΚ. θ:23.

Μαθητεύσις πρῶτον εἰς τοὺς δεχομένους τὸ ἄγγελμα τοῦ Εὐαγγελίου καὶ κατόπιν βάπτισμα. Ἡ συγκατάθεσις καὶ ἡ θέλησις τοῦ ἀτόμου προηγεῖται τῆς μαθητείας καὶ τοῦ βαπτισματος. Τὸ νήπιον οὐδὲν γνωρίζει τούτων, οὐδὲ δύναται νὰ κρίνῃ. Ὁ ἀκόλουθος τοῦ Ἰησοῦ πρέπει νὰ λογαριάσῃ πρῶτον τὴν δαπάνην, τὴν ἀξίαν, τὴν κοστίξει νὰ γίνῃ τις χριστιανὸς, ἀκόλουθος τοῦ Ἰησοῦ, νὰ λογαριάσῃ τὴν δαπάνην ἣτις εἶναι παθήματα, θλίψεις, διωγμοὶ, σταυρὸς, θάνατος.

Εἰς τὰς ΠΡΑΞ. ιε:14 λέγεται καθαρῶς ποῖος ὁ σκοπὸς ἀποστέλλων ὁ Ἰησοῦς τοὺς μαθητάς Του νὰ κηρύξουν εἰς τὰ ἔθνη. Ἀναγινώσκωμεν,

" Συμεὼν ἐφάνέρωσε τίνι τρόπῳ κατ' ἀρχὰς ὁ Θεὸς ἐπεσκέφθη τὰ ἔθνη ὥστε νὰ λάβῃ ἐξ αὐτῶν λαὸν διὰ τὸ ὄνομα Αὐτοῦ."

Ὁ Θεὸς ἀπέρριψεν τὸν λαὸν Ἰσραὴλ ὡς Ε Θ Ν Ο Σ ἔταν ὁ Ἰησοῦς ὀλίγον πρὶν τῆς σταυρώσεώς Του εἶπεν " Ἰδοὺ, ἀφίετε εἰς ἐσᾶς ὁ οἶκος σας ἔρημος." ΜΑΤΘ. κγ:38. Ὁ πρῶτος ἐθνικὸς ὅστις ἐπεστράφη εἰς τὸν Χριστὸν ἦτο ὁ Κορνήλιος. ΠΡΑΞ. ι:1-48.

Τ Ο Σ Μ Β Ο Λ Ο Ν

Τὸ βάπτισμα τοῦ Χριστιανοῦ δὲν εἶναι νὰ λάβῃ

ὄνομα, ἀλλὰ ἡ κατάδυσις ὑπὸ τὸ ὕδωρ ὑποτυποῖ τὸν θάνατον, ἀπάρνησιν ἑαυτοῦ, καὶ ἄρσιν σταυροῦ κατ' ἡμέραν. Παθήματα, θλίψεις, θάνατον χάριν τοῦ Χριστοῦ καὶ τοῦ Εὐαγγελίου. ΜΑΡΚ. η:35. Τὸ νήπιον οὐδὲν γνωρίζει περὶ τούτων, οὐδὲ δύναται νὰ κάμῃ τι.

" Ἡ ἀνγκεῖτε ὅτι ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθημεν, εἰς τὸν θάνατον αὐτοῦ ἐβαπτίσθημεν, συνετάφημεν μετ' αὐτοῦ διὰ τοῦ βαπτίσματος εἰς τὸν θάνατον, ἵνα καθὼς ὁ Χριστὸς ἠγέρθη ἐκ νεκρῶν διὰ τῆς δόξης τοῦ Πατρὸς, οὕτω καὶ ἡμεῖς περιπατήσωμεν εἰς νέαν ζωὴν." ΡΩΜ. 6:3,4. Τὸ νήπιον οὐδὲν γνωρίζει τούτων.

Τὸ βάπτισμα τοῦ Ἰωάννου ἦτο βάπτισμα μετανοίας ἐκ τῶν ἁμαρτιῶν τοῦ Νόμου διὰ νὰ δεχθῶσιν τὸν Χριστὸν. Οὐχὶ ἄφεςιν τῆς προπατορικῆς ἁμαρτίας. Οὐδὲ οἱ Ἑθνικοὶ ἐκαλοῦντο νὰ κάμουν τοῦτο. Ἦτο ἀποκλειστικὸν διὰ τὸν ὑπὸ τὸν Νόμον λαόν. Ὁ Ἰσραὴλ ἦτο εἰς συνθήκην μὲ τὸν Θεὸν νὰ τηρήσουν τὸν Νόμον. Διὰ τοῦτο ἐκαλοῦντο εἰς μετάνοιαν, νὰ καθαρισθῶσιν ἐκ τῶν παραβάσεων τοῦ Νόμου διὰ νὰ δεχθῶσιν τὸν Χριστὸν. Ἀλλὰ τὸ βάπτισμα τοῦ Ἰησοῦ ἦτο συμβολικόν. Ὁ Ἰησοῦς ἐβαπτίσθη πρῶτος εἰς τὸ βάπτισμα τοῦτο. Ἐβαπτίσθη οὐχὶ εἰς μετάνοιαν ἢ ἀπόπλυσιν ἁμαρτιῶν. Ἀλλὰ ἦτο σύμβολον καθιερώσεως νὰ πράξῃ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ μέχρι θανάτου. Ἄφησε παράδειγμα εἰς τοὺς εἰς τὰ βήματα Αὐτοῦ ἀκολουθοῦντας. Διὰ τοῦτο ὁ Ἰωάννης ἠρνήτο νὰ βαπτίσῃ τὸν Ἰησοῦν. Ὁ Ἰησοῦς δὲν ἐξηγήσεν εἰς τὸν Ἰωάννην τὸ σύμβολον καὶ τὴν σημασίαν αὐτοῦ, διότι δὲν ἦτο δι' αὐτόν, ἀλλὰ διὰ τοὺς ἀκολουθοῦς Αὐτοῦ. Ὁ Ἰωάννης ἐβάπτιζε ἐν ὕδατι, περὶ τοῦ Ἰησοῦ λέγει ὅτι οἱ ἀκόλουθοι Αὐτοῦ θέλουσι βαπτισθῇ ἐν πνεύματι ἁγίῳ" ὁ δὲ λαὸς Ἰσραὴλ ὡς ἔθνος θέλει βαπτισθῇ ἐν "πυρὶ", καταστραφεῖς ὡς ἄχυρον ἐν τῇ μεγάλῃ θλίψει, κατὰ τὸ 70 μ.Χ.

Βάπτισμα σημαίνει στροφή καρδίας, θάνατος θελήσεως, "περιπατεῖν ἐν καινότητι ζωῆς" ΡΩΜ. 6:4. Τὸ

νήπιον οὐδὲν γνωρίζει τούτων. Ὁ Παπισμὸς δι' εἰδω-
 λολατρικῶν ἱεροτελεστιῶν ἀνέμιξε Γραφικὰς ῥήσεις,
 Ἀαρωνικὰς τελετὰς τοῦ Νόμου ἅς ὁ Ἰησοῦς οὐχὶ μόνον
 κατήργησε, ἀλλ' οὔτε καὶ ἐξ Ἀαρωνικῆς ἱερατείας
 ἢ φυλῆς κατήγετο. Ὁ Ἰησοῦς κατήγετο γενεαλογικῶς
 ἐξ Ἰουδα ἐνθα οὐδὲν περὶ ἱερωσύνης ἐλέχθη. ΕΒΡΑΙΟΥΣ
ζ:11-14. κ.λ.π. Οὐδὲ οἱ ἀπόστολοι ἱεράτευ-
 σαν ὡς οἱ Ἀαρῶν. Αἱ πλάναι αὗται ἤλθον εἰς τὸ εἶναι
 ὀλίγον κατ' ὀλίγον, γενικευθεῖσαι τὸν 4ον Αἰῶνα
 καὶ ἐντεῦθεν, ὅτε οἱ σκοτεινοὶ Αἰῶνες τῆς Βασιλεί-
 ας τῆς Παπwsύνης ἤρχισαν. Ἱερὰ ἄμφια, ποδῆρεις χι-
 τῶνες, χιτῶνες, περιστήθια καὶ μῆτραι, χρυσοῦφанта
 ἱμάτια, ἀνάμακτοι θυσίαι, εἶναι ὅλα μίγμα εἰδω-
 λολατρικῶν τελετῶν καὶ ἀμφιέσεων μὲ Ἀαρωνικῶν
 τοῦ Νομοῦ τελετῶν, ὅλων καταργηθέντων διὰ τοῦ Ἰη-
 σοῦ, τὸν ὅποτον αἱ θυσίαι ὑπετύπουν. Ἴδε ΚΟΛ. β:
β:16, ΕΒΡ. η:6, θ:9, ι:1.

Τὸν Νόμον καὶ τὰς διατάξεις αὐτοῦ ὁ Ἰησοῦς
 προσήλωσεν ἐπὶ τοῦ σταυροῦ. ΚΟΛ. β:14. "Ἐπειδὴ
 τὸ τέλος τοῦ Νόμου εἶναι ὁ Χριστός." ΡΩΜ. ι:4. Σύ-
 δεῖς δικαιουῖται πλέον διὰ τοῦ Νόμου, ἀλλὰ διὰ πί-
 στεως εἰς τὸν Χριστὸν. ΓΑΛ. β:10, 14, 24. Τὸ ἐν ὕ-
 दाτι βάπτισμα εἶναι τύπος, σύμβολον τοῦ τι λαμβά-
 νει χώραν ἐν τῇ καρδίᾳ. Ὁ τύπος δὲν εἶναι πραγμα-
 τικότης, οὐδὲ τὸ ἐν ὕδατι βάπτισμα σώζει, ἀλλὰ ἡ
 τήρησις τῆς συνθήκης ἣτις γίνεται διὰ τοῦ συμβό-
 λου τοῦ βαπτίσματος. Τὸ νήπιον οὐδὲν γνωρίζει πε-
 ρὶ τούτων, οὐδὲ περὶ τῆς θυσίας ὅπερ τὸ σύμβολον
 τοῦτο ὑποτυποῖ. Ἐάν τι νήπιον ἢ ἐνήλιξ ταφῇ ἐντὸς
 ἢ ἐκτὸς τοῦ νεκροταφείου, ἢ ψαλῇ νεκρόσιμος ἀκολου-
 θία παρ' ἱερέων ἢ ἀρχιερέων, Παπῶν ἢ Καρδινάλιων ἢ
 οὐχὶ, οὐδεμίαν σημασίαν ἔχει εἰς τὸν νεκρὸν. Πλού-
 σιοι καὶ πτωχοὶ, Βασιλεῖς καὶ ἡγεμῶνες, δίκαιοι καὶ
 ἁμαρτωλοὶ, ὅλοι κατέρχονται εἰς τὸν τάφον, ἀμφοτέ-
 ροι εἶναι νεκροὶ. ΙΩΒ γ:13-19. Μελετήσατε τὰ χω-
 ρία ταῦτα. Ὅλοι ἀναμένουν τὴν ἔγερσιν ἐκ τῶν νε-
 κρῶν διὰ νὰ λάβουν εἰς ἕκαστος τὸ δῶρον τῆς ζωῆς
 δι' ὑπακοῆς εἰς τοὺς νόμους τῆς Βασιλείας, οἵτινες
 ὑπὸ τὴν Βασιλείαν τοῦ Χριστοῦ θὰ εἶναι τότε ἐν ἐ-
 νεργείᾳ.

Οἱ λόγοι τοῦ Ἰησοῦ βεβαιοῦν ὅτι ὅλοι εὐρίσκονται ἐν τοῖς μνημείοις, δίκαιοι καὶ ἁμαρτωλοί. ΙΩ-ΑΝΝΟΥ ε:28, 29. ΠΡΑΞ. κδ:15. Τότε ἐν τῇ Βασιλείᾳ τοῦ Χριστοῦ γίνεται ἀνάστασις νεκρῶν δικαίων τε καὶ ἀδίκων. Τότε ὁ Παῦλος καὶ πάντες οἱ ἀκόλουθοι τοῦ Ἰησοῦ θὰ λάβουν τὸν μισθὸν τῆς πίστεως των "Δόξαν, τιμὴν καὶ ἀφθαρσίαν, "τὸν στέφανον τῆς ζωῆς". ΡΩΜ. β:7, Β.ΤΙΜ. δ:8, ΑΠΟΚ. ια:18. Οἱ λοιποὶ, ὅλος ὁ κόσμος τῆς ἀνθρωπότητος ἀπὸ Ἀδὰμ ἕως σήμερον θὰ ἐγερθῶν ἐν τάξει διὰ τῆς φωνῆς τοῦ Λυτρωτοῦ, καὶ ἐπὶ χίλια ἔτη θὰ διαπαιδαγωγηθῶν διὰ νὰ λάβουν τὸ δῶρον τῆς ζωῆς. ΜΑΤΘ. κε:34. Ἡ ἀλήθεια εἶναι ἀπλή, καθαρὰ, φωτίζουσα τὸν ἄπλοῦν. ΦΑΛΜ. ιθ:7. Πόσον θὰ χαροῦν αἱ καρδίαι τῶν γονέων τοῦ καέντος νηπίου τοῦ ὁποῖου τὴν ταφὴν ἠρνήθησαν αἱ θρησκευτικαὶ ἀρχαί, ὥσάν νὰ εἶχον τὸ μονοπώλιον τῆς εἰσόδου εἰς τὸν Παράδεισον ἢ τῆς αἰωνίου ζωῆς εἰς τὴν δικαιοδοσίαν των! Τότε οὐδεὶς θὰ ἀγοράζῃ τὰς πραγματείας τῆς Παπασύνης, χρυσίου καὶ ἀργυρίου καὶ ψυχῶν ἀνθρώπων. ΑΠΟΚ. ιη:11-15. Πωλοῦνται καὶ ἀγοράζονται αἱ ψυχαὶ τῶν ἀνθρώπων δι' ἀνθρωπίνων ἐνταλμάτων. Ἐνθυμεῖσθε πῶς ὁ Τέτζελ ἐπώλει τὰς ἀφέσεις ἀντὶ τιμῆς, καὶ ἠγόραζον ταύτας οἱ ἄπλοῖκοι, καὶ ὁ Ναὺς τοῦ Ἁγίου Πέτρου τῆς Ρώμης ἐκτίσθη διὰ τῶν συναχθέντων χρημάτων ἐκ τῆς πωλήσεων τῶν συγχωροχαρτίων. Ὅποιοσδήποτε ἡμάρτανεν μὲ ὅποιανδήποτε ἁμαρτίαν ἢ ἔγκλημα συνεχωρεῖτο, ἀρκεῖ νὰ ἠγόραζον τὸ πρὸς τοῦτο ἔγγραφον ἀφέσεως.

" Τὴν στιγμὴν ποῦ τὸ κέρμα θὰ ἤχοῦσε εἰς τὸ χάλκινον ἀγγεῖον αἱ ἁμαρτίαι σας θὰ συνεχωροῦντο,"

ἐφώναζεν ὁ Τέτζελ εἰς τοὺς λαοὺς τῆς Γερμανίας ἕως οὗτου ὁ Λούθηρος ἔθεσε τέρμα εἰς τὸ ἐμπόριον τοῦτο τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν. Ἡ ζωὴ δίδετε ἐκ πίστεως εἰς τὸν Χριστὸν καὶ οὐχὶ ἐκ ψυχοχαρτίων καὶ ἀφέσεων διὰ τῆς προσευχῆς τῶν Παπῶν. Καὶ ἐρωτῶμεν, εἶναι δυνατόν ὁ Θεὸς, ὁ Δημιουργὸς τοῦ Σύμπαντος, ὁ θυσιάσας τὸν Μονογενῆ Αὐτοῦ Υἱὸν διὰ

τὴν σωτηρίαν τοῦ κόσμου, νὰ ἐμπιστεύευσθῇ καὶ ὑπακούῃ ἀνθρωπίνους διατάξεις, νὰ ὑπόκειται εἰς τὰ ἐντάλματα ἀνθρώπων περὶ ζωῆς καὶ θανάτου πρὶν τῆς Βασιλείας τοῦ Χριστοῦ, εἰς τὸν ὁποῖον ἐδόθη πᾶσα ἡ κρίσις; Δύναται ὁ Χριστὸς καὶ οἱ ἀπόστολοι Αὐτοῦ, καὶ τὰ θεόπνευστα αὐτῶν συγγράμματα νὰ παραμερίζωνται μὲ ἀνθρωπίνους διατάξεις καὶ ἀνθρωπίνους κανονισμούς; Ἀνεφέρομεν ἓνα παράδειγμα ὅπερ ἐδημοσιεύθη εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ἐνταῦθα ἐφημερίδα ΑΤΛΑΝΤΙΣ Μαρτίου 15, 1963, ὅτι ὁ πρῶν δικτάτωρ τῆς Ἀργεντινῆς κ. Περὸν, εὐρισκόμενος τῶρα ἐν Ἰσπανίᾳ, εἶχεν ἀφορισθῇ ὑπὸ τῆς Παπικῆς ἱεραρχίας διὰ πολιτικούς λόγους τῆς Κυβερνήσεώς του, τῶρα γίνεται σύσκεψις ὅπως ἀρθῇ ὁ ἀφορισμὸς ἀπ' αὐτοῦ, ἵσως πάλιν διὰ πολιτικούς λόγους καὶ ὑποσχέσεις τοῦ κ. Περὸν, ὅπως ἐξυπηρετήσῃ τὰ συμφέροντα τῶν Καθολικῶν ἐν τῇ Νοτιῷ Ἀμερικῇ, διὰ τῆς ἐπιρροῆς του, ἢ καταλήψεως πάλιν τῆς ἀρχῆς.

Τώρα ἐρωτῶμεν, εἶναι δυνατόν ὁ Θεὸς νὰ δεσμεύηται μὲ ἀφορισμούς, καὶ νὰ ὑπακούῃ πάλιν ὡς ὁ δεσμοσφύλαξ ὑπακούει εἰς τὰς διατάξεις τοῦ Εἰσαγγελέως διὰ τοὺς φυλακισμένους, εἰς κώδικας καὶ ἀποφάσεις ἱεραρχῶν καὶ Καρδιναλίων καὶ Παπῶν; Ἀφωρεσμένος σημαίνει ἀποκεκομμένος ἐκ τῆς κοινωνίας τοῦ Θεοῦ καὶ τῶν ἀνθρώπων. Ὑπακούει ὁ Θεὸς εἰς διατάγας ἀνθρωπίνων διατάξεων κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτοῖς;!

Ἄς ἐπανέλθωμεν πάλιν εἰς τὸ νήπιον, τὸ ἀβάπτιστον, τὸ ταφὲν ἄνευ ἱερέως καὶ ἐκτὸς τοῦ νεκροταφείου, θὰ ἐξαρτηθῇ ἡ αἰώνιος αὐτοῦ σωτηρία διὰ τῆς παραλήψεως νὰ βαπτισθῇ ἢ ταφῇ δι' ἱερέως καὶ νεκροσίμου ἀκολουθίας ἐντὸς τοῦ νεκροταφείου; Δύνανται τὰ καπρίτσια τῶν ἀνθρώπων ἀλλασσόμενα κατὰ τὰ συμφέροντα αὐτῶν νὰ ἐξαναγκάσουν τὸν Θεὸν εἰς ὑπακοὴν παραλόγων καὶ ἀντιγραφικῶν ἀνθρωπίνων διατάξεων καὶ δεισιδαιμονιῶν; Ὡ! πόσον ἡ ἀλήθεια ἐλευθερώνει ἐκ τῶν ἀντιγραφικῶν ἐρμηνειῶν, ἀνθρωπίνων παραδόσεων καὶ δεισιδαιμονιῶν τῶν σκοτεινῶν αἰώνων! Εὐχαριστοῦμεν τὸν Θεὸν διότι ἔθεσε Σωτῆρα

καὶ Ἀρχηγὸν τῆς σωτηρίας ἡμῶν, ΤΟΝ ΧΡΙΣΤΟΝ, ὅστις
θα βασιλευσῇ καὶ κρίνῃ ἐν δικαιοσύνῃ καὶ ἀληθείᾳ,
καὶ οὐχὶ κατὰ τὰ συμφέροντα τῶν ἀνθρωπίνων παθῶν
καὶ προκαταλήψεων.

Οἱ θρησκευτικοὶ ἄρχοντες ὅλων τῶν αποχρώσεων
ἐκωδικοποίησαν πᾶσαν θρησκευτικὴν πράξιν, ἔθεσαν
ἐτικέτα ἢ μάρκα, ὡς ὁ ἔμπορος, ὁ παντοπώλης εἰς τὰ
ἐμπορεύματά του. Πρέπει νὰ πληρώσῃς διὰ νὰ τὸ ἀπο-
κτήσῃς. Βάπτισμα, γάμος, ἐνταφιασμός, ἀγιασμός, ἐξομο-
λόγησις καὶ παντὸς εἶδους θρησκευτικῆς ἱεροτελεστίας
ταξινομεῖται ὡς Αἱς τάξεως, Βας τάξεως, Γης τάξεως,
κ.λ.π. καὶ ἕκαστος ἀγοράζει τὴν θρησκευτικὴν ἱερο-
τελεστείαν ἀναλόγως τῶν προσόντων του, καὶ τῆς κοι-
νωνικῆς του τάξεως. Οὐδέποτε ὅμως δωρεὰν. Κάποιος
πρέπει νὰ πληρώσῃ καὶ ἀναλάβῃ τὰ ἔξοδα ταῦτα. Ὁ
Ἰησοῦς ἐσταυρώθη καὶ ἐτάφη εἰς ξένον μνήμα ἄνευ
ἀρχιερατικῆς ἀκολουθίας τῶν Φαρισαίων καὶ Σαδδου-
καίων, ὁ Στέφανος ἐλιθοβολίθη, ὁ Πέτρος ἐσταυρώθη
χιαστί -X- ὁ Παῦλος ἀπεκεφαλίσθη, ἄλλοι ἔγειναν
βορὰ τῶν θηρίων, ἄλλοι ἐκάρησαν ζῶντες οὐδόλως τα-
φέντες. Ὅλοι μετέβησαν βεβαίως εἰς τὰ ἐξ ὧν συ-
νέτεθον στοιχεῖα τῆς γῆς, εἰς τὴν γῆν. Ὁ Ἀδὰμ
ἐπανήλθεν εἰς τὴν γῆν ἐκ τῆς ὁποίας ἐλήφθη. "Ἴδε
βιβλιάριον ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΝΕΚΡΟΙ.

Ποῖα ἡ διαφορὰ τῶν ταφέντων μετὰ τῶν τιμῶν
τῆς ἐτικέτας καὶ τῶν καέντων, ἀποκεφαλισθέντων,
τῶν πν. γέντων καὶ ὑπὸ ἰχθύων καταβροθισθέντων, τῶν
ὑπὸ λεόντων καὶ θηρίων ἀναλωθέντων, καὶ τῶν τοι-
ούτων; Ὁ Χριστὸς ἀπέθανε διὰ πάντα ἄνθρωπον. Πό-
σον ἡ ἀλήθεια ἀπεκρύβη! Πόσον τὰ ζιζάνια ἐκυρίευ-
σαν τοῦ ἀγροῦ τοῦ σίτου! Οἱ ἄνθρωποι ἔπασαν εἰς
θρησκοληψίαν ἄνευ γνώσεως, ἀπολέσαντες οὕτω πᾶν
ἶχνος τῆς ἀληθείας τοῦ Εὐαγγελίου. Ἡ λογικὴ καὶ
ἡ ἐπιθυμία τῆς ἐκζητήσεως τῆς ἀληθείας ἐπὶ τοιού-
των ζητημάτων ἐμαράνθη καὶ ἐξέπεσεν εἰς ἀδιαφορί-
αν. "Ἔτσι τὰ βρῖκαμε, ἔτσι τὰ πιστεύω, ἅς ὄψονται
ἐκεῖνοι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ποῦ μᾶς ἐδίδαξεν" ἀκούον-
ται ἀπὸ τὰ 99/100 εἰς τοὺς προβαλλομένους τὸ ζή-

τὸ ζήτημα τῆς ἀληθείας τῆς Γραφῆς. Ὁ Ἰησοῦς εἶ-
πεν,

"Ἠρσέχετε, τὶ ἀκούετε." ΜΑΡΚ.δ:24

" Ἐκαστος θέλει λάβει τὸν ἑαυτοῦ μισθὸν κα-
τὰ τὸν κόπον αὐτοῦ." Α.ΚΟΡ. γ:8.

" Ὅτι ἂν σπεῖρῃ ὁ ἄνθρωπος τοῦτο καὶ θέλει
θερίσει." ΓΑΛ. ς:7.

" Ὁ Θεὸς θέλει ἀποδώσει εἰς ἕκαστον κατὰ τὰ
ἔργα αὐτοῦ." ΡΩΜ. β:6.

" Ἐξεύροντες ὅτι ἕκαστος ὅ,τι καλὸν πράξῃ,
θέλει λάβῃ παρὰ Κυρίου,εἴτε δοῦλος εἴτε ἐ-
λεύθερος." ΕΦΕΣ. ς:8.

" Διότι ἕκαστος μετὰ φόβου καὶ τρόμου πρέπει
νὰ ἐργάζεσθε τὴν ἑαυτοῦ σωτηρίαν." ΦΙΛΙΠΠ.
β:12.

Ἀλλὰ τινὲς διὰ νὰ ἀποφύγουν τὴν προσωπικὴν εὐθύ-
νην τοιοῦτου μεγάλου ζητήματος ζωῆς καὶ θανάτου,
"τῆς ἑαυτῶν σωτηρίας" ὀχυροῦνται ὀπισθεν τῆς δι-
καιολογίας "ἔτσι τὰ βρήκαμε"... κρύπτουν τὴν κε-
φαλὴν των ὡς τὴν στρουθοκάμηλον, διὰ νὰ ἀποφύ-
γουν τὸν προσωπικὸν, ἀτομικὸν κίνδυνον τῆς εὐθύ-
νης. Ἡ κατάστασις αὕτη καταρρίπτει τὸ πνεῦμα τοῦ
ἀνθρώπου, καὶ ταπεινώνει τὴν καρδίαν, καὶ ἐξομοι-
εῖ αὐτὸν καὶ ὑποβιβάζει μὲ τὰ κτήνη τὰ δι' ἐνστίκ-
του ζῶντα καὶ ὑπάρχοντα. Ὁ μὴ θέλων νὰ σκεφθῇ
περὶ τῆς ἰδίας ἑαυτοῦ εὐθύνης καὶ σωτηρίας, πῶς
ἄλλως δύναται νὰ ἐξομοιωθῇ; ΨΑΛΜ. μθ:12. Εἶπε τις,

" Πρέπει νὰ εἶναι τυφλὸς τις ἢ νὰ ἔχῃ συμφέ-
ρον τι νὰ ἀπατᾷ ἑαυτὸν καὶ ἄλλους-καὶ φεῦ!
ὑπάρχουν οἱ ἔχοντες τοιοῦτον συμφέρον- ὥστε
νὰ μὴ βλέπωσι καὶ νὰ μὴ ἐξηγῶσι τὴν τοιαύ-
την κατάστασιν τῆς σημερινῆς κοινωνίας".

Ο καρπὸς τῆς ἀγάπης.

Ἐπάρχει ἱστορία ὁ-
πότε ἐν μικρὸν παιδίον
κατεγίνετο πολὺ νὰ διαβάξη
τὰ παραμύθια τῆς Χαλιμᾶς, ὁ πατὴρ
του ὅμως ἤθελε νὰ κάμῃ ζωηρὰν ἐντύπωσιν
εἰς τὸν νοῦν τοῦ μικροῦ. Ὁθεν μίαν ἡμέραν λέ-
γει πρὸς αὐτὸν, "Ἰωάννη, ἀδειασε τὸ καλάθι αὐτὸ
ἀπὸ τὰ μῆλα καὶ γέμισέ το μὲ ροκανίδια." Ὁ μικρὸς
εκαμε καθὼς ὁ πατὴρ του τοῦ εἶπε. "Τώρα Ἰωάννη,
εἰς τὸ ἴδιο τὸ καλάθι βάλε καὶ τὰ μῆλα." Ὁ μικρὸς
Ἰωάννης ἐκπληκτος εἶπεν εἰς τὸν πατέρα του,
"Πατέρα, δὲν δύναμαι, διότι τὸ καλάθι εἶναι
γεμᾶτο ἀπὸ ροκανίδια."

Καλῶς ἀπήντησες, εἶπεν ὁ πατέρας εἰς τὸν μι-
κρὸν. "Καὶ ὁ νοῦς σου Ἰωάννη, εἶναι ὡς αὐτὸ
τὸ καλάθι, ἐὰν γεμίσης τὸν νοῦν σου μὲ τὰ παρα-
μύθια τῆς Χαλιμᾶς, δὲν θὰ χωρεῖ πλέον δι' ἄλλα
καλὰ, πολὺ καλλίτερα πράγματα."

Ὁ νοῦς καὶ ἡ καρδιά ἐὰν γεμισθοῦν μὲ "ροκανί-
δια" δὲν χωροῦν πλέον "τοὺς καρποὺς τοῦ Ἁγίου
Πνεύματος." Εἰς γεμίσωμεν τὰ καλάθια μας, νοῦν
καὶ καρδίαν μας, μὲ οὐρανίας ἀγάπης καὶ χαρᾶς-
τοὺς πνευματικoὺς θησαυροὺς- θὰ ἔχωμεν ἐκεῖνο τὸ
ὁποῖον ὑπερβαίνει πᾶσαν ἐπίγειον ἀγάπην καὶ χα-
ρὰν.

